

Svensk utgåva

Meddelanden och upplysningar

femtionionde årgången

13 juni 2016

Innehållsförteckning

IV Upplysningar

UPPLYSNINGAR FRÅN EUROPEISKA UNIONENS INSTITUTIONER, BYRÅER OCH ORGAN

Europeiska unionens domstol

2016/C 211/01	Europeiska unionens domstols senaste offentliggöranden i <i>Europeiska unionens officiella tidning</i>	1
---------------	--	---

V Yttranden

DOMSTOLSFÖRFARANDEN

Domstolen

2016/C 211/02	Mål C-200/13 P: Domstolens dom (femte avdelningen) av den 21 april 2016 – Europeiska unionens råd mot Bank Saderat Iran och Europeiska kommissionen (Överklagande — Gemensam utrikes- och säkerhetspolitik — Bekämpning av kärnvapenspridning — Restriktiva åtgärder mot Islamiska republiken Iran — Frysning av en iransk banks tillgångar — Motiveringsskyldighet — Förfarandet för att anta rättsakten — Uppenbart oriktig bedömning)	2
---------------	--	---

2016/C 211/03	Mål C-366/13: Domstolens dom (första avdelningen) av den 20 april 2016 (begäran om förhandsavgörande från Corte suprema di cassazione – Italien) – Profit Investment SIM SpA i likvidation mot Stefano Ossi m.fl. (Begäran om förhandsavgörande — Förordning (EG) nr 44/2001 — Område med frihet, säkerhet och rättvisa — Begreppet "oförenliga domar" — Käromål med olika föremål mot flera svarande med hänvisning i olika medlemsstater — Villkor för avtal om domstols behörighet — Prorogationsklausul — Begreppet "talan avser avtal" — Prövning av huruvida det finns ett giltigt avtalsförhållande)	3
---------------	---	---

SV

Vissa uppgifter i denna utgåva kan inte längre lämnas ut p.g.a. skyddet av personuppgifter och/eller av sekretesskäl, och därför har en ny giltig version publicerats.

2016/C 211/04	Mål C-689/13: Domstolens dom (stora avdelningen) av den 5 april 2016 (begäran om förhandsavgörande från Consiglio di Giustizia amministrativa per la Regione siciliana – Italien) – Puligenica Facility Esco SpA (PFE) mot Airgest SpA (Begäran om förhandsavgörande — Offentlig upphandling av tjänster — Direktiv 89/665/EEG — Artikel 1.1 och 1.3 — Prövningsförfaranden — Överklagande av beslutet att tilldela ett offentligt kontrakt, ingett av den anbudsgivare vars anbud förkastats — Anslutningsöverklagande ingett av den utvalda anbudsgivaren — Regel i nationell rättspraxis enligt vilken ett anslutningsöverklagande ska prövas först och huvudöverklagandet ska avvisas utan prövning i sak, om det finns fog för anslutningsöverklagandet — Förenlighet med unionsrätten — Artikel 267 FEUF — Principen om unionsrättens företräde — Rättsprincip som fastslagits genom ett avgörande i plenum av den högsta förvaltningsdomstolen i en medlemsstat — Nationell lagstiftning i vilken det föreskrivs att avgörandet ska vara bindande för avdelningarna vid den domstolen — Skyldighet för en avdelning som har att pröva en unionsrättslig fråga att, för det fall avdelningen inte delar den bedömning som gjorts i pleniavgörandet, hänskjuta frågan till domstolen i plenum — Rätt eller skyldighet för avdelningen att begära att EU-domstolen meddelar förhandsavgörande)	4
2016/C 211/05	Förenade målen C-131/14: Domstolens dom (andra avdelningen) av den 14 april 2016 (begäran om förhandsavgörande från Corte suprema di cassazione – Italien) – Malvino Cervati, Società Malvi Sas di Cervati Malvino mot Agenzia delle Dogane, Agenzia delle Dogane – Ufficio delle Dogane di Livorno (Begäran om förhandsavgörande — Jordbruk — Gemensam organisation av marknaden — Förordning (EG) nr 565/2002 — Artikel 3.3 — Tullkvot — Vitlök med ursprung i Argentina — Importlicenser — Rättigheter som följer av vissa importlicenser kan inte överlåtas — Kringgående — Rättsmissbruk — Villkor — Förordning (EG, Euratom) nr 2988/95 — Artikel 4.3)	5
2016/C 211/06	Förenade målen C-186/14 P och C-193/14 P P: Domstolens dom (andra avdelningen) av den 7 april 2016 – ArcelorMittal Tubular Products Ostrava a.s. m.fl. mot Hubei Xinyegang Steel Co. Ltd, Europeiska unionens råd, Europeiska kommissionen och Europeiska unionens råd mot Republiken Italien m.fl. (Överklagande — Dumpning — Förordning (EG) nr 384/96 — Artikel 3.5, 3.7 och 3.9 — Artikel 6.1 — Förordning (EG) nr 926/2009 — Import av vissa sömlösa rör av järn eller stål med ursprung i Kina — Slutgiltig antidumpningstull — Fastställande av en risk för skada — Beaktande av uppgifter som avser tiden efter undersökningsperioden)	6
2016/C 211/07	Mål C-294/14: Domstolens dom (fjärde avdelningen) av den 7 april 2016 (begäran om förhandsavgörande från Finanzgericht Hamburg – Tyskland) – ADM Hamburg AG mot Hauptzollamt Hamburg-Stadt (Begäran om förhandsavgörande — Tullunion och gemensamma tulltaxan — Tullkodex för gemenskapen — Tullförmåner — Förordning (EEG) nr 2454/93 — Artikel 74.1 — Produkter med ursprung i ett förmånsland — Transport — Partier av oraffinerad palmkärnolja som utgörs av en blandning av oljor från flera länder som omfattas av samma tullförmåner)	7
2016/C 211/08	Mål C-315/14: Domstolens dom (fjärde avdelningen) av den 7 april 2016 (begäran om förhandsavgörande från Bundesgerichtshof – Tyskland) – Marchon Germany GmbH mot Yvonne Karaszkiwicz (Begäran om förhandsavgörande — Självständiga handelsagenter — Direktiv 86/653/EEG — Artikel 17.2 — Kundensättning — Villkor för beviljande — Värkning av nya kunder — Begreppet nya kunder — Kunder till huvudmannen som för första gången köper varor som handelsagenten fått i uppdrag att sälja)	8
2016/C 211/09	Mål C-324/14: Domstolens dom (första avdelningen) av den 7 april 2016 (begäran om förhandsavgörande från Krajowa Izba Odwoławcza – Polen) – Partner Apelski Dariusz mot Zarząd Oczyszczania Miasta (Begäran om förhandsavgörande — Offentlig upphandling — Direktiv 2004/18/EG — En ekonomisk aktörs tekniska och/eller yrkesmässiga kapacitet — Artikel 48.3 — Möjlighet att åberopa andra enheters kapacitet — Villkor och regler — Arten av förbindelser mellan anbudsgivaren och andra enheter — Ändring av anbudet — Fråga huruvida en elektronisk auktion är ogiltig och ska göras om — Direktiv 2014/24/EU)	8

2016/C 211/10	Mål C-377/14: Domstolens dom (tredje avdelningen) av den 21 april 2016 (begäran om förhandsavgörande från Krajský soud v Praze – Republiken Tjeckien) – Ernst Georg Radlinger, Helena Radlingerová mot FINWAY a.s. (Begäran om förhandsavgörande — Direktiv 93/13/EEG — Artikel 7 — Nationella bestämmelser om insolvensförfarandet — Skulder som grundas på ett konsumentkreditavtal — Effektivt rättsmedel — Punkt 1 e i bilagan — Huruvida ersättningsbeloppet är oproportionerligt — Direktiv 2008/48/EG — Artikel 3.1 — Sammanlagt kreditbelopp — Punkt I i bilaga I — Storleken på kreditutnyttjandet — Beräkningen av den effektiva räntan — Artikel 10.2 — Informationskyldighet — Prövning ex officio — Sanktion)	10
2016/C 211/11	Förenade målen C-381/14 och C-385/14: Domstolens dom (första avdelningen) av den 14 april 2016 (begäran om förhandsavgörande från Juzgado de lo Mercantil, Juzgado de lo Mercantil nº 9 de Barcelona – Spanien) – Jorge Sales Sinués mot Caixabank SA (C-381/14), och Youssouf Drame Ba mot Catalunya Caixa SA (Catalunya Banc SA) (C-385/14) (Begäran om förhandsavgörande — Direktiv 93/13/EEG — Konsumentavtal — Avtal om hypotekslån — Villkor om räntegolv — Prövning av villkoret med avseende på dess ogiltigförklaring — Kollektivt förfarande — Talan om förbuds föreläggande — Individuellt förfarande med samma syfte vilandeförklaras)	11
2016/C 211/12	Mål C-397/14: Domstolens dom (andra avdelningen) av den 14 april 2016 (begäran om förhandsavgörande från Sąd Najwyższy – Polen) – Polkomtel sp. z o.o. mot Prezes Urzędu Komunikacji Elektronicznej (Begäran om förhandsavgörande — Elektroniska kommunikationsnät och kommunikationstjänster — Direktiv 2002/22/EG — Artikel 28 — Icke-geografiska nummer — Tillgång till tjänster via icke-geografiska nummer för slutanvändare som är bosatta i den medlemsstat där operatören har sitt säte — Direktiv 2002/19/EG — Artiklarna 5, 8 och 13 — Nationella regleringsmyndigheters befogenheter och ansvarsområden när det gäller tillträde och samtrafik — Införande, ändring eller upphävande av skyldigheter — Införande av skyldigheter för företag som kontrollerar tillträde till slutanvändarna — Priskontroll — Företag utan betydande inflytande på marknaden — Direktiv 2002/21/EG — Lösning av tvister mellan företag — Beslut av den nationella regleringsmyndigheten genom vilket samarbetsvillkoren och reglerna för prissättning av tjänster mellan företag fastställs)	11
2016/C 211/13	Mål C-441/14: Domstolens dom (stora avdelningen) av den 19 april 2016 (begäran om förhandsavgörande från Højesteret – Danmark) – Dansk Industri (DI), som för talan för Ajos A/S mot dødsboet efter Karsten Eigil Rasmussen (Begäran om förhandsavgörande — Socialpolitik — Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna — Direktiv 2000/78/EG — Principen om förbud mot diskriminering på grund av ålder — Nationella bestämmelser som strider mot ett direktiv — Möjlighet för en enskild att göra gällande statens skadeståndsansvar för åsidosättande av unionsrätten — Tvist mellan enskilda — Avvägning mellan olika rättigheter och principer — Rättssäkerhetsprincipen och principen om skydd för berättigade förväntningar — Den nationella domstolens roll)	12
2016/C 211/14	Mål C-460/14: Domstolens dom (tionde avdelningen) av den 7 april 2016 (begäran om förhandsavgörande från Hoge Raad der Nederlanden – Nederländerna) – Johannes Evert Antonius Massar mot DAS Nederlandse Rechtsbijstand Verzekeringsmaatschappij NV (Begäran om förhandsavgörande — Rättsskydds försäkring — Direktiv 87/344/EEG — Artikel 4.1 — Försäkringstagarens fria val av advokat — Undersökningar eller förhandlingar — Begrepp — Tillstånd som ett offentligt organ gett till en arbetsgivare för uppsägning av ett anställningsavtal)	13
2016/C 211/15	Mål C-483/14: Domstolens dom (tredje avdelningen) av den 7 april 2016 (begäran om förhandsavgörande från Oberster Gerichtshof – Österrrike) – KA Finanz AG mot Versicherung AG Vienna Insurance Group (Begäran om förhandsavgörande — Romkonventionen — Tillämplig lag — Gränsöverskridande fusion — Direktiv 78/855/EEG — Direktiv 2005/56/EG — Fusion genom absorption — Borgenärsskydd — Övergång av det överlåtande bolagets samtliga tillgångar och skulder till det övertagande bolaget)	14
2016/C 211/16	Mål C-522/14: Domstolens dom (tredje avdelningen) av den 14 april 2016 (begäran om förhandsavgörande från Bundesfinanzhof – Tyskland) – Spargasse Allgäu mot Finanzamt Kempten (Begäran om förhandsavgörande — Etableringsfrihet — Artikel 49 FEUF — Bestämmelser i en medlemsstat som ålägger kreditinstitut en skyldighet att informera skattemyndigheten om tillgångar från avlidna kunder i syfte att utta arvsskatt — Tillämpning av dessa bestämmelser på filialer etablerade i en annan medlemsstat, i vilken det i princip inte är tillåtet att lämna sådan information på grund av banksekretessen)	14

2016/C 211/17	Mål C-546/14: Domstolens dom (andra avdelningen) av den 7 april 2016 (begäran om förhandsavgörande från Tribunale di Udine – Italien) – förfarande som anhängiggjorts av Degano Trasporti Sas di Ferruccio Degano & C., i likvidation (Begäran om förhandsavgörande — Beskattning — Mervärdesskatt — Artikel 4.3 FEU — Direktiv 2006/112/EG — Insolvens — Ackordsförfarande — Delbetalning av fordringar avseende mervärdesskatt)	15
2016/C 211/18	Mål C-556/14 P: Domstolens dom (femte avdelningen) av den 7 april 2016 – Holcim (Romania) SA mot Europeiska kommissionen (Överklagande — Miljö — System för handel med utsläppsrätter för växthusgaser inom Europeiska unionen — Direktiv 2003/87/EG — Artiklarna 19 och 20 — Förordning (EG) nr 2216/2004 — Artikel 10 — Registersystem för transaktioner avseende utsläppsrätter — Skadeståndsansvar på grund av vållande — Vägran från Europeiska kommissionen att lämna ut uppgifter och att förbjuda samtliga transaktioner avseende stulna utsläppsrätter — Strikt skadeståndsansvar)	16
2016/C 211/19	Mål C-558/14: Domstolens dom (fjärde avdelningen) av den 21 april 2016 (begäran om förhandsavgörande från Tribunal Superior de Justicia del País Vasco – Spanien) – Mimoun Khachab mot Subdelegación del Gobierno en Álava (Begäran om förhandsavgörande — Direktiv 2003/86/EG — Artikel 7.1 c — Familjeåterförening — Villkor för utövandet av rätten till familjeåterförening — Stabila, regelbundna och tillräckliga försörjningsmedel — Nationell lagstiftning som tillåter en prognostisk bedömning av sannolikheten att referenspersonen kommer att bibehålla sina försörjningsmedel — Förenlighet)	16
2016/C 211/20	Mål C-561/14: Domstolens dom (stora avdelningen) av den 12 april 2016 (begäran om förhandsavgörande från Østre Landsret – Danmark) – Caner Genc mot Integrationsministeriet (Begäran om förhandsavgörande — Associeringsavtalet EEG-Turkiet — Beslut nr 1/80 — Artikel 13 — ”Standstill”-klausulen — Familjeåterförening — Nationell lagstiftning som föreskriver nya strängare villkor för familjeåterförening när det gäller icke ekonomiskt verksamma familjemedlemmar till ekonomiskt verksamma turkiska medborgare som är bosatta och har uppehållstillstånd i den aktuella medlemsstaten — Krav på tillräcklig anknytning för att det ska finnas förutsättningar för en lyckad integration)	17
2016/C 211/21	Mål C-572/14: Domstolens dom (första avdelningen) av den 21 april 2016 (begäran om förhandsavgörande från Oberster Gerichtshof – Österrike) – Austro-Mechana Gesellschaft zur Wahrnehmung mechanisch-musikalischer Urheberrechte Gesellschaft mbH mot Amazon EU Sàrl, Amazon Services Europe Sàrl, Amazon.de GmbH, Amazon Logistik GmbH och Amazon Media Sàrl (Begäran om förhandsavgörande — Förordning (EG) nr 44/2001 — Domstols behörighet på privaträttens område — Artikel 5 led 3 — Begreppet ”skadestånd utanför avtalsförhållanden” — Direktiv 2001/29/EG — Harmonisering av vissa aspekter av upphovsrätt och närstående rättigheter i informationssamhället — Artikel 5.2 b — Rätten till mångfaldigande — Undantag och inskränkningar — Mångfaldigande för privat bruk — Rimlig kompensation — Utebliven betalning — Omfattas eventuellt av tillämpningsområdet för artikel 5 led 3 i förordning (EG) nr 44/2001)	18
2016/C 211/22	Mål C-5/15: Domstolens dom (tionde avdelningen) av den 7 april 2016 (begäran om förhandsavgörande från Gerechtshof Amsterdam – Nederländerna) – AK(*) mot Achmea Schadeverzekering NV, Stichting Achmea Rechtsbijstand (Begäran om förhandsavgörande — Rättsskyddsförsäkring — Direktiv 87/344/EEG — Artikel 4.1 — Försäkringstagarens fria val av advokat — Undersökningar eller förhandlingar — Begrepp — Klagomål mot en vägran att godkänna vård)	18
2016/C 211/23	Mål C-100/15 P: Domstolens dom (sjätte avdelningen) av den 14 april 2016 – Netherlands Maritime Technology Association mot Europeiska kommissionen och Konungariket Spanien (Överklagande — Statligt stöd — System för tidig avskrivning av kostnaderna för vissa tillgångar som förvärvats genom finansiell leasing — Beslut i vilket det fastställts att statligt stöd saknas — Det formella granskningsförfarandet har inte inletts — Granskningen är otillräcklig och ofullständig — Motiveringskyldighet — Selektivitet)	19
2016/C 211/24	Mål C-193/15 P: Domstolens dom (tredje avdelningen) av den 7 april 2016 – Tarif Akhras mot Europeiska unionens råd, Europeiska kommissionen (Överklagande — Gemensam utrikes- och säkerhetspolitik — Restriktiva åtgärder mot Arabrepubliken Syrien — Åtgärder som vidtagits mot personer och enheter som gagnas av regimens politik eller stöder regimen — Bevis för att det funnits fog för att uppta personerna och enheterna i förteckningarna — En mängd indicier — Missuppfattning av bevisningen)	20

2016/C 211/25	Mål C-266/15 P: Domstolens dom (andra avdelningen) av den 7 april 2016 – Central Bank of Iran mot Europeiska unionens råd (Överklagande — Restriktiva åtgärder mot Islamiska republiken Iran — Förteckning över personer och enheter som omfattas av frysning av penningmedel och ekonomiska tillgångar — Kriteriet materiellt, logistiskt eller ekonomiskt stöd till den iranska regeringen — Finansiella tjänster som tillhandahålls av en centralbank)	20
2016/C 211/26	Mål C-284/15: Domstolens dom (sjätte avdelningen) av den 7 april 2016 (begäran om förhandsavgörande från Cour du travail de Bruxelles – Belgien) – Office national de l’emploi (ONEm) mot M, M mot Office national de l’emploi (ONEm), Caisse auxiliaire de paiement des allocations de chômage (CAPAC) (Begäran om förhandsavgörande — Artiklarna 45 FEUF och 48 FEUF — Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna — Artikel 15.2 — Förordning (EEG) nr 1408/71 — Artikel 67.3 — Social trygghet — Arbetslöshetsförmåner som är avsedda att komplettera lönen från en deltidsanställning — Beviljande av denna förmån — Fullgörande av anställningsperioder — Sammanläggning av försäkrings- eller anställningsperioder — Beaktande av försäkrings- eller anställningsperioder som fullgjorts enligt lagstiftningen i en annan medlemsstat)	21
2016/C 211/27	Förenade målen C-404/15 och C-659/15 PPU: Domstolens dom (stora avdelningen) av den 5 april 2016 (begäran om förhandsavgörande från Hanseatisches Oberlandesgericht in Bremen – Tyskland) – Verkställighet av europeiska arresteringsorder som utfärdats mot Pál Aranyosi (C-404/15), Robert Căldăraru (C-659/15 PPU) (Begäran om förhandsavgörande — Polissamarbete och straffrättsligt samarbete — Rambeslut 2002/584/RIF — Europeisk arresteringsorder — Skäl att vägra verkställighet — Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna — Artikel 4 — Förbud mot omänsklig eller förnedrande behandling — Förhållandena under frihetsberövanden i den utfärdande medlemsstaten)	21
2016/C 211/28	Mål C-84/16 P: Överklagande ingett den 12 februari 2016 av Continental Reifen Deutschland GmbH av den dom som tribunalen (sjunde avdelningen) meddelade den 8 december 2015 i mål T-525/14, Compagnie générale des établissements Michelin mot Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet	22
2016/C 211/29	Mål C-106/16: Begäran om förhandsavgörande framställd av Sąd Najwyższy (Polen) den 22 februari 2016 – Polbud – Wykonawstwo sp. z o.o. i likvidation	23
2016/C 211/30	Mål C-113/16: Begäran om förhandsavgörande framställd av Szombathelyi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság (Ungern) den 26 februari 2016 – Günter Horváth mot Vas Megyei Kormányhivatal	24
2016/C 211/31	Mål C-114/16: Begäran om förhandsavgörande framställd av Kúria (Ungern) den 26 februari 2016 – Damien Zöldség, Gyümölcs Kereskedelmi és Tanácsadó Kft. mot Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatóság	25
2016/C 211/32	Mål C-129/16: Begäran om förhandsavgörande framställd av Szolnoki Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság (Ungern) den 1 mars 2016 – Túrkevei Tejtermelő Kft. mot Országos Környezetvédelmi és Természetvédelmi Főfelügyelőség	25
2016/C 211/33	Mål C-131/16: Begäran om förhandsavgörande framställd av Krajowa Izba Odwoławcza (Polen) den 1 mars 2016 – Archus sp. z o.o., Gama Jacek Lipik mot Polskie Górnictwo Naftowe i Gazownictwo S. A.	26
2016/C 211/34	Mål C-135/16: Begäran om förhandsavgörande framställd av Verwaltungsgericht Frankfurt am Main (Tyskland) den 7 mars 2016 – Georgsmarienhütte GmbH m.fl. mot Föbundsrepubliken Tyskland . .	27
2016/C 211/35	Mål C-144/16: Begäran om förhandsavgörande framställd av Tribunal Judicial da Comarca de Setúbal (Portugal) den 14 mars 2016 – Município de Palmela mot ASAE – Divisão de Gestão de Contraordenações	27
2016/C 211/36	Mål C-147/16: Begäran om förhandsavgörande framställd av het Vrederegrecht te Antwerpen (Belgien) den 14 mars 2016 – Karel de Grote – Hogeschool Katholieke Hogeschool Antwerpen VZW mot Susan Romy Jozef Kuijpers	28

2016/C 211/37	Mål C-156/16: Begäran om förhandsavgörande framställd av Finanzgericht München (Tyskland) den 17 mars 2016 – Tigers GmbH mot Hauptzollamt Landshut	29
2016/C 211/38	Mål C-158/16: Begäran om förhandsavgörande framställd av Juzgado Contencioso-Administrativo nº 1 de Oviedo (Spanien) den 16 mars 2016 – Margarita Isabel Vega González mot Consejería de Hacienda y Sector Público de la Administración del Principado de Asturias	30
2016/C 211/39	Mål C-163/16: Begäran om förhandsavgörande framställd av Rechtbank Den Haag (Nederländerna) den 21 mars 2016 – Christian Louboutin, Christian Louboutin SAS mot vanHaren Schoenen BV	30
2016/C 211/40	Mål C-172/16: Begäran om förhandsavgörande framställd av Amstgericht Düsseldorf (Tyskland) den 25 mars 2016 – Ljiljana Kammerer, Frank Kammerer mot Swiss International Air Lines AG	31
2016/C 211/41	Mål C-173/16: Begäran om förhandsavgörande framställd av Court of Appeal (Irland) den 29 mars 2016 – M.H. mot M.H.	31
2016/C 211/42	Mål C-183/16 P: Överklagande ingett den 31 mars 2016 av Tilly-Sabco av den dom som tribunalen (femte avdelningen) meddelade den 14 januari 2016 i mål T-397/13, Tilly-Sabco mot kommissionen	32
2016/C 211/43	Mål C-184/16: Begäran om förhandsavgörande framställd av Dioikitiko Protodikeio Thessalonikis (Grekland) den 1 april 2016 – Ovidiu-Mihaita Petrea mot Ypourgos Esoterikon kai Dioikitikis Anasygkrotisis	33
2016/C 211/44	Mål C-189/16: Begäran om förhandsavgörande framställd av Högsta förvaltningsdomstolen (Sverige) den 4 april 2016 – Boguslawa Zaniewicz-Dybeck/Pensionsmyndigheten	34
2016/C 211/45	Mål C-194/16: Begäran om förhandsavgörande framställd av Riigikohus (Estland) den 7 april 2016 – Bolagsupplysningen OÜ, Ingrid Ilsjan mot Svensk Handel AB	35
2016/C 211/46	Mål C-199/16: Begäran om förhandsavgörande framställd av Conseil d'État (Belgien) den 11 april 2016 – État belge mot Max-Manuel Nianga	36
2016/C 211/47	Mål C-200/16: Begäran om förhandsavgörande framställd av Supremo Tribunal de Justiça (Portugal) den 12 april 2016 – Securitas – Serviços e Tecnologia de Segurança SA mot ICTS Portugal – Consultadoria de Aviação Comercial SA m.fl.	36
2016/C 211/48	Mål C-203/16 P: Överklagande ingett den 12 april 2016 av Dirk Andres (konkursförvaltare i konkursboet Heitkamp BauHolding GmbH), tidigare Heitkamp BauHolding GmbH, av den dom som tribunalen (nionde avdelningen) meddelade den 4 februari 2016 i mål T-287/11, Heitkamp BauHolding GmbH mot Europeiska kommissionen	37
2016/C 211/49	Mål C-208/16 P: Överklagande ingett den 4 februari 2016 av förbundsrepubliken Tyskland av den dom som tribunalen (nionde avdelningen) meddelade den 14 april 2016 i mål T-287/11, Heitkamp BauHolding GmbH mot Europeiska kommissionen	38
2016/C 211/50	Mål C-228/16 P: Överklagande ingett den 22 april 2016 av Dimosia Epicheirisi Ilektrismou AE (DEI) av det beslut som tribunalen (fjärde avdelningen) meddelade den 9 februari 2016 i mål T-639/14, Dimosia Epicheirisi Ilektrismou AE (DEI) mot Europeiska kommissionen	39
Tribunalen		
2016/C 211/51	Mål T-221/08: Tribunalens dom av den 26 april 2016 – Strack mot kommissionen (Tillgång till handlingar — Förordning (EG) nr 1049/2001 — Handlingar som rör ett utredningsärende hos Olaf — Talan om ogiltigförklaring — Underförstådda och uttryckliga avslag på ansökningar om tillgång till handlingar — Undantag till skydd för den enskildes privatliv och integritet — Undantag till skydd för tredje mans affärsintressen — Undantag till skydd för beslutsförfarandet — Motiveringsskyldighet — Utomobligatoriskt skadeståndsansvar)	41

2016/C 211/52	Mål T-556/11: Tribunalens dom av den 27 april 2016 – European Dynamics Luxembourg m.fl. mot EUIPO (Offentlig upphandling av tjänster — Anbudsförfarande — Programvaruutveckling och underhållstjänster — En anbudsgivares anbud förkastas — Rangordning av en anbudsgivare i ett kaskadsystem — Skäl till uteslutning — Intressekonflikt — Likabehandling — Omsorgsplikt — Tilldelningskriterier — Uppenbart oriktig bedömning — Motiveringsskyldighet — Utomobligatoriskt skadeståndsansvar — Förlust av en möjlighet)	42
2016/C 211/53	Mål T-316/13: Tribunalens dom av den 27 april 2016 – Pappalardo m.fl. mot kommissionen (Utomobligatoriskt skadeståndsansvar — Fiske — Bevarande av fiskeresurserna — Återhämtningsplan för blåfenad tonfisk — Nödåtgärder för att förbjuda fiske med snörpvadsfartyg — Tillräckligt klar överträdelse av en rättsregel som har till syfte att ge enskilda rättigheter)	43
2016/C 211/54	Mål T-154/14: Tribunalens dom av den 27 april 2016 – ANKO mot kommissionen (Skiljedoms-klausul — Bidragsavtal som ingåtts inom ramen för det sjunde ramprogrammet för verksamhet inom området forskning, teknisk utveckling och demonstration (2007–2013) — Projekten Perform och Oasis — Stödberättigande kostnader — Återbetalning av utbetalade belopp — Motkrav — Dröjsmålsränta)	44
2016/C 211/55	Mål T-155/14: Tribunalens dom av den 27 april 2016 – ANKO mot kommissionen (Skiljedoms-klausul — Bidragsavtal som ingåtts inom ramen för det sjätte ramprogrammet för verksamhet inom området forskning, teknisk utveckling och demonstration (2002–2006) — Projekten Persona och Terregov — Stödberättigande kostnader — Återbetalning av utbetalade belopp — Motkrav — Dröjsmålsränta)	44
2016/C 211/56	Mål T-267/14: Tribunalens dom av den 28 april 2016 – Zehnder Group International mot EUIPO – Stiebel Eltron (comfotherm) (EU-varumärke — Ogiltighetsförfarande — EU-ordmärke comfotherm — Äldre nationellt ordmärke KOMFOTHERM — Relativt registreringshinder — Artikel 8.1 b förordning nr (EG) nr 207/2009 — Risk för förväxling — Varuslagslikhet — Omsättningskrets — Samspel mellan kriterier)	45
2016/C 211/57	Mål T-463/14: Tribunalens dom av den 27 april 2016 – Österreichische Post mot kommissionen (Direktiv 2004/17/EG — Förfarandena vid upphandling på områdena vatten, energi, transporter och posttjänster — Genomförandebeslut som undantar vissa tjänster inom postsektorn i Österrike från tillämpningen av direktiv 2004/17 — Artikel 30 i direktiv 2004/17 — Motiveringsskyldighet — Uppenbart oriktig bedömning)	46
2016/C 211/58	Mål T-777/14: Tribunalens dom av den 28 april 2016 – Fon Wireless mot EUIPO – Henniger (Neofon) (EU-varumärke — Invändningsförfarande — Ansökan om registrering av EU-varumärke i form av ordmärket Neofon — Det äldre nationella ordmärket FON — Relativt registreringshinder — Förväxlingsrisk — Artikel 8.1.b i förordning (EG) nr 207/2009)	47
2016/C 211/59	Mål T-803/14: Tribunalens dom av den 28 april 2016 – Gervais Danone mot harmoniseringskontoret – Mahou (B'blue) (EU-varumärke — Invändningsförfarande — Ansökan om registrering som EU-varumärke av figurmärket B'blue — Det äldre EU-ordmärket BLU DE SAN MIGUEL — Relativt registreringshinder — Risk för förväxling — Artikel 8.1 b i förordning (EG) nr 207/2009)	47
2016/C 211/60	Mål T-21/15: Tribunalens dom av den 26 april 2016 – Franmax mot EUIPO – Ehrmann (Dino) (Unionsvarumärke — Invändningsförfarande — Ansökan om unionsfigurmärket Dino — Äldre unionsfigurmärke föreställande en dinosaurie — Relativt registreringshinder — Artikel 8.1 b i förordning (EG) nr 207/2009)	48

2016/C 211/61	Mål T-52/15: Tribunalens dom av den 28 april 2016 – Sharif University of Technology mot rådet (Gemensam utrikes- och säkerhetspolitik — Restriktiva åtgärder mot Iran för att förhindra spridning av kärnmateriale — Frysning av tillgångar — Stöd till den iranska regeringen — Forskning och teknologisk utveckling inom militära områden eller områden med militär anknytning — Rätten till försvar — Rätt till ett effektivt domstolsskydd — Felaktig rättstillämpning och oriktig bedömning — Rätt till egendom — Proportionalitet — Maktmissbruk — Yrkande om skadestånd)	49
2016/C 211/62	Mål T-54/15: Tribunalens dom av den 28 april 2016 – Jääkiekon SM-liiga mot EUIPO (EU-varumärke — Ansökan om registrering som EU-varumärke av figurmärket Liiga — Absoluta registreringshinder — Beskrivande karaktär — Särskiljningsförmåga saknas — Artikel 7.1 b och c och 7.2 i förordning (EG) nr 207/2009)	49
2016/C 211/63	Mål T-89/15: Tribunalens dom av den 27 april 2016 – Niagara Bottling mot EUIPO (NIAGARA) (EU-varumärke — Internationell registrering som designerar Europeiska unionen — Ordmärket NIAGARA — Absoluta registreringshinder — Artikel 7.1 b och c i förordning (EG) nr 207/2009)	50
2016/C 211/64	Mål T-144/15: Tribunalens dom av den 28 april 2016 – L'Oréal mot EUIPO – Theralab (VICHY LABORATOIRES V IDÉALIA) (EU-varumärke — Invändningsförfarande — Ansökan om registrering som EU-varumärke av figurmärket VICHY LABORATOIRES V IDÉALIA — Det äldre EU-ordmärket IDEALINA — Relativt registreringshinder — Risk för förväxling — Artikel 8.1 b i förordning (EG) nr 207/2009)	51
2016/C 211/65	Mål T-539/13: Tribunalens beslut av den 21 april 2016 – Inclusion Alliance for Europe mot kommissionen (Talan om ogiltigförklaring — Sjunde ramprogrammet för verksamhet inom området forskning, teknisk utveckling och demonstration (2007–2013) — Projekten MARE, Senior och ECRN — Beslut att återkräva en del av det bidrag som utbetalats — Verkställighetsbeslutet — De anförda grundernas karaktär — Uppenbart att talan i vissa delar inte kan tas upp till sakprövning och i övriga delar är ogrundad)	51
2016/C 211/66	Mål T-83/16: Överklagande ingett den 18 februari 2016 – Banca Monte dei Paschi di Siena mot EUIPO – ING-DIBa (WIDIBA)	52
2016/C 211/67	Mål T-84/16: Överklagande ingett den 18 februari 2016 – Banca Monte dei Paschi di Siena et Banca Widiba mot EUIPO – ING-DIBa (widiba)	53
2016/C 211/68	Mål T-115/16: Överklagande ingett den 18 mars 2016 – Sandvik Intellectual Property mot EUIPO – Unipapel (ADVEON)	54
2016/C 211/69	Mål T-142/16: Talan väckt den 4 april 2016 – Dröge m.fl. mot kommissionen	55
2016/C 211/70	Mål T-149/16: Talan väckt den 11 april 2016 – Spliethoff's Bevrachtungskantoor mot kommissionen	56
2016/C 211/71	Mål T-150/16: Överklagande ingett den 6 april 2016 – Ecolab USA mot EUIPO (ECOLAB)	57
2016/C 211/72	Mål T-152/16: Talan väckt den 11 april 2016 – Megasol Energie mot kommissionen	58
2016/C 211/73	Mål T-155/16: Överklagande ingett den 6 april 2016 – CFA Institute mot EUIPO – Bloss m.fl. (CERTIFIED FINANCIAL ENGINEER CFE)	59
2016/C 211/74	Mål T-156/16: Överklagande ingett den 7 april 2016 – CFA Institute mot EUIPO – Ernst och Häcker (CERTIFIED FINANCIAL MODELER CFM)	60
2016/C 211/75	Mål T-159/16: Överklagande ingett den 15 april 2016 – Metronia mot harmoniseringskontoret – EUIPO – Zitro IP (TRIPLE O NADA)	61

2016/C 211/76	Mål T-172/16: Talan väckt den 15 april 2016 – Centro Clinico e Diagnostico G.B. mot kommissionen	61
2016/C 211/77	Mål T-174/16: Överklagande ingett den 18 april 2016 – Wessel-Werk mot EUIPO – Wolf PVG (dammsugarmunstycken)	62
2016/C 211/78	Mål T-175/16: Överklagande ingett den 18 april 2016 – Wessel-Werk mot EUIPO – Wolf PVG (dammsugarmunstycken)	63
2016/C 211/79	Mål T-177/16: Överklagande ingett den 22 april 2016 – Mema mot CPVO (Braeburn 78 (11078)) .	64
2016/C 211/80	Mål T-178/16: Överklagande ingett den 22 april 2016 – Policolor mot EUIPO – CWS-Lackfabrik Conrad W. Schmidt (Policolor)	65
Personaldomstolen		
2016/C 211/81	Mål F-141/15: Talan väckt den 23 mars 2016 – ZZ mot kommissionen	66
2016/C 211/82	Mål F-101/12: Personaldomstolens beslut av den 26 april 2016 – Claus mot kommissionen	66

IV

(Upplysningar)

UPPLYSNINGAR FRÅN EUROPEISKA UNIONENS INSTITUTIONER, BYRÅER
OCH ORGAN

EUROPEISKA UNIONENS DOMSTOL

Europeiska unionens domstols senaste offentliggöranden i *Europeiska unionens officiella tidning*
(2016/C 211/01)

Senaste offentliggörandet

EUT C 200, 6.6.2016

Senaste listan över offentliggöranden

EUT C 191, 30.5.2016

EUT C 175, 17.5.2016

EUT C 165, 10.5.2016

EUT C 156, 2.5.2016

EUT C 145, 25.4.2016

EUT C 136, 18.4.2016

Dessa texter är tillgängliga på
EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Yttranden)

DOMSTOLSFÖRFARANDEN

DOMSTOLEN

Domstolens dom (femte avdelningen) av den 21 april 2016 – Europeiska unionens råd mot Bank Saderat Iran och Europeiska kommissionen

(Mål C-200/13 P) ⁽¹⁾

(Överklagande — Gemensam utrikes- och säkerhetspolitik — Bekämpning av kärnvapenspridning — Restriktiva åtgärder mot Islamiska republiken Iran — Frysning av en iransk banks tillgångar — Motiveringsskyldighet — Förfarandet för att anta rättsakten — Uppenbart oriktig bedömning)

(2016/C 211/02)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Klagande: Europeiska unionens råd (ombud: S. Boelaert och M. Bishop)

Övriga parter i målet: Bank Saderat Iran (ombud: D. Wyatt, QC, och R. Blakeley, barrister, samt S. Jeffrey, S. Ashley och A. Irvine, solicitors), Europeiska kommissionen (ombud: D. Gauci och M. Konstantinidis)

Part som har intervenerat till stöd för klaganden: Förenade konungariket Storbritannien och Nordirland (ombud: L. Christie och S. Behzadi-Spencer, biträdda av S. Lee, barrister)

Domslut

- 1) Överklagandet ogillas.
- 2) Anslutningsöverklagandet ogillas.
- 3) Europeiska unionens råd ska bära sina rättegångskostnader och ersätta Bank Saderat Irans rättegångskostnader i båda instanserna, förutom de kostnader som är att hänföra till anslutningsöverklagandet.
- 4) Bank Saderat Iran ska bära sina rättegångskostnader som är att hänföra till anslutningsöverklagandet och ersätta de kostnader som uppkommit för Europeiska unionens råd vad avser anslutningsöverklagandet.
- 5) Förenade konungariket Storbritannien och Nordirland och Europeiska kommissionen ska bära sina rättegångskostnader i båda instanserna.

⁽¹⁾ EUT C 171, 15.6.2013.

Domstolens dom (första avdelningen) av den 20 april 2016 (begäran om förhandsavgörande från Corte suprema di cassazione – Italien) – Profit Investment SIM SpA i likvidation mot Stefano Ossi m. fl.

(Mål C-366/13) ⁽¹⁾

(Begäran om förhandsavgörande — Förordning (EG) nr 44/2001 — Område med frihet, säkerhet och rättvisa — Begreppet ”oförenliga domar” — Käromål med olika föremål mot flera svarande med hemvist i olika medlemsstater — Villkor för avtal om domstols behörighet — Prorogationsklausul — Begreppet ”talan avser avtal” — Prövning av huruvida det finns ett giltigt avtalsförhållande)

(2016/C 211/03)

Rättegångsspråk: italienska

Hänskjutande domstol

Corte suprema di cassazione

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Profit Investment SIM SpA, en liquidation

Motparter: Stefano Ossi, Commerzbank Brand Dresdner Bank AG, Andrea Mirone, Eugenio Magli, Francesco Redi, Profit Holding SpA i likvidation, Redi & Partners Ltd, Enrico Fiore, E3 SA

Domslut

1) Artikel 23 i rådets förordning (EG) nr 44/2001 av den 22 december 2000 om domstols behörighet och om erkännande och verkställighet av domar på privaträttens område ska tolkas enligt följande:

- En prorogationsklausul som återfinns i ett prospekt om emission av obligationer uppfyller det krav på skriftlig form som uppställs i artikel 23.1 a i förordning nr 44/2001 endast om det i det avtal som parterna undertecknade i samband med att obligationerna emitterades på primärmarknaden, anges att den klausulen godkänns eller att avtalet innehåller en uttrycklig hänvisning till prospektet.
- En prorogationsklausul som återfinns i ett prospekt om emission av obligationer som upprättats av den som emitterat obligationerna kan göras gällande mot tredjeman som har förvärvat dessa obligationer från en finansförmedlare, förutsatt att det visas – vilket det ankommer på den hänskjutande domstolen att pröva – att den aktuella klausulen gäller i förhållandet mellan den som emitterat obligationerna och finansförmedlaren, att nämnda tredjeman, när de aktuella obligationerna förvärvades på sekundärmarknaden, övertog nämnda finansförmedlares samtliga rättigheter och skyldigheter som följer av dessa obligationer enligt tillämplig nationell lag och slutligen att den berörda tredjemannen har getts möjlighet att få kännedom om innehållet i det prospekt där klausulen anges.
- Införandet av en prorogationsklausul i ett prospekt om emission av obligationer kan betraktas som en godtagbar form enligt handelsbruk eller annan sedvänja i internationell handel i den mening som avses i artikel 23.1 c i förordning nr 44/2001 som gör det möjligt att presumera att den som klausulen görs gällande mot har gett sitt samtycke, i den mån bland annat följande är fastställt, vilket det ankommer på den nationella domstolen att pröva: Ett sådant beteende ska allmänt och regelmässigt tillämpas av aktörer på den aktuella marknaden vid ingående av sådana avtal. Parterna ska tidigare ha haft affärsförbindelser sinsemellan eller med andra parter på den aktuella marknaden, eller så ska det aktuella beteendet vara tillräckligt känt för att kunna anses utgöra vedertagen praxis.

- 2) Artikel 5 led 1 a i förordning nr 44/2001 ska tolkas på så sätt att en talan om att ett avtal ska fastställas vara ogiltigt och talan om återbetalning av belopp som erlagts på grundval av nämnda avtal ska anses omfattas av begreppet "talan avser avtal" i den mening som avses i den bestämmelsen.
- 3) Artikel 6 led 1 i förordning nr 44/2001 ska tolkas så, att det, med avseende på två käromål mot flera svarande, varvid käromålen har olika föremål och grunder och varken är över- eller underordnade varandra eller inbördes oförenliga, inte räcker att ett eventuellt bifall till något av dem kan påverka omfattningen av den rättighet som är avsedd att skyddas genom det andra käromålet för att det ska föreligga en risk för att oförenliga domar meddelas i den mening som avses i den bestämmelsen.

(¹) EUT C 260, 7.9.2013.

Domstolens dom (stora avdelningen) av den 5 april 2016 (begäran om förhandsavgörande från Consiglio di Giustizia amministrativa per la Regione siciliana – Italien) – Puligienica Facility Esco SpA (PFE) mot Airgest SpA

(Mål C-689/13) (¹)

(Begäran om förhandsavgörande — Offentlig upphandling av tjänster — Direktiv 89/665/EEG — Artikel 1.1 och 1.3 — Prövningsförfaranden — Överklagande av beslutet att tilldela ett offentligt kontrakt, ingett av den anbudsgivare vars anbud förkastats — Anslutningsöverklagande ingett av den utvalda anbudsgivaren — Regel i nationell rättspraxis enligt vilken ett anslutningsöverklagande ska prövas först och huvudöverklagandet ska avvisas utan prövning i sak, om det finns fog för anslutningsöverklagandet — Förenlighet med unionsrätten — Artikel 267 FEUF — Principen om unionsrättens företräde — Rättsprincip som fastslags genom ett avgörande i plenum av den högsta förvaltningsdomstolen i en medlemsstat — Nationell lagstiftning i vilken det föreskrivs att avgörandet ska vara bindande för avdelningarna vid den domstolen — Skyldighet för en avdelning som har att pröva en unionsrättslig fråga att, för det fall avdelningen inte delar den bedömning som gjorts i pleniavgörandet, hänskjuta frågan till domstolen i plenum — Rätt eller skyldighet för avdelningen att begära att EU-domstolen meddelar förhandsavgörande)

(2016/C 211/04)

Rättegångsspråk: italienska

Hänskjutande domstol

Consiglio di Giustizia amministrativa per la Regione siciliana

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Puligienica Facility Esco SpA (PFE)

Motpart: Airgest SpA

Ytterligare deltagare i rättegången: Gestione Servizi Ambientali Srl (GSA), Zenith Services Group Srl (ZS)

Domslut

- 1) Artikel 1.1 tredje stycket och 1.3 i rådets direktiv 89/665/EEG av den 21 december 1989 om samordning av lagar och andra författningar för prövning av offentlig upphandling av varor och bygg- och anläggningsarbeten, i dess lydelse enligt Europaparlamentets och rådets direktiv 2007/66/EG av den 11 december 2007, ska tolkas så, att den utgör hinder för att med tillämpning av nationella processrättsliga regler, vilka föreskriver att ett anslutningsöverklagande som getts in av en anbudsgivare ska prövas med förtur, avvisa ett huvudöverklagande som, i avsikt att utesluta nämnde anbudsgivare, getts in av en annan anbudsgivare som har ett intresse av att få ingå ett visst kontrakt och som har lidit eller som riskerar att lida skada till följd av en påstådd överträdelse av unionsbestämmelserna om offentlig upphandling eller regler som införlivar dessa bestämmelser.

- 2) Artikel 267 FEUF ska tolkas så, att den utgör hinder för en bestämmelse i nationell rätt som, i den mån den nationella bestämmelsen ges denna tolkning, innebär att en avdelning vid en domstol som dömer i sista instans – beträffande en fråga som avser tolkningen eller giltigheten av unionsrätten – är skyldig att, när den inte delar den uppfattning som lagts fast genom ett pleniavgörande från samma domstol, hänskjuta frågan till plenisammansättning och därför är förhindrad att begära att EU-domstolen meddelar förhandsavgörande.
- 3) Artikel 267 FEUF ska tolkas så, att när en avdelning vid en domstol i sista instans fått svar från Europeiska unionens domstol på sin till nämnda domstol ställda fråga angående unionsrättens tolkning eller när det i praxis från Europeiska unionens domstol redan lämnats ett klart svar på denna fråga, är nämnda avdelning skyldig att själv göra vad som är nödvändigt för att denna tolkning av unionsrätten tillämpas.

(¹) EUT C 112, 14.4.2014.

Domstolens dom (andra avdelningen) av den 14 april 2016 (begäran om förhandsavgörande från Corte suprema di cassazione – Italien) – Malvino Cervati, Società Malvi Sas di Cervati Malvino mot Agenzia delle Dogane, Agenzia delle Dogane – Ufficio delle Dogane di Livorno

(Förenade målen C-131/14) (¹)

(Begäran om förhandsavgörande — Jordbruk — Gemensam organisation av marknaden — Förordning (EG) nr 565/2002 — Artikel 3.3 — Tullkvot — Vitlök med ursprung i Argentina — Importlicenser — Rättigheter som följer av vissa importlicenser kan inte överlåtas — Kringgående — Rättsmissbruk — Villkor — Förordning (EG, Euratom) nr 2988/95 — Artikel 4.3)

(2016/C 211/05)

Rättegångsspråk: italienska

Hänskjutande domstol

Corte suprema di cassazione

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Malvino Cervati, Società Malvi Sas di Cervati Malvino

Motpart: Agenzia delle Dogane, Agenzia delle Dogane – Ufficio delle Dogane di Livorno

Övriga parter i rättegången: Roberto Cervati

Domslut

Artikel 3.3 i kommissionens förordning nr 565/2002 av den 2 april 2002 om förvaltningsbestämmelser för tullkvoter och om införande av ett system med ursprungsintyg för vitlök som importeras från tredjeland och artikel 4.3 i rådets förordning (EG, Euratom) nr 2988/95 av den 18 december 1995 om skydd av Europeiska gemenskapernas finansiella intressen ska tolkas så, att de i princip inte utgör hinder för en sådan mekanism som den som är i fråga i det nationella målet, genom vilken en aktör som är en traditionell importör i den mening som avses i den förstnämnda förordningen, och som har uttömt de importlicenser som gav denne möjlighet att importera till förmånstull, gör en beställning hos en andra aktör som också är en traditionell importör som inte har några sådana licenser, varvid

— varorna först säljs utanför Europeiska unionen, av ett företag som har band till den andre ovannämnde aktören, till en tredje aktör som är en ny importör i den mening som avses i nämnda förordning och som innehar sådana licenser,

- varorna därefter genom den tredje aktören övergår till fri omsättning i Europeiska unionen till förmånstull och sedan säljs vidare av denne tredje aktör till den andre aktören, och
- varorna slutligen överläts av den andre aktören till den förste, som därmed förvärvar de importerade varorna inom den tullkvot som föreskrivs i den första förordningen, trots att han inte har den licens som behövs för detta.

(¹) EUT C 194, 24.6.2014

Domstolens dom (andra avdelningen) av den 7 april 2016 – ArcelorMittal Tubular Products Ostrava a.s. m.fl. mot Hubei Xinyegang Steel Co. Ltd, Europeiska unionens råd, Europeiska kommissionen och Europeiska unionens råd mot Republiken Italien m.fl.

(Förenade målen C-186/14 P och C-193/14 P P) (¹)

(Överklagande — Dumpning — Förordning (EG) nr 384/96 — Artikel 3.5, 3.7 och 3.9 — Artikel 6.1 — Förordning (EG) nr 926/2009 — Import av vissa sömlösa rör av järn eller stål med ursprung i Kina — Slutgiltigt antidumpningstull — Fastställande av en risk för skada — Beaktande av uppgifter som avser tiden efter undersökningsperioden)

(2016/C 211/06)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

(Mål C-186/14 P)

Klagande: ArcelorMittal Tubular Products Ostrava a.s., ArcelorMittal Tubular Products Roman SA, Benteler Deutschland GmbH, tidigare Benteler Stahl/Rohr GmbH, Ovako Tube & Ring AB, Rohrwerk Maxhütte GmbH, Dalmine SpA, Silcotub SA, TMK-Artrom SA, Tubos Reunidos, SA, Vallourec Oil and Gas France, tidigare Vallourec Mannesmann Oil & Gas France, Vallourec Tubes France, tidigare V & M France, Vallourec Deutschland GmbH, tidigare V & M Deutschland GmbH, Voestalpine Tubulars GmbH, Železárne Podbrezová a.s. (ombud: G. Berrisch, Rechtsanwalt, och B. Byrne, solicitor)

Övriga parter i målet: Hubei Xinyegang Steel Co. Ltd (ombud: N. Niejahr, Rechtsanwältin, Q. Azau och H. Wiame, avocats, och F. Carlin, barrister), Europeiska unionens råd (ombud: J.-P. Hix, biträdd av B. O'Connor, solicitor, och av S. Gubel, avocat), och Europeiska kommissionen (ombud: J.-F. Brakeland och M. França)

(Mål C-193/14 P)

Klagande: Europeiska unionens råd (ombud: J.-P. Hix, biträdd av B. O'Connor, solicitor och S. Gubel, avocat), Republiken Italien (ombud: G. Palmieri biträdd av A. Collabолletta, avvocato dello Stato)

Övriga parter i målet: Hubei Xinyegang Steel Co. Ltd, (ombud: F. Carlin, barrister, M. Healy, solicitor, N. Niejahr, Rechtsanwältin, Q. Azau och H. Wiame, avocats), Europeiska kommissionen (ombud: J.-F. Brakeland och M. França), ArcelorMittal Tubular Products Ostrava a.s., ArcelorMittal Tubular Products Roman SA, Benteler Deutschland GmbH, tidigare Benteler Stahl/Rohr GmbH, Ovako Tube & Ring AB, Rohrwerk Maxhütte GmbH, Dalmine SpA, Silcotub SA, TMK-Artrom SA, Tubos Reunidos SA, Vallourec Oil and Gas France SAS, tidigare Vallourec Mannesmann Oil & Gas France SAS, Vallourec Tubes France SAS, tidigare V & M France SAS, Vallourec Deutschland GmbH, tidigare V & M Deutschland GmbH, Voestalpine Tubulars GmbH & Co. KG, Železárne Podbrezová a.s. (ombud: G. Berrisch, Rechtsanwalt, och B. Byrne, solicitor)

Domslut

- 1) Överklagandena i målen C-186/14 P och C-193/14 P ogillas.
- 2) ArcelorMittal Tubular Products Ostrava a.s., ArcelorMittal Tubular Products Roman SA, Benteler Deutschland GmbH, Ovako Tube & Ring AB, Rohrwerk Maxhütte GmbH, Dalmine SpA, Silcotub SA, TMK-Artrom SA, Tubos Reunidos SA, Vallourec Oil and Gas France SAS, Vallourec Tubes France SAS, Vallourec Deutschland GmbH, Voestalpine Tubulars GmbH & Co. KG, Železárne Podbrezová a.s. och Europeiska unionens råd ska ersätta rättegångskostnaderna.
- 3) Europeiska kommissionen och Republiken Italien ska bära sina rättegångskostnader.

(¹) EUT C 212, 7.7.2014.

Domstolens dom (fjärde avdelningen) av den 7 april 2016 (begäran om förhandsavgörande från Finanzgericht Hamburg – Tyskland) – ADM Hamburg AG mot Hauptzollamt Hamburg-Stadt

(Mål C-294/14) (¹)

(Begäran om förhandsavgörande — Tullunion och gemensamma tulltaxan — Tullkodex för gemenskapen — Tullförmåner — Förordning (EEG) nr 2454/93 — Artikel 74.1 — Produkter med ursprung i ett förmånsland — Transport — Partier av oraffinerad palmkärnolja som utgörs av en blandning av oljor från flera länder som omfattas av samma tullförmåner)

(2016/C 211/07)

Rättegångsspråk: tyska

Hänskjutande domstol

Finanzgericht Hamburg

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: ADM Hamburg AG

Motpart: Hauptzollamt Hamburg-Stadt

Domslut

Artikel 74.1 i kommissionens förordning (EEG) nr 2454/93 av den 2 juli 1993 om tillämpningsföreskrifter för rådets förordning (EEG) nr 2913/92 om inrättandet av en tullkodex för gemenskapen, i dess lydelse enligt kommissionens förordning (EU) nr 1063/2010 av den 18 november 2010, ska tolkas så, att – i ett sådant fall som det som är aktuellt i det nationella målet, där giltiga ursprungsintyg har företetts – partier av oraffinerad palmkärnolja kan tillerkännas förmånsberättigande ursprung, i den mening som avses i det allmänna preferenssystemet som inrättats genom rådets förordning (EG) nr 732/2008 av den 22 juli 2008 om tillämpning av Allmänna preferenssystemet under perioden den 1 januari 2009–31 december 2011 samt om ändring av förordningarna (EG) nr 552/97 och (EG) nr 1933/2006 och av kommissionens förordningar (EG) nr 1100/2006 och (EG) nr 964/2007, även när dessa varor har blandats i en tank på ett fartyg i samband med frakten till unionen, under sådana förhållanden att det kan uteslutas att andra produkter – i synnerhet sådana som inte omfattas av någon förmånsbehandling – har tillförts tanken.

(¹) EUT C 315, 15.9.2014.

Domstolens dom (fjärde avdelningen) av den 7 april 2016 (begäran om förhandsavgörande från Bundesgerichtshof – Tyskland) – Marchon Germany GmbH mot Yvonne Karaszkiwicz

(Mål C-315/14) ⁽¹⁾

(Begäran om förhandsavgörande — Självständiga handelsagenter — Direktiv 86/653/EEG — Artikel 17.2 — Kundensättning — Villkor för beviljande — Värkning av nya kunder — Begreppet nya kunder — Kunder till huvudmannen som för första gången köper varor som handelsagenten fått i uppdrag att sälja)

(2016/C 211/08)

Rättegångsspråk: tyska

Hänskjutande domstol

Bundesgerichtshof

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Marchon Germany GmbH

Motpart: Yvonne Karaszkiwicz

Domslut

Artikel 17.2 a första strecksatsen i rådets direktiv 86/653/EEG av den 18 december 1986 om samordning av medlemsstaternas lagar rörande självständiga handelsagenter ska tolkas så, att de kunder som handelsagenten har värvat som köpare av de varor agenten har fått i uppdrag av huvudmannen att sälja ska betraktas som nya kunder, i den mening som avses i denna bestämmelse, även om dessa kunder redan hade affärsrelationer med huvudmannen avseende andra varor, när agentens försäljning av de förstnämnda varorna har krävt att det skapats en särskild affärsrelation, vilket det ankommer på den hänskjutande domstolen att pröva.

⁽¹⁾ EUT C 329, 22.9.2014.

Domstolens dom (första avdelningen) av den 7 april 2016 (begäran om förhandsavgörande från Krajowa Izba Odwoławcza – Polen) – Partner Apelski Dariusz mot Zarząd Oczyszczania Miasta

(Mål C-324/14) ⁽¹⁾

(Begäran om förhandsavgörande — Offentlig upphandling — Direktiv 2004/18/EG — En ekonomisk aktörs tekniska och/eller yrkesmässiga kapacitet — Artikel 48.3 — Möjlighet att återropa andra enheters kapacitet — Villkor och regler — Arten av förbindelser mellan anbudsgivaren och andra enheter — Ändring av anbudet — Fråga huruvida en elektronisk auktion är ogiltig och ska göras om — Direktiv 2014/24/EU)

(2016/C 211/09)

Rättegångsspråk: polska

Hänskjutande domstol

Krajowa Izba Odwoławcza

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Partner Apelski Dariusz

Motpart: Zarząd Oczyszczania Miasta

Övriga deltagare vid rättegången: Remondis sp. z o.o., MR Road Service sp. z o.o.

Domslut

- 1) Artiklarna 47.2 och 48.3 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/18/EG av den 31 mars 2004 om samordning av förfarandena vid offentlig upphandling av byggtreprenader, varor och tjänster, jämförda med artikel 44.2 i samma direktiv, ska tolkas så,
 - att de ger varje ekonomisk aktör rätt att vad gäller ett visst kontrakt åberopa andra enheters kapacitet, oberoende av den rättsliga arten av förbindelserna mellan aktören och dessa enheter, förutsatt att det visas för den upphandlande myndigheten att anbudssökanden eller anbudsgivaren verkligen kommer att förfoga över de resurser hos dessa enheter som är nödvändiga för fullgörandet av kontraktet, och
 - att det inte är uteslutet att möjligheten att dra nytta av denna rätt kan begränsas under särskilda förutsättningar, med hänsyn till det aktuella kontraktets föremål och syfte. Så är bland annat fallet när den utomstående enhetens kapacitet, som är nödvändig för att fullgöra kontraktet, inte kan överföras till anbudssökanden eller anbudsgivaren, vilket innebär att den senare kan åberopa nämnda kapacitet endast om denna enhet deltar direkt och personligen i fullgörandet av kontraktet.
- 2) Artikel 48.2 och 48.3 i direktiv 2004/18 ska tolkas så, att med hänsyn till ett visst kontraktets föremål och syfte kan den upphandlande myndigheten, under särskilda omständigheter, för att underlätta ett korrekt fullgörande av kontraktet, i meddelandet om upphandling eller i förfrågningsunderlaget uttryckligen föreskriva exakta regler enligt vilka en ekonomisk aktör får åberopa andra enheters kapacitet, förutsatt att dessa regler står i samband med och i proportion till kontraktets föremål och syfte.
- 3) De i artikel 2 i direktiv 2004/18 angivna principerna om likabehandling och icke-diskriminering av ekonomiska aktörer ska tolkas så, att de – under sådana omständigheter som de som är aktuella i det nationella målet – utgör hinder mot att en upphandlande myndighet, efter att ha öppnat de anbud som ingetts i en offentlig upphandling, bifaller en begäran från en ekonomisk aktör, som har lämnat ett anbud för hela kontraktet i fråga, om att anbudet endast ska gälla vissa delar av detta kontrakt.
- 4) De i artikel 2 i direktiv 2004/18 angivna principerna om likabehandling och icke-diskriminering av ekonomiska aktörer ska tolkas så, att de medför ett krav på att en elektronisk auktion ska förklaras ogiltig och göras om, om en ekonomisk aktör som har lämnat ett godtagbart anbud inte inbjudits till denna auktion, och detta även om det inte går att säga att utgången i denna auktion skulle ha blivit en annan om den uteslutna ekonomiska aktören hade deltagit däri.
- 5) Under sådana omständigheter som de som är aktuella i det nationella målet kan artikel 48.3 i direktiv 2004/18 inte tolkas mot bakgrund av artikel 63.1 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/24/EU av den 26 februari 2014 om offentlig upphandling och om upphävande av direktiv 2004/18/EG.

(¹) EUT C 339, 29.9.2014.

Domstolens dom (tredje avdelningen) av den 21 april 2016 (begäran om förhandsavgörande från Krajský soud v Praze – Republiken Tjeckien) – Ernst Georg Radlinger, Helena Radlingerová mot FINWAY a.s.

(Mål C-377/14) ⁽¹⁾

(Begäran om förhandsavgörande — Direktiv 93/13/EEG — Artikel 7 — Nationella bestämmelser om insolvensförfarandet — Skulder som grundas på ett konsumentkreditavtal — Effektivt rättsmedel — Punkt 1 e i bilagan — Huruvida ersättningsbeloppet är oproportionerligt — Direktiv 2008/48/EG — Artikel 3.1 — Sammanlagt kreditbelopp — Punkt I i bilaga I — Storleken på kreditutnyttjandet — Beräkningen av den effektiva räntan — Artikel 10.2 — Informationsskyldighet — Prövning ex officio — Sanktion)

(2016/C 211/10)

Rättegångsspråk: tjeckiska

Hänskjutande domstol

Krajský soud v Praze

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Ernst Georg Radlinger, Helena Radlingerová

Motpart: FINWAY a.s.

Domslut

1. Artikel 7.1 i rådets direktiv 93/13/EEG av den 5 april 1993 om oskäliga villkor i konsumentavtal ska tolkas på så sätt att den utgör hinder för en nationell lagstiftning, såsom den som är aktuell i det nationella målet, enligt vilken den domstol där ett insolvensförfarande har inletts dels inte ex officio får pröva huruvida avtalsvillkor som ligger till grund för fordringar som anmälts i nämnda förfarande eventuellt är oskäliga, trots att denna domstol har tillgång till sådana uppgifter om de faktiska eller rättsliga omständigheterna som är nödvändiga i detta hänseende, dels endast får pröva fordringar som inte är förenade med säkerhet, och detta endast på grund av ett begränsat antal invändningar som avser att fordringarna har preskriberats eller upphört.
2. Artikel 10.2 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2008/48/EG av den 23 april 2008 om konsumentkreditavtal och om upphävande av rådets direktiv 87/102/EEG ska tolkas på så sätt att en nationell domstol, som ska pröva ett mål som avser fordringar som grundas på ett kreditavtal i den mening som avses i detta direktiv, är skyldig att ex officio undersöka huruvida informationsskyldigheten enligt denna bestämmelse har uppfyllts och fastställa vilka följderna blir enligt nationell rätt av att denna skyldighet har åsidosatts, under förutsättning att sanktionerna uppfyller kraven i artikel 23 i nämnda direktiv.
3. Artiklarna 3 l och 10.2 i direktiv 2008/48 samt punkt I i bilaga I till detta direktiv ska tolkas på så sätt att det sammanlagda kreditbeloppet och storleken på kreditutnyttjandet avser samtliga belopp som konsumenten tillhandahålls, vilket utesluter de belopp som av kreditgivaren avsätts för betalning av kostnader för den aktuella krediten och som faktiskt inte betalas ut till konsumenten.
4. Bestämmelserna i direktiv 93/13 ska tolkas på så sätt att det, vid bedömningen av huruvida det ersättningsbelopp som en konsument som inte fullgör sina skyldigheter ska betala är oproportionerligt stort, i den mening som avses i punkt 1 e i bilagan till detta direktiv, är nödvändigt att beräkna den sammanlagda effekten av samliga villkor om denna ersättningskyldighet i det aktuella avtalet, oavsett om borgenären faktiskt kräver att alla dessa villkor i sin helhet ska uppfyllas. Det ankommer, i förekommande fall, på de nationella domstolarna, enligt artikel 6.1 i nämnda direktiv, att fastställa vilka följderna blir av att vissa villkor anses oskäliga genom att underlåta att tillämpa samtliga villkor som anses oskäliga för att säkerställa att dessa villkor inte är bindande för konsumenten.

⁽¹⁾ EUT C 395, 10.11.2014.

Domstolens dom (första avdelningen) av den 14 april 2016 (begäran om förhandsavgörande från Juzgado de lo Mercantil, Juzgado de lo Mercantil n° 9 de Barcelona – Spanien) – Jorge Sales Sinués mot Caixabank SA (C-381/14), och Youssouf Drame Ba mot Catalunya Caixa SA (Catalunya Banc SA) (C-385/14)

(Förenade målen C-381/14 och C-385/14) ⁽¹⁾

(Begäran om förhandsavgörande — Direktiv 93/13/EEG — Konsumentavtal — Avtal om hypotekslån — Villkor om räntegolv — Prövning av villkoret med avseende på dess ogiltigförklaring — Kollektivt förfarande — Talan om förbuds föreläggande — Individuellt förfarande med samma syfte vilandeförklaras)

(2016/C 211/11)

Rättegångsspråk: spanska

Hänskjutande domstol

Juzgado de lo Mercantil n° 9 de Barcelona

Parter i målet vid den nationella domstolen

Kärande: Jorge Sales Sinués (C-381/14), Youssouf Drame Ba (C-385/14)

Svarande: Caixabank SA (C-381/14), Catalunya Caixa SA (Catalunya Banc SA) (C-385/14)

Domslut

Artikel 7 i rådets direktiv 93/13/EEG av den 5 april 1993 om oskäliga villkor i konsumentavtal ska tolkas så, att den utgör hinder för en nationell lagstiftning, som den i de nationella målen, som ålägger en domstol som prövar en individuell talan av en konsument, om fastställande av att ett villkor i ett avtal som denne slutit med en näringsidkare är oskäligt, att per automatik vilandeförklara en sådan talan till dess att en pågående grupptalan – som väckts av en konsumentorganisation med stöd av andra punkten i samma artikel för att bland annat hindra fortsatt användning i samma typ av avtal av villkor som är jämförbara med dem som avses i den individuella talan – avgjorts genom lagakraftvunnet avgörande, utan att det kan beaktas huruvida vilandeförklaringen är relevant med hänsyn till skyddet för den konsument som väckt den individuella talan och utan att konsumenten kan förklara sig avstå från att omfattas av grupptalan.

⁽¹⁾ EUT C 388, 3.11.2014.

Domstolens dom (andra avdelningen) av den 14 april 2016 (begäran om förhandsavgörande från Sąd Najwyższy – Polen) – Polkomtel sp. z o.o. mot Prezes Urzędu Komunikacji Elektronicznej

(Mål C-397/14) ⁽¹⁾

(Begäran om förhandsavgörande — Elektroniska kommunikationsnät och kommunikationstjänster — Direktiv 2002/22/EG — Artikel 28 — Icke-geografiska nummer — Tillgång till tjänster via icke-geografiska nummer för slutanvändare som är bosatta i den medlemsstat där operatören har sitt säte — Direktiv 2002/19/EG — Artiklarna 5, 8 och 13 — Nationella regleringsmyndigheters befogenheter och ansvarsområden när det gäller tillträde och samtrafik — Införande, ändring eller upphävande av skyldigheter — Införande av skyldigheter för företag som kontrollerar tillträde till slutanvändarna — Priskontroll — Företag utan betydande inflytande på marknaden — Direktiv 2002/21/EG — Lösning av tvister mellan företag — Beslut av den nationella regleringsmyndigheten genom vilket samarbetsvillkoren och reglerna för prissättning av tjänster mellan företag fastställs)

(2016/C 211/12)

Rättegångsspråk: polska

Hänskjutande domstol

Sąd Najwyższy

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Polkomtel sp. z o.o.

Motpart: Prezes Urzędu Komunikacji Elektronicznej

Ytterligare deltagare i rättegången: Orange Polska S.A., tidigare Telekomunikacja Polska S.A.

Domslut

- 1) Artikel 28 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2002/22/EG av den 7 mars 2002 om samhällsomfattande tjänster och användares rättigheter avseende elektroniska kommunikationsnät och kommunikationstjänster (direktiv om samhällsomfattande tjänster) ska tolkas så, att en medlemsstat kan föreskriva att en operatör som driver ett allmänt tillgängligt nät för elektronisk kommunikation är skyldig att säkerställa att alla slutanvändare av dess nät i denna stat, och inte enbart användare från andra medlemsstater, har tillgång till icke-geografiska nummer.
- 2) Artiklarna 5.1 och 8.3 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2002/19/EG av den 7 mars 2002 om tillträde till och samtrafik mellan elektroniska kommunikationsnät och tillhörande faciliteter (tillträdesdirektiv), jämförda med artikel 28 i direktiv 2002/22, ska tolkas så, att en nationell regleringsmyndighet, i samband med att den löser en tvist mellan två operatörer, kan införa en skyldighet för den ena operatören att säkerställa tillträdet för slutanvändare till tjänster via icke-geografiska nummer vilka tillhandahålls på den andra operatörens nät samt, på grundval av artikel 13 i direktiv 2002/19, fastställa sådana regler för prissättningen mellan dessa operatörer för detta tillträde som de som är aktuella i det nationella målet, under förutsättning att dessa skyldigheter är objektiva, öppet redovisade, proportionella och icke-diskriminerande och att de grundas på det fastställda problemets art och är motiverade mot bakgrund av de mål som anges i artikel 8 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2002/21/EG av den 7 mars 2002 om ett gemensamt regelverk för elektroniska kommunikationsnät och kommunikationstjänster (ramdirektiv), samt att de i förekommande fall tillämpas i enlighet med förfarandena i artiklarna 6 och 7 i ramdirektivet, vilket det ankommer på den nationella domstolen att kontrollera.

(¹) EUT C 431, 1.12.2014.

Domstolens dom (stora avdelningen) av den 19 april 2016 (begäran om förhandsavgörande från Højesteret – Danmark) – Dansk Industri (DI), som för talan för Ajos A/S mot dödsboet efter Karsten Eigil Rasmussen

(Mål C-441/14) (¹)

(Begäran om förhandsavgörande — Socialpolitik — Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna — Direktiv 2000/78/EG — Principen om förbud mot diskriminering på grund av ålder — Nationella bestämmelser som strider mot ett direktiv — Möjlighet för en enskild att göra gällande statens skadeståndsansvar för åsidosättande av unionsrätten — Tvist mellan enskilda — Avvägning mellan olika rättigheter och principer — Rättssäkerhetsprincipen och principen om skydd för berättigade förväntningar — Den nationella domstolens roll)

(2016/C 211/13)

Rättegångsspråk: danska

Hänskjutande domstol

Højesteret

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Dansk Industri (DI), som för talan för Ajos A/S

Motpart: Dödsboet efter Karsten Eigil Rasmussen

Domslut

- 1) Den allmänna principen om förbud mot diskriminering på grund av ålder, såsom denna kommer till uttryck i rådets direktiv 2000/78/EG av den 27 november 2000 om inrättande av en allmän ram för likabehandling i arbetslivet, ska tolkas så, att den även i en tvist mellan enskilda utgör hinder för en nationell ordning såsom den som är aktuell i det nationella målet, enligt vilken arbetstagare inte är berättigade till avgångsvederlag om de har rätt till tjänstepension från arbetsgivaren enligt ett pensionssystem som de har anslutit sig till innan de uppnått 50 års ålder, oberoende av om arbetstagarna väljer att stanna kvar på arbetsmarknaden eller att gå i pension.
- 2) Unionsrätten ska tolkas så, att det ankommer på en nationell domstol, som prövar en tvist mellan enskilda som omfattas av tillämpningsområdet för direktiv 2000/78, att vid tillämpningen av bestämmelserna i nationell rätt tolka dem på ett sådant sätt att de kan tillämpas i överensstämmelse med detta direktiv, eller – för det fall en sådan tolkning inte är möjlig – att vid behov underlåta att tillämpa de bestämmelser i nationell rätt som strider mot den allmänna principen om förbud mot diskriminering på grund av ålder. Nämda skyldighet påverkas varken av rättssäkerhetsprincipen, principen om skydd för berättigade förväntningar eller av möjligheten för en enskild som anser sig ha lidit skada på grund av att en nationell bestämmelse tillämpats som strider mot unionsrätten att begära skadestånd från den berörda medlemsstaten för åsidosättande av unionsrätten.

(¹) EUT C 421, 24.11.2014.

**Domstolens dom (tionde avdelningen) av den 7 april 2016 (begäran om förhandsavgörande från
Hoge Raad der Nederlanden – Nederländerna) – Johannes Evert Antonius Massar mot DAS
Nederlandse Rechtsbijstand Verzekeringsmaatschappij NV**

(Mål C-460/14) (¹)

**(Begäran om förhandsavgörande — Rättsskyddsförsäkring — Direktiv 87/344/EEG — Artikel 4.1 —
Försäkringstagarens fria val av advokat — Undersökningar eller förhandlingar — Begrepp — Tillstånd
som ett offentligt organ gett till en arbetsgivare för uppsägning av ett anställningsavtal)**

(2016/C 211/14)

Rättegångsspråk: nederländska

Hänskjutande domstol

Hoge Raad der Nederlanden

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Johannes Evert Antonius Massar

Motpart: DAS Nederlandse Rechtsbijstand Verzekeringsmaatschappij NV

Domslut

Artikel 4.1 a rådets direktiv 87/344/EEG av den 22 juni 1987 om samordning av lagar och andra författningar angående rättsskyddsförsäkring ska tolkas så, att begreppet "undersökningar" i denna bestämmelse omfattar ett förfarande vid vilket ett offentligt organ ger en arbetsgivare tillstånd att genomföra en uppsägning av en arbetstagare som har en rättsskyddsförsäkring.

(¹) EUT C 448, 15.12.2014.

Domstolens dom (tredje avdelningen) av den 7 april 2016 (begäran om förhandsavgörande från Oberster Gerichtshof – Österrike) – KA Finanz AG mot Versicherung AG Vienna Insurance Group

(Mål C-483/14) ⁽¹⁾

(Begäran om förhandsavgörande — Romkonventionen — Tillämplig lag — Gränsöverskridande fusion — Direktiv 78/855/EEG — Direktiv 2005/56/EG — Fusion genom absorption — Borgenärsskydd — Övergång av det överlåtande bolagets samtliga tillgångar och skulder till det övertagande bolaget)

(2016/C 211/15)

Rättegångsspråk: tyska

Hänskjutande domstol

Oberster Gerichtshof

Parter i målet vid den nationella domstolen

Kärande: KA Finanz AG

Svarande: Versicherung AG Vienna Insurance Group

Domslut

1) Unionsrätten ska tolkas så,

- att tillämplig lag, till följd av en gränsöverskridande fusion genom absorption, på tolkningen av ett låneavtal, på fullgörelsen av förpliktelser på grund av ett låneavtal samt på sätten att avsluta ett låneavtal, såsom de låneavtal som är aktuella i det nationella målet, vilket ingåtts av det överlåtande bolaget, är den lag som var tillämplig på detta avtal före denna fusion,
- att de bestämmelser som reglerar skyddet av det överlåtande bolagets borgenärer, i ett sådant fall som i det nationella målet, är bestämmelserna i den nationella lagstiftning som detta bolag omfattades av.

2) Artikel 15 i rådets tredje direktiv 78/855/EEG av den 9 oktober 1978, grundat på artikel 54.3 g i fördraget, om fusioner av aktiebolag, i dess lydelse enligt Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/109/EG av den 16 september 2009, ska tolkas så, att denna bestämmelse medför rättigheter för innehavare av sådana andra värdepapper än aktier till vilka särskilda rättigheter är knutna, men inte för den som emitterar sådana värdepapper.

⁽¹⁾ EUT C 46, 9.2.2015.

Domstolens dom (tredje avdelningen) av den 14 april 2016 (begäran om förhandsavgörande från Bundesfinanzhof – Tyskland) – Spargasse Allgäu mot Finanzamt Kempten

(Mål C-522/14) ⁽¹⁾

(Begäran om förhandsavgörande — Etableringsfrihet — Artikel 49 FEUF — Bestämmelser i en medlemsstat som ålägger kreditinstitut en skyldighet att informera skattemyndigheten om tillgångar från avlidna kunder i syfte att utta arvsskatt — Tillämpning av dessa bestämmelser på filialer etablerade i en annan medlemsstat, i vilken det i princip inte är tillåtet att lämna sådan information på grund av banksekretessen)

(2016/C 211/16)

Rättegångsspråk: tyska

Hänskjutande domstol

Bundesfinanzhof

Parter i målet vid den hänskjutande domstolen

Klagande: Spargasse Allgäu

Motpart: Finanzamt Kempten

Domslut

Artikel 49 FEUF ska tolkas så, att artikeln inte utgör hinder för en medlemsstats rättsregler som innebär att kreditinstitut med säte i medlemsstaten ska anmäla tillgångar som handhas eller förvaltas av kreditinstitutets osjälvständiga filialer som är etablerade i en annan medlemsstat till nationella myndigheter, då den i den första medlemsstaten bosatte ägaren avlider, om det inte föreskrivs någon jämförbar anmälningskyldighet i den andra medlemsstaten och kreditinstitutet där omfattas av banksekretess under straffansvar.

(¹) EUT C 65, 23.2.2015.

Domstolens dom (andra avdelningen) av den 7 april 2016 (begäran om förhandsavgörande från Tribunale di Udine – Italien) – förfarande som anhängiggjorts av Degano Trasporti Sas di Ferruccio Degano & C., i likvidation

(Mål C-546/14) (¹)

(Begäran om förhandsavgörande — Beskattning — Mervärdesskatt — Artikel 4.3 FEU — Direktiv 2006/112/EG — Insolvens — Ackordsförfarande — Delbetalning av fordringar avseende mervärdesskatt)

(2016/C 211/17)

Rättegångsspråk: italienska

Hänskjutande domstol

Tribunale di Udine

Parter i målet vid den nationella domstolen

Degano Trasporti Sas di Ferruccio Degano & C., i likvidation

Ytterligare deltagare i förfarandet: Pubblico Ministero presso il Tribunale di Udine,

Domslut

Artikel 4.3 FEU och artiklarna 2, 250.1 och 273 i rådets direktiv 2006/112/EG av den 28 november 2006 om ett gemensamt system för mervärdesskatt utgör inte hinder för nationella bestämmelser, såsom de som är aktuella i det nationella målet, som tolkas så, att en näringsidkare som är insolvent kan ansöka vid domstol om att ackordsförfarande ska inledas i syfte att reglera näringsidkarens skulder genom att avyttra vederbörandes tillgångar, när näringsidkaren endast föreslår delvis betalning av en skuld avseende mervärdesskatt och denna genom utlåtande från en oberoende sakkunnig styrker att en större andel av denna skuld inte skulle återbetalas om näringsidkaren försattes i konkurs.

(¹) EUT C 81, 9.3.2015.

Domstolens dom (femte avdelningen) av den 7 april 2016 – Holcim (Romania) SA mot Europeiska kommissionen

(Mål C-556/14 P) ⁽¹⁾

(Överklagande — Miljö — System för handel med utsläppsrätter för växthusgaser inom Europeiska unionen — Direktiv 2003/87/EG — Artiklarna 19 och 20 — Förordning (EG) nr 2216/2004 — Artikel 10 — Registersystem för transaktioner avseende utsläppsrätter — Skadeståndsansvar på grund av vållande — Vägran från Europeiska kommissionen att lämna ut uppgifter och att förbjuda samtliga transaktioner avseende stulna utsläppsrätter — Strikt skadeståndsansvar)

(2016/C 211/18)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Klagande: Holcim (Romania) SA (ombud: advokaten L. Arnauts)

Övrig part i målet: Europeiska kommissionen (ombud: E. White och K. Mifsud-Bonnici)

Domslut

- 1) Överklagandet ogillas.
- 2) Holcim (Romania) SA förpliktas att ersätta rättegångskostnaderna.

⁽¹⁾ EUT C 65, 23.2.2015.

Domstolens dom (fjärde avdelningen) av den 21 april 2016 (begäran om förhandsavgörande från Tribunal Superior de Justicia del País Vasco – Spanien) – Mimoun Khachab mot Subdelegación del Gobierno en Álava

(Mål C-558/14) ⁽¹⁾

(Begäran om förhandsavgörande — Direktiv 2003/86/EG — Artikel 7.1 c — Familjeåterförening — Villkor för utövandet av rätten till familjeåterförening — Stabila, regelbundna och tillräckliga försörjningsmedel — Nationell lagstiftning som tillåter en prognostisk bedömning av sannolikheten att referenspersonen kommer att bibehålla sina försörjningsmedel — Förenlighet)

(2016/C 211/19)

Rättegångsspråk: spanska

Hänskjutande domstol

Tribunal Superior de Justicia del País Vasco

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Mimoun Khachab

Motpart: Subdelegación del Gobierno en Álava

Domslut

Artikel 7.1 c i rådets direktiv 2003/86/EG av den 22 september 2003 om rätt till familjeåterförening ska tolkas så, att det är tillåtet för behöriga myndigheter i en medlemsstat att grunda ett avslag på en ansökan om familjeåterförening på en prognostisk bedömning – vilken utgår från utvecklingen av referenspersonens inkomster under den sexmånadersperiod som föregår tidpunkten för inlämnandet av ansökan – av huruvida det är sannolikt att vederbörande kommer att bibehålla stabila och regelbundna försörjningsmedel som är tillräckliga för att försörja sig själv och sina familjemedlemmar utan hjälp från systemet för socialt bistånd i den medlemsstaten under ett år från tidpunkten för inlämnandet av ansökan.

(¹) EUT C 46, 9.2.2015.

Domstolens dom (stora avdelningen) av den 12 april 2016 (begäran om förhandsavgörande från Østre Landsret – Danmark) – Caner Genc mot Integrationsministeriet

(Mål C-561/14) (¹)

(Begäran om förhandsavgörande — Associeringsavtalet EEG-Turkiet — Beslut nr 1/80 — Artikel 13 — ”Standstill”-klausulen — Familjeåterförening — Nationell lagstiftning som föreskriver nya strängare villkor för familjeåterförening när det gäller icke ekonomiskt verksamma familjemedlemmar till ekonomiskt verksamma turkiska medborgare som är bosatta och har uppehållstillstånd i den aktuella medlemsstaten — Krav på tillräcklig anknytning för att det ska finnas förutsättningar för en lyckad integration)

(2016/C 211/20)

Rättegångsspråk: danska

Hänskjutande domstol

Østre Landsret

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Caner Genc

Motpart: Integrationsministeriet

Domslut

En nationell bestämmelse, såsom den som är aktuell i det nationella målet, enligt vilken familjeåterförening mellan en turkisk arbetstagare som är lagenligt bosatt i den berörda medlemsstaten och dennes underåriga barn endast får ske på villkor att barnet har eller kan ha en tillräcklig anknytning till denna medlemsstat för att möjliggöra en lyckad integration, då barnet i fråga och dess andra förälder är bosatta i ursprungsstaten eller en annan stat och ansökan om familjeåterförening ingavs efter den frist på två år som gäller från och med det datum då den förälder som är bosatt i den berörda medlemsstaten erhöll permanent uppehållstillstånd eller uppehållstillstånd som kan ge möjlighet till permanent vistelse, utgör en ”ny begränsning” i den mening som avses i artikel 13 i associeringsrådets beslut nr 1/80 av den 19 september 1980 om utveckling av associeringen, och som fogats till avtalet om upprättandet av en associering mellan Europeiska ekonomiska gemenskapen och Turkiet, vilket undertecknades den 12 september 1963 i Ankara av Republiken Turkiet, å ena sidan, och av medlemsstaterna i EEG och gemenskapen, å andra sidan, och vilket ingicks, godkändes och bekräftades för gemenskapens räkning genom rådets beslut 64/732/EEG av den 23 december 1963.

En sådan begränsning är inte motiverad.

(¹) EUT C 65, 23.2.2015.

Domstolens dom (första avdelningen) av den 21 april 2016 (begäran om förhandsavgörande från Oberster Gerichtshof – Österrike) – Austro-Mechana Gesellschaft zur Wahrnehmung mechanisch-musikalischer Urheberrechte Gesellschaft mbH mot Amazon EU Sàrl, Amazon Services Europe Sàrl, Amazon.de GmbH, Amazon Logistik GmbH och Amazon Media Sàrl

(Mål C-572/14) ⁽¹⁾

(Begäran om förhandsavgörande — Förordning (EG) nr 44/2001 — Domstols behörighet på privaträttens område — Artikel 5 led 3 — Begreppet ”skadestånd utanför avtalsförhållanden” — Direktiv 2001/29/EG — Harmonisering av vissa aspekter av upphovsrätt och närstående rättigheter i informationssamhället — Artikel 5.2 b — Rätten till mångfaldigande — Undantag och inskränkningar — Mångfaldigande för privat bruk — Rimlig kompensation — Utebliven betalning — Omfattas eventuellt av tillämpningsområdet för artikel 5 led 3 i förordning (EG) nr 44/2001)

(2016/C 211/21)

Rättegångsspråk: tyska

Hänskjutande domstol

Oberster Gerichtshof

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Austro-Mechana Gesellschaft zur Wahrnehmung mechanisch-musikalischer Urheberrechte Gesellschaft mbH

Motparter: Amazon EU Sàrl, Amazon Services Europe Sàrl, Amazon.de GmbH, Amazon Logistik GmbH och Amazon Media Sàrl

Domslut

Artikel 5 led 3 i rådets förordning (EG) nr 44/2001 av den 22 december 2000 om domstols behörighet och om erkännande och verkställighet av domar på privaträttens område ska tolkas på så sätt att en talan om betalning av en ersättning som ska utgå enligt en nationell lagstiftning – som den i det nationella målet – som genomför systemet med ”rimlig kompensation” enligt artikel 5.2 b i Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/29/EG av den 22 maj 2001 om harmonisering av vissa aspekter av upphovsrätt och närstående rättigheter i informationssamhället ska anses utgöra en talan som ”avser skadestånd utanför avtalsförhållanden”, i den mening som avses i artikel 5 led 3 i nämnda förordning nr 44/2001.

⁽¹⁾ EUT C 81, 9.3.2015.

Domstolens dom (tionde avdelningen) av den 7 april 2016 (begäran om förhandsavgörande från Gerechtshof Amsterdam – Nederländerna) – AK (*) mot Achmea Schadeverzekering NV, Stichting Achmea Rechtsbijstand

(Mål C-5/15) ⁽¹⁾

(Begäran om förhandsavgörande — Rättsskyddsförsäkring — Direktiv 87/344/EEG — Artikel 4.1 — Försäkringstagarens fria val av advokat — Undersökningar eller förhandlingar — Begrepp — Klagomål mot en vägran att godkänna vård)

(2016/C 211/22)

Rättegångsspråk: nederländska

Hänskjutande domstol

Gerechtshof Amsterdam

^(*) Uppgifterna raderade eller ersatta för att skydda personuppgifter och/eller av sekretesskäl.

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: AK (*)

Motpart: Achmea Schadeverzekering NV, Stichting Achmea Rechtsbijstand

Domslut

Artikel 4.1 a rådets direktiv 87/344/EEG av den 22 juni 1987 om samordning av lagar och andra författningar angående rättsskyddsförsäkring ska tolkas så, att begreppet "undersökningar" i denna bestämmelse omfattar omprövningsförfarandet vid ett offentligt organ, under vilket det offentliga organet meddelar ett beslut som det kan väckas talan mot vid domstol.

(¹) EUT C 107, 30.3.2015

Domstolens dom (sjätte avdelningen) av den 14 april 2016 – Netherlands Maritime Technology Association mot Europeiska kommissionen och Konungariket Spanien

(Mål C-100/15 P) (¹)

(Överklagande — Statligt stöd — System för tidig avskrivning av kostnaderna för vissa tillgångar som förvärvats genom finansiell leasing — Beslut i vilket det fastställts att statligt stöd saknas — Det formella granskningsförfarandet har inte inletts — Granskningen är otillräcklig och ofullständig — Motiveringsskyldighet — Selektivitet)

(2016/C 211/23)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Klagande: Netherlands Maritime Technology Association (ombud: K. Struckmann, Rechtsanwalt och G. Forwood, Barrister)

Övriga parter i målet: Europeiska kommissionen (ombud: L. Flynn och P. Němečková), Konungariket Spanien (ombud: M. A. Sampol Pucurull)

Domslut

- 1) Överklagandet ogillas.
- 2) Netherlands Maritime Technology Association ska bära sina rättegångskostnader och ersätta de kostnader som uppkommit för Europeiska kommissionen.
- 3) Konungariket Spanien ska bära sina rättegångskostnader.

(¹) EUT C 127, 20.4.2015

(*) Uppgifterna raderade eller ersatta för att skydda personuppgifter och/eller av sekretesskäl.

Domstolens dom (tredje avdelningen) av den 7 april 2016 – Tarif Akhras mot Europeiska unionens råd, Europeiska kommissionen

(Mål C-193/15 P) ⁽¹⁾

(Överklagande — Gemensam utrikes- och säkerhetspolitik — Restriktiva åtgärder mot Arabrepubliken Syrien — Åtgärder som vidtagits mot personer och enheter som gagnas av regimen politik eller stöder regimen — Bevis för att det funnits fog för att uppta personerna och enheterna i förteckningarna — En mängd indicier — Missuppfattning av bevisningen)

(2016/C 211/24)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Klagande: Tarif Akhras (ombud: S. Millar och S. Ashley, solicitors, D. Wyatt QC, R. Blakeley, barrister)

Övriga parter i målet: Europeiska unionens råd (ombud: M.-M. Joséphidès och M. Bishop) Europeiska kommissionen (ombud: D. Gauci och L. Havas)

Domslut

- 1) Överklagandet ogillas.
- 2) Tarif Akhras ska bära sina rättegångskostnader och ersätta de kostnader som uppkommit för Europeiska unionens råd.
- 3) Europeiska kommissionen ska bära sina rättegångskostnader.

⁽¹⁾ EUT C 205, 22.6.2015.

Domstolens dom (andra avdelningen) av den 7 april 2016 – Central Bank of Iran mot Europeiska unionens råd

(Mål C-266/15 P) ⁽¹⁾

(Överklagande — Restriktiva åtgärder mot Islamiska republiken Iran — Förteckning över personer och enheter som omfattas av frysning av penningmedel och ekonomiska tillgångar — Kriteriet materiellt, logistiskt eller ekonomiskt stöd till den iranska regeringen — Finansiella tjänster som tillhandahålls av en centralbank)

(2016/C 211/25)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Klagande: Central Bank of Iran (ombud: M. Lester och Z. Al-Rikabi, barristers)

Övrig part i målet: Europeiska unionens råd (ombud: V. Piessevaux och M. Bishop)

Domslut

- 1) Överklagandet ogillas.
- 2) Central Bank of Iran ska bära sina rättegångskostnader och ersätta Europeiska unionens råds rättegångskostnader.

⁽¹⁾ EUT C 294, 7.9.2015.

Domstolens dom (sjätte avdelningen) av den 7 april 2016 (begäran om förhandsavgörande från Cour du travail de Bruxelles – Belgien) – Office national de l'emploi (ONEm) mot M, M mot Office national de l'emploi (ONEm), Caisse auxiliaire de paiement des allocations de chômage (CAPAC)

(Mål C-284/15) ⁽¹⁾

(Begäran om förhandsavgörande — Artiklarna 45 FEUF och 48 FEUF — Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna — Artikel 15.2 — Förordning (EEG) nr 1408/71 — Artikel 67.3 — Social trygghet — Arbetslöshetsförmåner som är avsedda att komplettera lönen från en deltidsanställning — Beviljande av denna förmån — Fullgörande av anställningsperioder — Sammanläggning av försäkrings- eller anställningsperioder — Beaktande av försäkrings- eller anställningsperioder som fullgjorts enligt lagstiftningen i en annan medlemsstat)

(2016/C 211/26)

Rättegångsspråk: franska

Hänskjutande domstol

Cour du travail de Bruxelles

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Office national de l'emploi (ONEm), M

Motparter: M, Office national de l'emploi (ONEm), Caisse auxiliaire de paiement des allocations de chômage (CAPAC)

Domslut

- 1) Artikel 67.3 i rådets förordning (EEG) nr 1408/71 av den 14 juni 1971 om tillämpningen av systemen för social trygghet när anställda, egenföretagare eller deras familjemedlemmar flyttar inom gemenskapen, i uppdaterad version enligt rådets förordning (EG) nr 118/97 av den 2 december 1996, i dess lydelse enligt Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 592/2008 av den 17 juni 2008, ska tolkas så att den bestämmelsen inte utgör hinder för att en medlemsstat vägrar att göra den sammanläggning av anställningsperioder som är nödvändig för att vederbörande ska ha rätt till arbetslöshetsförmåner som ska utgöra ett tillägg till inkomster från en deltidsanställning, när anställningen inte har föregåtts av någon försäkrings- eller anställningsperiod i den medlemsstaten.
- 2) Vid prövningen av den andra frågan har det inte framkommit någon omständighet som kan påverka giltigheten av artikel 67.3 i förordning nr 1408/71, i uppdaterad version enligt förordning nr 118/97, i dess ändrade lydelse enligt förordning nr 592/2008.

⁽¹⁾ EUT C 279, 24.8.2015.

Domstolens dom (stora avdelningen) av den 5 april 2016 (begäran om förhandsavgörande från Hanseatisches Oberlandesgericht in Bremen – Tyskland) – Verkställighet av europeiska arresteringsorder som utfärdats mot Pál Aranyosi (C-404/15), Robert Căldăraru (C-659/15 PPU)

(Förenade målen C-404/15 och C-659/15 PPU) ⁽¹⁾

(Begäran om förhandsavgörande — Polissamarbete och straffrättsligt samarbete — Rambeslut 2002/584/RIF — Europeisk arresteringsorder — Skäl att vägra verkställighet — Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna — Artikel 4 — Förbud mot omänsklig eller förnedrande behandling — Förhållandena under frihetsberövanden i den utfärdande medlemsstaten)

(2016/C 211/27)

Rättegångsspråk: tyska

Hänskjutande domstol

Hanseatisches Oberlandesgericht in Bremen

Parter i målet vid den nationella domstolen

Pál Aranyosi (C-404/15), Robert Căldăraru (C-659/15 PPU)

Domslut

Artiklarna 1.3, 5 och 6.1 i rådets rambeslut 2002/584/RIF av den 13 juni 2002 om en europeisk arresteringsorder och överlämnande mellan medlemsstaterna, i dess lydelse enligt rådets rambeslut 2009/299/RIF av den 26 februari 2009 ska tolkas så, att om den verkställande rättsliga myndigheten har tillgång till objektiva, trovärdiga, precisa och vederbörligen aktualiserade uppgifter avseende förhållandena under frihetsberövanden i den utfärdande medlemsstaten som vittnar antingen om systematiska eller allmänna brister, eller om brister som berör vissa kategorier av personer eller vissa anläggningar för frihetsberövande, ska myndigheten på ett konkret och precist sätt kontrollera huruvida det finns grundad anledning att tro att den person, mot vilken en europeisk arresteringsorder har utfärdats för lagföring eller för verkställighet av ett frihetsstraff, löper en verklig risk – på grund av förhållandena under personens frihetsberövande i denna medlemsstat – för att utsättas för en omänsklig och förnedrande behandling i den mening som avses i artikel 4 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna, om vederbörlig överlämnas till den medlemsstaten. Den verkställande rättsliga myndigheten ska i detta syfte begära kompletterande uppgifter från den utfärdande rättsliga myndigheten, vilken, efter att vid behov ha begärt bistånd från den centrala myndigheten eller av en av de centrala myndigheterna i den utfärdande medlemsstaten, i den mening som avses i artikel 7 i rambeslutet, ska lämna dessa uppgifter inom den frist som anges i en sådan begäran. Den verkställande rättsliga myndigheten ska skjuta upp sitt beslut om överlämnande av den berörda personen till dess den fått de kompletterande uppgifter som gör det möjligt att undanröja förekomsten av en sådan risk. Om denna risk inte kan undanröjas inom rimlig tid, ska myndigheten besluta huruvida det finns anledning att avsluta överlämnandeförfarandet.

(¹) EUT C 320, 28.9.2015
EUT C 59, 15.2.2016

Överklagande ingett den 12 februari 2016 av Continental Reifen Deutschland GmbH av den dom som tribunalen (sjunde avdelningen) meddelade den 8 december 2015 i mål T-525/14, Compagnie générale des établissements Michelin mot Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet

(Mål C-84/16 P)

(2016/C 211/28)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Klagande: Continental Reifen Deutschland GmbH (ombud: S. O. Gillert, K. Vanden Bossche, B. Köhn-Gerdes, J. Schumacher, Rechtsanwältin)

Övriga parter i målet: Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet, Compagnie générale des établissements Michelin

Klagandens yrkanden

Klaganden yrkar att domstolen ska

— upphäva tribunalens dom av den 8 december 2015 i mål T-525/14 i dess helhet,

— återförvisa målet till tribunalen så att den på nytt kan undersöka de motstående kännetecknens inneboende särskiljningsförmåga, med beaktande av kännetecknens beståndsdelar, samt graden av likhet mellan kännetecknen, och

— förplikta motparten att ersätta rättegångskostnaderna inklusive klagandens rättegångskostnader.

Grunder och huvudargument

Till grund för överklagandet ligger ett åsidosättande av unionsrätten av tribunalen i domen av den 8 december 2015. Närmare bestämt åsidosatte tribunalen artikel 8.1 b i rådets förordning nr 207/2009 ⁽¹⁾ om gemenskapsvarumärken.

Sammanfattningsvis felbedömde tribunalen särskiljningsförmågan hos det kännetecken som avsågs av den omtvistade

registreringsansökan: ””, inklusive särskiljningsförmågan hos detta

känneteckens beståndsdelar ”” och ””, samt särskiljningsförmågan hos det äldre

varumärket ””. Därtill kommer att tribunalens felaktiga bedömning grundade sig på en missuppfattning av

omsättningskretsens språkkunskaper och dess förståelse av innebörden av de motstående kännetecknens olika beståndsdelar samt av den bevisning som hade ingetts av motparten (bilaga C.1 och bilaga C.4, här ingivna i form av bilaga 6).

Tribunalen motiverade inte heller sitt beslut att inte beakta vissa aspekter av de motstående kännetecknen, t.ex. deras figurelement, vid bedömningen av kännetecknens likhet.

På grundval av dessa felaktiga bedömningar kom tribunalen felaktigt fram till att det, med beaktande av att de berörda varorna var mycket lika varandra eller identiska, genomsnittsgraden av likhet mellan det sökta varumärket och det äldre franska varumärket samt det äldre varumärkets normala inneboende särskiljningsförmåga, förelåg en risk för förväxling enligt artikel 8.1 b i förordning nr 207/2009.

⁽¹⁾ Rådets förordning (EG) nr 207/2009 av den 26 februari 2009 om gemenskapsvarumärken (EUT L 78, s. 1).

Begäran om förhandsavgörande framställd av Sąd Najwyższy (Polen) den 22 februari 2016 – Polbud – Wykonawstwo sp. z o.o. i likvidation

(Mål C-106/16)

(2016/C 211/29)

Rättegångsspråk: polska

Hänskjutande domstol

Sąd Najwyższy

Part i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Polbud – Wykonawstwo sp. z o.o. i likvidation

Tolkningsfrågor

- 1) Utgör artiklarna 49 och 54 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt hinder för en medlemsstat, i vilken ett bolag (bolag med begränsat ansvar) bildats, att tillämpa nationella bestämmelser enligt vilka det för att stryka ett bolag ur registret krävs att bolaget upplöses efter likvidation, om bolaget har omregistrerats i en annan medlemsstat på grundval av delägarnas beslut om att bolaget ska behålla sin status som juridisk person som förvärvats i den medlemsstat i vilken det bildats?

För det fall denna fråga besvaras nekande:

- 2) Ska artiklarna 49 och 54 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt tolkas så att den skyldighet som följer av bestämmelser i den nationella lagstiftningen att genomföra ett likvidationsförfarande beträffande bolag – vilket omfattar avveckling av löpande verksamhet, indrivning av fordringar och avyttring av bolagets tillgångar, reglering av eller ställande av säkerhet för borgenärernas fordringar, upprättande av bokslut avseende ovannämnda transaktioner och utlämnande av uppgifter om den som förvarar bokföringen och handlingar – som föregår bolagets upplösning som äger rum vid den tidpunkt då bolaget stryks ur registret, utgör en lämplig åtgärd som är nödvändig och proportionerlig för att skydda allmänna intressen i form av skydd av borgenärer, minoritetsdelägare och anställda i det migrerande bolaget?
- 3) Ska artiklarna 49 och 54 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt tolkas så att ett fall där ett bolag – i syfte att omvandla bolaget till ett bolag i en annan medlemsstat – flyttar dess stadgeenliga säte till den medlemsstaten utan att flytta sätet för den huvudsakliga verksamheten, som även fortsättningsvis är beläget i den medlemsstat där bolaget bildats, utgör en begränsning av etableringsfriheten?

**Begäran om förhandsavgörande framställd av Szombathelyi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság
(Ungern) den 26 februari 2016 – Günter Horváth mot Vas Megyei Kormányhivatal**

(Mål C-113/16)

(2016/C 211/30)

Rättegångsspråk: ungerska

Hänskjutande domstol

Szombathelyi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság

Parter i målet vid den nationella domstolen

Sökande: Günter Horváth

Motpart: Vas Megyei Kormányhivatal

Tolkningsfrågor

- 1) Utgör artiklarna 49 och 63 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt hinder för en medlemsstats lagstiftning såsom den som är i fråga i det nationella målet, enligt vilken en nyttjanderättshavare måste styrka att det finns ett nära släktskap till den som har upplåtit nyttjanderätt till jordbruksmark för att han eller hon ska få behålla nyttjanderätten och nyttjanderätten upphör ex lege utan någon ekonomisk ersättning om nyttjanderättshavaren inte kan styrka ett sådant nära släktskap?
 - 2) Mot bakgrund av artiklarna 49 och 63 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, påverkar en medlemsstats lagstiftning såsom den som är i fråga i det nationella målet, – enligt vilken en nyttjanderättshavare måste styrka att det finns ett nära släktskap till den som har upplåtit nyttjanderätt till jordbruksmark för att denne ska få behålla nyttjanderätten och nyttjanderätten upphör ex lege utan någon ekonomisk ersättning om nyttjanderättshavaren inte kan styrka ett sådant nära släktskap – verkligen medborgare i den ifrågavarande medlemsstaten och medborgare i de övriga medlemsstaterna i samma omfattning?
-

Begäran om förhandsavgörande framställd av Kúria (Ungern) den 26 februari 2016 – Damien Zöldség, Gyümölcs Kereskedelmi és Tanácsadó Kft. mot Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatóság

(Mål C-114/16)

(2016/C 211/31)

Rättegångsspråk: ungerska

Hänskjutande domstol

Kúria

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Damien Zöldség, Gyümölcs Kereskedelmi és Tanácsadó Kft.

Motpart: Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatóság

Tolkningsfrågor

Ska artiklarna 167, 168, 178 och 179 i mervärdesskattedirektivet ⁽¹⁾ tolkas så, att skattemyndigheten är skyldig att, i samband med en skatteinspektion, medge den beskattningsbara personen rätt att göra avdrag när den ingående mervärdesskatt som erlagts inte finns med i den beskattningsbara personens deklaration, men detta belopp framgår av fakturor som är i enlighet med mervärdesskattedirektivet och den beskattningsbara personen under inspektionen begär att få utöva denna avdragsrätt?

⁽¹⁾ Rådets direktiv 2006/112/EG av den 28 november 2006 om ett gemensamt system för mervärdesskatt (EUT L 347, s. 1).

Begäran om förhandsavgörande framställd av Szolnoki Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság (Ungern) den 1 mars 2016 – Túrkevei Tejtermelő Kft. mot Országos Környezetvédelmi és Természetvédelmi Főfelügyelőség

(Mål C-129/16)

(2016/C 211/32)

Rättegångsspråk: ungerska

Hänskjutande domstol

Szolnoki Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság

Parter i målet vid den nationella domstolen

Sökande: Túrkevei Tejtermelő Kft.

Motpart: Országos Környezetvédelmi és Természetvédelmi Főfelügyelőség

Tolkningsfrågor

1. Utgör artikel 191 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt och bestämmelserna i direktiv 2004/35/EG ⁽¹⁾ om miljöansvar för att förebygga och avhjälpa miljöskador, hinder för en nationell lagstiftning som går längre än principen att förorenaren ska betala genom att ge miljöskyddsmyndigheten rätt att specifikt tillskriva ägaren ansvaret för att ersätta miljöskadan, utan att det dessförinnan i sak behöver visas att det föreligger ett orsakssamband mellan rättssubjektets (ett bolags) handlande och föroreningen?

2. Om den första frågan ska besvaras nekande och om luftföroreningen är sådan att ingen miljöskada behöver gottgöras, är det då möjligt att rättfärdiga ett påförande av böter för skydd av luftkvaliteten med åberopande av en sådan strängare lagstiftning i medlemsstaterna som avses i artikel 16 i direktiv 2004/35/EG och i artikel 193 FEUF, eller får en sådan strängare lagstiftning inte heller leda till att böter som är av rent sanktionerande karaktär påförs en ägare som inte är ansvarig för föroreningen?

(¹) Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/35/EG av den 21 april 2004 om miljöansvar för att förebygga och avhjälpa miljöskador (EUT L 143, s. 56).

Begäran om förhandsavgörande framställd av Krajowa Izba Odwoławcza (Polen) den 1 mars 2016 – Archus sp. z o.o., Gama Jacek Lipik mot Polskie Górnictwo Naftowe i Gazownictwo S.A.

(Mål C-131/16)

(2016/C 211/33)

Rättegångsspråk: polska

Hänskjutande domstol

Krajowa Izba Odwoławcza

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Archus sp. z o.o., Gama Jacek Lipik

Motpart: Polskie Górnictwo Naftowe i Gazownictwo S.A.

Tolkningsfrågor

- 1 Ska artikel 10 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/17/EG av den 31 mars 2004 om samordning av förfarandena vid upphandling på områdena vatten, energi, transporter och posttjänster (försörjningsdirektivet (¹)) tolkas så, att den upphandlande myndigheten kan vara skyldig att anmoda de ekonomiska aktörer som inte lämnat de "uppgifter eller handlingar" som krävs av den upphandlande myndigheten inom den angivna fristen (det vill säga den frist som föreskrivs för att lämna anbud) som styrker att de varor, tjänster och byggtreprenader som erbjudits uppfyller de villkor som angetts av den upphandlande myndigheten (begreppet inbegriper även prover som är föremål för kontraktet) eller som lämnat in "uppgifter eller handlingar" som krävs av den upphandlande myndigheten som är behäftade med fel, att komplettera eller korrigera "uppgifter eller handlingar" (prover) inom en angiven nya tidsfrist, utan att det fastställs ett förbud mot att kompletterande "uppgifter eller handlingar" (prover) får medföra en ändring av innehållet i anbudet?
- 2 Ska artikel 10 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/17/EG av den 31 mars 2004 om samordning av förfarandena vid upphandling på områdena vatten, energi, transporter och posttjänster (försörjningsdirektivet) tolkas så, att den upphandlande myndigheten får behålla de säkerheter som den ekonomiska aktören ställt om den ekonomiska aktören underlåtit att, på den upphandlande myndighetens begäran om att göra kompletteringar, lämna de "uppgifter eller handlingar" (prover) som styrker att de varor, tjänster och byggtreprenader som erbjudits uppfyller de villkor som angetts av den upphandlande myndigheten när sådana kompletteringar innebär en ändring av innehållet i anbudet eller när den inte lämnat sitt medgivande till att den ekonomiska aktören ändrar sitt anbud vilket innebär att det anbud som lämnats av den ekonomiska aktören inte kunde antas som det mest fördelaktiga anbudet?

3 Ska artikel 1.3 i rådets direktiv 92/13/EEG av den 25 februari 1992 om samordning av lagar och andra författningar om gemenskapsregler om upphandlingsförfaranden tillämpade av företag och verk inom vatten-, energi-, transport- och telekommunikationssektorerna, i dess lydelse enligt Europaparlamentets och rådets direktiv 2007/66/EG av den 11 december 2007 om ändring av rådets direktiv 89/665/EEG och 92/13/EEG vad gäller effektivare förfaranden för prövning av offentlig upphandling tolkas så, att begreppet kontrakt som avses i denna bestämmelse i uttrycket "intresse av att få kontrakt om viss offentlig upphandling" innebär "förfarandet för tilldelning av kontrakt i en offentlig upphandling" (som i förevarande fall offentliggjordes genom meddelande av den 3 juni 2015) eller "föremålet för kontraktet" (i förevarande fall digitalisering av den upphandlande myndighetens arkiverade handlingar), oavsett om den upphandlande myndigheten till följd av att överklagandet vinner bifall kommer att vara tvungen att annullera förfarandet för tilldelning av kontrakt i en offentlig upphandling och eventuellt inleda ett andra förfarande för tilldelning av kontrakt i en offentlig upphandling?

(¹) EUT L 134, s. 1.

Begäran om förhandsavgörande framställd av Verwaltungsgericht Frankfurt am Main (Tyskland) den 7 mars 2016 – Georgsmarienhütte GmbH m.fl. mot Förbundsrepubliken Tyskland

(Mål C-135/16)

(2016/C 211/34)

Rättegångsspråk: tyska

Hänskjutande domstol

Verwaltungsgericht Frankfurt am Main

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Georgsmarienhütte GmbH, Stahlwerk Bous GmbH, Schmiedag GmbH, Harz Guss Zorge GmbH

Motpart: Förbundsrepubliken Tyskland

Tolkningsfråga

Strider Europeiska kommissionens beslut av den 25 november 2014 (kommissionens beslut av den 25 november 2014 om stödordningen SA.33995 (2013/C) (f.d. 2013/NN) [som Tyskland genomfört till stöd för el från förnybara energikällor och energiintensiva användare], C(2014)8786 final) (¹) mot fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, eftersom kommissionen anser att begränsningen av EEG-tilläggsavgiften ska klassificeras som stöd enligt artikel 107 FEUF?

(¹) EUT. 2015, L 250, s. 122.

Begäran om förhandsavgörande framställd av Tribunal Judicial da Comarca de Setúbal (Portugal) den 14 mars 2016 – Município de Palmela mot ASAE – Divisão de Gestão de Contraordenações

(Mål C-144/16)

(2016/C 211/35)

Rättegångsspråk: portugisiska

Hänskjutande domstol

Tribunal Judicial da Comarca de Setúbal

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Município de Palmela

Motpart: ASAE – Divisão de Gestão de Contraordenações

Tolkningsfrågor

- a) Genom lagdekret nr 379/97 av den 27 december 1997 antogs förordningen om de säkerhetskrav som ska iakttas vid val av plats för lekplatser, och vid anläggande, utformning och funktionell organisation av lekplatser, och om utrustning och stötdämpande underlag som ska användas på dessa.
- b) Lagdekret nr 119/2009 av den 19 maj 2009 ändrade lagdekret nr 379/97 av den 27 december 1997 genom att ändra utformningen av vissa tekniska standarder, införa nya sådana standarder och göra ett omtryck av nämnda förordning, vilken den utgör en del av.
- c) Ingen av de nämnda nationella författningarna anmäldes till Europeiska kommissionen i enlighet med ett sådant informationsförfarande beträffande tekniska standarder och föreskrifter som föreskrivs i Europaparlamentets och rådets direktiv 98/34/EG av den 22 juni 1998 ⁽¹⁾, i dess lydelse enligt Europaparlamentets och rådets direktiv 98/48/EG av den 20 juli 1998, vilket införlivats med portugisisk rätt genom lagdekret nr 58/2000 av den 18 april 2000.
 1. Ska en nationell domstol avstå från att tillämpa en nationell författning i dess helhet, som inför tekniska standarder och som i strid med direktiv 98/34/EG inte har anmälts till Europeiska kommissionen, eller ska den avstå från att tillämpa denna författning endast vad gäller de nya tekniska föreskrifter som införts genom denna? Eller:
 2. Är det så att en nationell författning, som inför tekniska standarder och som i strid med direktiv 98/34/EG inte har anmälts till Europeiska kommissionen, i sin helhet inte får tillämpas eller är det endast de nya tekniska föreskrifter som införts genom den nationella författningen som inte får tillämpas?
 3. Får inte någon av de tekniska standarderna i ovannämnda förordning tillämpas, eller är det enbart de tekniska standarder som ändrats eller införts genom lagdekret nr 119/2009 av den 19 maj 2009 som inte får tillämpas?

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 98/34/EG av den 22 juni 1998 om ett informationsförfarande beträffande tekniska standarder och föreskrifter (EGT L 204, 1998, s. 37).

Begäran om förhandsavgörande framställd av het Vredegerecht te Antwerpen (Belgien) den 14 mars 2016 – Karel de Grote – Hogeschool Katholieke Hogeschool Antwerpen VZW mot Susan Romy Jozef Kuijpers

(Mål C-147/16)

(2016/C 211/36)

Rättegångsspråk: nederländska

Hänskjutande domstol

Vredegerecht te Antwerpen

Parter i målet vid den nationella domstolen

Kärande: Karel de Grote – Hogeschool Katholieke Hogeschool Antwerpen VZW

Svarande: Susan Romy Jozef Kuijpers

Giltighetsfrågor

- 1) När det vid en nationell domstol har framställts ett yrkande mot en konsument angående fullgörandet av ett avtal och den nationella domstolen på grund av nationella processuella regler endast är behörig att ex officio pröva huruvida talan strider mot nationella bestämmelser som hänför sig till grunderna för rättsordningen (ordre public), är den nationella domstolen då även behörig att, även vid en parts uteblivande, ex officio pröva huruvida, och fastställa att, det berörda avtalet omfattas av tillämpningsområdet för [rådets direktiv 93/13/EEG ⁽¹⁾ av den 5 april 1993] om oskäligen avtalsvillkor, såsom detta har införlivats i belgisk rätt?
- 2) Ska en fristående läroanstalt som tillhandahåller subventionerad undervisning till en konsument, vad gäller tillhandahållandet av denna undervisning mot betalning av en inskrivningsavgift, eventuellt jämte ersättning för läroanstaltens kostnader, betraktas som ett företag i den mening som avses i unionsrätten?
- 3) Omfattas ett avtal mellan en konsument och en fristående subventionerad läroanstalt som är hänförligt till denna läroanstalts tillhandahållande av subventionerad undervisning av tillämpningsområdet för direktiv 93/13 ... och ska en fristående läroanstalt som tillhandahåller subventionerad undervisning till en konsument, vad gäller avtalet om tillhandahållande av denna undervisning, betraktas som en näringsidkare i den mening som avses i direktivet.

⁽¹⁾ EGT L 95, s. 29; svensk specialutgåva, område 15, volym 12, s. 169

Begäran om förhandsavgörande framställd av Finanzgericht München (Tyskland) den 17 mars 2016 – Tigers GmbH mot Hauptzollamt Landshut

(Mål C-156/16)

(2016/C 211/37)

Rättegångsspråk: tyska

Hänskjutande domstol

Finanzgericht München

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Tigers GmbH

Motpart: Hauptzollamt Landshut

Tolkningsfrågor

- I. Tillåter artikel 1.3 i rådets genomförandeförordning (EU) nr 412/2013 ⁽¹⁾ av den 13 maj 2013 om införande av en slutgiltig antidumpningstull och slutgiltigt uttag av den preliminära tull som införts på import av bords- och köksartiklar av keramiskt material med ursprung i Folkrepubliken Kina att, när en slutgiltig antidumpningstull för första gången ska fastställas, en giltig faktura lämnas in i efterhand, om alla andra nödvändiga villkor för att få en individuell antidumpningstullsats är uppfyllda?
- II. Om den första frågan ska besvaras nekande:

Utgör artikel 78 i rådets förordning (EEG) nr 2913/92 ⁽²⁾ av den 12 oktober 1992 om inrättandet av en tullkodex för gemenskapen, i dess ändrade lydelse enligt Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 2700/2000 ⁽³⁾ av den 16 november 2000, hinder för att tullmyndigheten inom ramen för ett granskningsförfarande nekar återbetalning av antidumpningstull med motiveringen att deklaranten visat upp en korrekt faktura först efter det att tulldeklarationen lämnats in?

⁽¹⁾ EGT, L 131, s. 1.

⁽²⁾ EGT, L 302, s. 1

⁽³⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 2700/2000 av den 16 november 2000 om ändring av rådets förordning (EEG) nr 2913/92 om inrättandet av en tullkodex för gemenskapen, EGT, L 311, s. 17.

Begäran om förhandsavgörande framställd av Juzgado Contencioso-Administrativo n° 1 de Oviedo (Spanien) den 16 mars 2016 – Margarita Isabel Vega González mot Consejería de Hacienda y Sector Público de la Administración del Principado de Asturias

(Mål C-158/16)

(2016/C 211/38)

Rättegångsspråk: spanska

Hänskjutande domstol

Juzgado Contencioso-Administrativo n° 1 de Oviedo

Parter i målet vid den nationella domstolen

Sökande: Margarita Isabel Vega González

Motpart: Consejería de Hacienda y Sector Público de la Administración del Principado de Asturias

Tolkningsfrågor

- 1) Ska begreppet "anställningsvillkor" i den mening som avses i klausul 4 i ramavtalet om visstidsarbete, vilket är bilagt rådets direktiv 1999/70/EG ⁽¹⁾ av den 28 juni 1999 om [ramavtalet] om visstidsarbete, tolkas på så sätt att det omfattar en rättslig situation som medger att en visstidsanställd arbetstagare som har blivit vald till ett politiskt förtroendeuppdrag ansöker om och ges tillstånd att – i likhet med vad som gäller för tillsvidareanställda arbetstagare – tillfälligt avbryta anställningsförhållandet med arbetsgivaren för att sedan återgå till sin tjänst när uppdraget som parlamentsledamot upphör?
- 2) Ska principen om icke-diskriminering i klausul 4 i ramavtalet om visstidsarbete, vilket är bilagt rådets direktiv 1999/70/EG av den 28 juni 1999 om [ramavtalet] om visstidsarbete, tolkas på så sätt att den utgör hinder för en regional lagstiftning, såsom den autonoma regionen Asturiens lag 3/1985 av den 26 december 1985 med bestämmelser om tjänstemän inom Asturiens offentliga förvaltning, som utgör ett absolut hinder för att tillfälligt anställda tjänstemän beviljas ledighet för fullgörande av annat uppdrag när de blir valda till parlamentsledamöter, samtidigt som ordinarie tjänstemän har rätt till sådan ledighet?

⁽¹⁾ EGT L 175, s. 43

Begäran om förhandsavgörande framställd av Rechtbank Den Haag (Nederländerna) den 21 mars 2016 – Christian Louboutin, Christian Louboutin SAS mot vanHaren Schoenen BV

(Mål C-163/16)

(2016/C 211/39)

Rättegångsspråk: nederländska

Hänskjutande domstol

Rechtbank Den Haag

Part i målet vid den nationella domstolen

Sökande: Christian Louboutin, Christian Louboutin SAS

Motpart: vanHaren Schoenen BV

Tolkningsfråga

Är begreppet form i den mening som avses i artikel 3.1 e tredje strecksatsen i direktiv 2008/95/EG⁽¹⁾ (i den tyska, engelska och franska språkversionen av varumärkesdirektivet Form, shape respektive forme) begränsat till de tredimensionella egenskaperna hos varan, såsom varans (tredimensionellt uttryckta) konturer, mått och volymer, eller omfattas andra (icke-tredimensionella) egenskaper hos varan såsom färg?

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2008/95/EG av den 22 oktober 2008 om tillnärmningen av medlemsstaternas varumärkeslagar (EUT L 299, s. 25).

Begäran om förhandsavgörande framställd av Amstgericht Düsseldorf (Tyskland) den 25 mars 2016 – Ljiljana Kammerer, Frank Kammerer mot Swiss International Air Lines AG

(Mål C-172/16)

(2016/C 211/40)

Rättegångsspråk: tyska

Hänskjutande domstol

Amstgericht Düsseldorf

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Ljiljana Kammerer, Frank Kammerer

Motpart: Swiss International Air Lines AG

Tolkningsfråga

Ska avtalet mellan Europeiska gemenskapen och Schweiziska edsförbundet om luftfart av den 21 juni 1999, i dess lydelse enligt beslut nr 2/2010 av gemenskapens och Schweiz gemensamma luftfartskommitté av den 26 november 2010, tolkas så, att förordning (EG) nr 261/2004⁽¹⁾, i enlighet med artikel 3.1 a i samma förordning, också ska tillämpas för passagerare som reser från en flygplats belägen i tredje land till en flygplats belägen i Schweiz?

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 261/2004 av den 11 februari 2004 om fastställande av gemensamma regler om kompensation och assistans till passagerare vid nekad ombordstigning och inställda eller kraftigt försenade flygningar och om upphävande av förordning (EEG) nr 295/91, EUT. L 46, s. 1.

Begäran om förhandsavgörande framställd av Court of Appeal (Irland) den 29 mars 2016 – M.H. mot M.H.

(Mål C-173/16)

(2016/C 211/41)

Rättegångsspråk: engelska

Hänskjutande domstol

Court of Appeal

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: M.H.

Motpart: M.H.

Tolkningsfrågor

Ska uttrycket ”när stämningsansökan ... har ingivits till domstolen” i artikel 16.1 a i förordning nr 2201/2003 ⁽¹⁾ tolkas så, att det avser

- i) den tidpunkt då stämningsansökan kommer in till domstolen även om ett sådant mottagande inte i sig medför att målet omedelbart inleds i enlighet med nationell rätt, eller
- ii) den tidpunkt då målet, efter domstolens mottagande av stämningsansökan, inleds i enlighet med nationell rätt.

⁽¹⁾ Rådets förordning (EG) nr 2201/2003 av den 27 november 2003 om domstols behörighet och om erkännande och verkställighet av domar i äktenskapsmål och mål om föräldraansvar samt om upphävande av förordning (EG) nr 1347/2000 (EUT L 338, s. 1).

Överklagande ingett den 31 mars 2016 av Tilly-Sabco av den dom som tribunalen (femte avdelningen) meddelade den 14 januari 2016 i mål T-397/13, Tilly-Sabco mot kommissionen

(Mål C-183/16 P)

(2016/C 211/42)

Rättegångsspråk: franska

Parter

Klagande: Tilly-Sabco (ombud: R. Milchior, F. Le Roquais, S. Charbonnel, avocats)

Övrig part i målet: Europeiska kommissionen

Klagandens yrkanden

Klaganden yrkar att domstolen ska

- upphäva tribunalens dom av den 14 januari 2013 i mål T-397/13, med undantag av frågan angående talans upptagande till sakprövning,
- enligt artikel 61 i stadgan besluta att omedelbart avgöra målet och därvid ogiltigförklara kommissionens genomförandeförordning (EU) nr 689/2013 av den 18 juli 2013, i vilken exportbidraget för fjäderfäkött ⁽¹⁾ fastställdes till noll,
- förplikta kommissionen att ersätta rättegångskostnaderna i första instans och i förevarande överklagande.

Grunder och huvudargument

Klaganden har till stöd för överklagandet anfört fyra grunder.

I den första grunden görs gällande att tribunalen gjorde en felaktig tolkning av artikel 3.3 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 182/2011 av den 16 februari 2011 om fastställande av allmänna regler och principer för medlemsstaternas kontroll av kommissionens utövande av sina genomförandebefogenheter⁽¹⁾. Kommissionen tillät inte kommittén att inom den angivna fristen undersöka samtliga nödvändiga omständigheter, inbegripet storleken på exportbidragen, för att kunna lämna sitt yttrande angående förslaget till förordning.

I den andra grunden görs gällande att tribunalen gjorde en felaktig tolkning av artikel 164.2 i rådets förordning (EG) nr 1234/2007 av den 22 oktober 2007 om upprättande av en gemensam organisation av jordbruksmarknaderna och om särskilda bestämmelser för vissa jordbruksprodukter (enda förordningen om de gemensamma organisationerna av marknaden)⁽²⁾. Klaganden har bland annat gjort gällande att tribunalen felaktigt kvalificerade genomförandeförordning nr 689/2013 som "periodisk jordbrukslagstiftning".

I den tredje grunden görs gällande att det saknas motivering eller att det är fråga om en bristfällig motivering i genomförandeförordning nr 689/2013 och rör närmare bestämt kvalificeringen som "standardförordning" och skälen till att exportbidragen fastställdes till noll. Sättet att fastställa exportbidragen undgår dessutom domstolsprövning. Motiveringen i den överklagade domen som rör den progressiva sänkningen av exportbidragen är motsägelsefull.

Den fjärde grunden rör ett åsidosättande av lagstiftningen och en uppenbart oriktig bedömning, eftersom tribunalen gjorde en felaktig tolkning av kriterierna i artikel 164.3 i förordning nr 1234/2007. Tribunalen godkände nämligen, för vissa kriterier, att kommissionen godtyckligt och utan motivering beaktade referensperioden 2009–2013, det vill säga en extremt lång period i förfluten tid, i stället för år 2013 såsom föreskrivs i relevanta bestämmelser och i synnerhet i artikel 164.3 a i förordning nr 1234/2007. Tribunalen gjorde även en uppenbart oriktig bedömning när den bland annat fastställde att prisskillnaden i förhållande till fjäderfä från Brasilien inte innebar något behov av exportbidrag för att säkerställa balansen på unionsmarknaden för fjäderfäkött samt en naturlig utveckling av priser och handel. Slutligen medgav tribunalen att kommissionen hade gjort ett fel när den beaktade andra argument än de som framställdes vid förvaltningskommittén.

⁽¹⁾ EUT L 196, s. 13.

⁽²⁾ EUT L 55, s. 13.

⁽³⁾ EUT L 299, s. 1.

Begäran om förhandsavgörande framställd av Dioikitiko Protodikeio Thessalonikis (Grekland) den 1 april 2016 – Ovidiu-Mihaita Petrea mot Ypourgos Esoterikon kai Dioikitikis Anasygkrotisis

(Mål C-184/16)

(2016/C 211/43)

Rättegångsspråk: grekiska

Hänskjutande domstol

Dioikitiko Protodikeio Thessalonikis

Part i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Ovidiu-Mihaita Petrea

Motpart: Ypourgos Esoterikon kai Dioikitikis Anasygkrotisis

Tolkningsfrågor

- 1) Ska artiklarna 27 och 32 i direktiv 2004/38/EG⁽¹⁾, jämförda med artiklarna 45 och 49 FEUF och mot bakgrund av medlemsstaternas processuella autonomi samt principerna om berättigade förväntningar och god förvaltning tolkas på så sätt att de kräver – eller medger – återkallande av ett redan utfärdat registreringsbevis om unionsmedborgarskap, enligt artikel 8.1 i presidentdekret nr 106/2007, för en medborgare i en annan medlemsstat och antagandet av ett beslut om återvändande beträffande personen i fråga som innebär att han eller hon ska lämna värdmedlemsstatens territorium, när denna medborgare, trots registrering i den nationella förteckningen över oönskade utlänningar med återreseförbud av hänsyn till allmän ordning och säkerhet, åter har rest in i den aktuella medlemsstaten och där inlett näringsverksamhet utan att ansöka om upphävande av återreseförbudet i enlighet med förfarandet i artikel 32 i direktiv 2004/38/EG, varvid det senare (återreseförbudet) betraktas som ett fristående skäl, grundat på hänsyn till den allmänna ordningen, som motiverar återkallande av intyget om registrering som medborgare i en medlemsstat?

- 2) Om föregående fråga besvaras jakande, kan detta förhållande jämföras med en unionsmedborgares olagliga vistelse i värdmedlemsstaten, så att det ska anses tillåtet för det organ som ansvarar för upphävandet av registreringsbeviset för en unionsmedborgare att, i enlighet med artikel 6.1 i direktiv 2008/115/EG⁽²⁾, fatta beslut om återvändande, och detta även om registreringsbeviset å ena sidan inte berättigar till laglig vistelse i landet, vilket är allmänt vedertaget, och, å andra sidan, direktiv 2008/115/EG endast är tillämpligt på den grupp av personer som är tredjelandsmedborgare?
- 3) Om svaret på samma fråga är nekande, kan beslutet om att med hänsyn till allmän ordning eller allmän säkerhet upphäva registreringsbeviset för en medborgare i en annan medlemsstat, ett bevis som inte berättigar till laglig vistelse i landet, och beslutet om återvändande med avseende på denna medborgare – beslut som fattades samtidigt av de berörda nationella myndigheterna vid utövandet av värdmedlemsstatens processuella autonomi – enligt en korrekt tolkning av lagstiftningen betraktas som en individuell administrativ avlägsnandeåtgärd i enlighet med artiklarna 27 och 28 i direktiv 2004/38/EG och bli föremål för rättslig prövning i enlighet med de villkor som anges i dessa bestämmelser och som, i förekommande fall, fastställer en enda metod för avlägsnande av unionsmedborgare från värdmedlemsstatens territorium?
- 4) Såväl vid ett jakande som ett nekande svar på den första och den andra frågan, utgör effektivitetsprincipen hinder för en nationell rättslig praxis som innebär att man förbjuder myndigheter och behöriga domstolar att, i samband med upphävandet av registreringsbeviset för en medborgare i Europeiska unionen eller beslut om avlägsnande från värdmedlemsstatens territorium på grund av att det gentemot medborgaren i den andra medlemsstaten finns ett beslut om återreseförbud till sagda (första) medlemsstat, kontrollera om de rättssäkerhetsgarantier som fastställs i artiklarna 30 och 31 i direktiv 2004/38/EG iakttagits i samband med att beslutet om återreseförbud antogs?
- 5) Om svaret på föregående fråga är jakande, innebär artikel 32 i direktiv 2004/38/EG att de behöriga myndigheterna i medlemsstaten är skyldiga att i vart fall delge medborgaren i en annan medlemsstat beslutet om avlägsnande på ett språk som denne förstår, så att han eller hon faktiskt kan utöva de processrättsliga rättigheter som han eller hon har enligt ovannämnda bestämmelser i direktivet, även om en begäran om detta inte har framförts?

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/38/EG av den 29 april 2004 om unionsmedborgares och deras familjemedlemmars rätt att fritt röra sig och uppehålla sig inom medlemsstaternas territorier (EUT L 158, 30.4.2004, s. 77).

⁽²⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2008/115/EG av den 16 december 2008 om gemensamma normer och förfaranden för återvändande av tredjelandsmedborgare som vistas olagligt i medlemsstaterna (EUT L 348, 24.12.2008, s. 98).

**Begäran om förhandsavgörande framställd av Högsta förvaltningsdomstolen (Sverige) den 4 april
2016 – Boguslawa Zaniewicz-Dybeck/Pensionsmyndigheten**

(Mål C-189/16)

(2016/C 211/44)

Rättegångsspråk: svenska

Hänskjutande domstol

Högsta förvaltningsdomstolen

Parter i målet vid den nationella domstolen

Sökande: Boguslawa Zaniewicz-Dybeck

Svarande: Pensionsmyndigheten

Tolkningsfrågor

- 1) Innebär bestämmelserna i artikel 47.1 d i förordning 1408/71⁽¹⁾ att försäkringsperioder som fullgjorts i ett annat EU-land kan, vid beräkning av den svenska garantipensionen, tilldelas ett pensionsmässigt värde som motsvarar det genomsnittliga värdet av de svenska perioderna när den behöriga institutionen företar en pro rata-beräkning enligt 46.2 i samma förordning?

- 2) Om fråga 1 besvaras nekande, kan den behöriga institutionen vid sin beräkning av rätten till garantipension ta hänsyn till pensionsinkomster som en försäkrad uppstår i annat EU-land utan att detta kommer i konflikt med bestämmelserna i förordning 1408/71?

(¹) Rådets förordning (EEG) nr 1408/71 av den 14 juni 1971 om tillämpningen av systemen för social trygghet när anställda, egenföretagare eller deras familjer flyttar inom gemenskapen (EGT L 149, s. 2)

**Begäran om förhandsavgörande framställd av Riigikohus (Estland) den 7 april 2016 –
Bolagsupplysningen OÜ, Ingrid Ilsjan mot Svensk Handel AB**

(Mål C-194/16)

(2016/C 211/45)

Rättegångsspråk: estniska

Hänskjutande domstol

Riigikohus

Part i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Bolagsupplysningen OÜ, Ingrid Ilsjan

Motpart: Svensk Handel AB

Tolkningsfrågor

- 1) Ska artikel 7.2 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1215/2012 av den 12 december 2012 om domstols behörighet och om erkännande och verkställighet av domar på privaträttens område (¹) tolkas så, att en person vars rättigheter påstås ha kränkts genom offentliggörande av felaktiga uppgifter om honom eller henne på internet och genom underlåtenhet att avlägsna de kommentarer som rör honom eller henne kan väcka talan om rättelse av de felaktiga uppgifterna och avlägsnande av de kommentarer som kränker dennes rättigheter vid domstolarna i varje medlemsstat där den information som tillgängliggjorts på internet är eller var tillgänglig med avseende på den skada som uppkommit i denna medlemsstat?
- 2) Ska artikel 7.2 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1215/2012 av den 12 december 2012 om domstols behörighet och om erkännande och verkställighet av domar på privaträttens område tolkas så, att en juridisk person vars rättigheter påstås ha kränkts genom offentliggörande av felaktiga uppgifter om den på internet och genom en underlåtenhet att avlägsna de kommentarer som rör den kan framställa yrkanden om rättelse av uppgifterna, avlägsnande av kommentarer och ersättning för den materiella skada som uppkommit genom offentliggörandet av de oriktiga uppgifterna på internet med avseende på hela den skada som uppkommit vid domstolarna i den stat i vilken den juridiska personen har sitt centrum för sina intressen?
- 3) Om den andra frågan besvaras jakande, ska artikel 7.2 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1215/2012 av den 12 december 2012 om domstols behörighet och om erkännande och verkställighet av domar på privaträttens område tolkas så, att
 - det ska antas att en juridisk person har sitt centrum för sina intressen och att den ort där skadan inträffade således är belägen i den medlemsstat där dess säte är beläget, eller
 - samtliga omständigheter ska beaktas vid fastställandet av var den juridiska personen har sitt centrum för sina intressen och den ort där skadan inträffade således är belägen, såsom exempelvis den juridiska personens säte och driftställe, sätet för dess kunder och det sätt på vilket transaktionerna ingås?

(¹) EUT L 351, s. 1.

Begäran om förhandsavgörande framställd av Conseil d'État (Belgien) den 11 april 2016 – État belge mot Max-Manuel Nianga

(Mål C-199/16)

(2016/C 211/46)

Rättegångsspråk: franska

Hänskjutande domstol

Conseil d'État

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: État belge

Motpart: Max-Manuel Nianga

Tolkningsfråga

Jämförd med artikel 47 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna och med beaktande av rätten att yttra sig i alla förfaranden, vilken ingår i rätten till försvar, som är en allmän princip i unionsrätten, såsom den tillämpas inom ramen för Europaparlamentets och rådets direktiv 2008/115/EG av den 16 december 2008 om gemensamma normer och förfaranden för återvändande av tredjelandsmedborgare som vistas olagligt i medlemsstaterna⁽¹⁾, ska artikel 5 i direktivet tolkas så, att den ålägger den nationella myndigheten att beakta barnets bästa, familjeliv och hälsotillståndet för den berörda tredjelandsmedborgaren, när den fattar ett beslut om återvändande enligt artiklarna 3 led 4 och 6.1 i direktivet eller vid avlägsnandet, i den mening som avses i artiklarna 3 punkten 5 och 8 i direktivet?

⁽¹⁾ EUT L 348, s. 98.

Begäran om förhandsavgörande framställd av Supremo Tribunal de Justiça (Portugal) den 12 april 2016 – Securitas – Serviços e Tecnologia de Segurança SA mot ICTS Portugal – Consultadoria de Aviação Comercial SA m.fl.

(Mål C-200/16)

(2016/C 211/47)

Rättegångsspråk: portugisiska

Hänskjutande domstol

Supremo Tribunal de Justiça

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Securitas – Serviços e Tecnologia de Segurança SA

Motparter: ICTS Portugal – Consultadoria de Aviação Comercial SA, Arthur George Resendes, Jorge Alberto Rodrigues Pereira, José Manuel Duque Medeiros, José Octávio Pimentel do Couto Macedo, Márcio Aurélio Mendes, Marco Paulo Viveiros Câmara, Milton César Pimentel Freitas, Milton Miguel Miranda Santos, Nelson Manuel Rego Sousa, Osvaldo Manuel Rego Arruda, Pedro Miguel Amaral Pacheco, Pedro Miguel Costa Tavares, Rui Miguel Costa Tavares, Rui Sérgio Gouveia Terra, Jaime Amorim Amaral Melo, Marcos Daniel Varandas Carvalho, Valter Eurico Rocha da Silva e Sousa

Tolkningsfrågor

1. Utgör den i handlingarna beskrivna situationen en företags- eller verksamhetsövergång genom att det skett en övergång från företaget ICTS till företaget Securitas efter att ett offentligt upphandlingsförfarande genomförts i vilket Securitas, som vann upphandlingen, tilldelades ett kontrakt avseende tillhandahållande av bevaknings- och säkerhetstjänster i hamnen i Ponta Delgada på ön S. Miguel, Azorerna, och innebär denna situation en sådan övergång av en ekonomisk enhet som avses i artikel 1.1 a i rådets direktiv 2001/23/EG⁽¹⁾ av den 12 mars 2001?
2. Innebär den i handlingarna beskrivna situationen enbart att ett företag har efterträtt ett annat, konkurrerande företag till följd av att ett kontrakt avseende tillhandahållande av tjänster har tilldelats det företag som vann nämnda upphandling, varmed denna situation inte omfattas av begreppet företags- eller verksamhetsövergång i nämnda direktiv?
3. Strider 13 § punkt 2 i det ovan angivna kollektivavtalet mellan å ena sidan AES [Associação de Empresas de Segurança Privada (Förbundet för privata säkerhetsföretag)] och AESIRF [Associação Nacional das Empresas de Segurança (Nationella förbundet för säkerhetsföretag)] och å andra sidan STAD [Sindicato dos Trabalhadores dos Serviços de Portaria, Vigilância, Limpeza, Domésticas e Atividades Diversas (Förbundet för vaktmästare, portvakter, övervakningspersonal, städpersonal, anställda i privata hushåll eller diversearbetare)] och andra fackförbund mot gemenskapens bestämmelser om definitionen av en företags- eller verksamhetsövergång i rådets direktiv 2001/23/EG av den 12 mars 2001, genom att det i den förstnämnda bestämmelsen föreskrivs att "[s]om övergång av företag eller verksamheter ska inte anses att en ekonomisk aktör förlorar en kund på grund av att en annan aktör har tilldelats ett kontrakt avseende en tjänst"?

⁽¹⁾ Rådets direktiv 2001/23/EG av den 12 mars 2001 om tillnärmning av medlemsstaternas lagstiftning om skydd för arbetstagares rättigheter vid överlåtelse av företag, verksamheter eller delar av företag eller verksamheter, EGT L 82, 2001, s. 16.

Överklagande ingett den 12 april 2016 av Dirk Andres (konkursförvaltare i konkursboet Heitkamp BauHolding GmbH), tidigare Heitkamp BauHolding GmbH, av den dom som tribunalen (nionde avdelningen) meddelade den 4 februari 2016 i mål T-287/11, Heitkamp BauHolding GmbH mot Europeiska kommissionen

(Mål C-203/16 P)

(2016/C 211/48)

Rättegångsspråk: tyska

Parter

Klagande: Dirk Andres (konkursförvaltare i konkursboet Heitkamp BauHolding GmbH (ombud: W. Niemann, S. Geringhoff, P. Dodos, Rechtsanwältin))

Övriga parter i målet: Europeiska kommissionen, Förbundsrepubliken Tyskland

Klagandens yrkanden

- I första hand ska tribunalens dom av den 4 februari 2016 i mål T-287/11 upphävas i den del talan ogillades (punkterna 2 och 3 i domslutet) och klagandens yrkande i första instans bifallas såtillvida att kommissionens beslut 2011/527/EU av den 26 januari 2011 om det statliga stöd C 7/10 (f.d. CP 250/09 och NN 5/10) som Tyskland beviljat genom "KStG, Sanierungsklausel"⁽¹⁾ ska ogiltigförklaras,
- i andra hand ska punkt 1 i domslutet i den överklagade domen upphävas i den del talan ogillades (punkterna 2 och 3 i domslutet) och målet återförvisades till tribunalen,
- kommissionen ska förpliktas att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Klagandena har till stöd för överklagandet anförd följande grunder:

Klaganden har gjort gällande att det föreligger ett fel i förfarandet. Tribunalen har underlåtit att motivera, eller endast motsägelsefullt motiverat, sina slutsatser angående fastställandet av referenssystemet, bestämmelsens selektivitet och huruvida den är berättigad, och tribunalen åsidosatte därmed även klagandens rätt att yttra sig genom att den inte beaktade dennes argument.

Klaganden har vidare gjort gällande ett åsidosättande av artikel 107 FEUF och har därvid anförd följande tre grunder:

Tribunalen har på ett felaktigt sätt fastställt referenssystemet, eftersom den genom att blanda samman den första och den andra delen i selektivitetsprövningen drog den felaktiga slutsatsen att bestämmelsen om förbud mot att överföra underskott enligt § 8c stycke 1 KStG utgjorde den relevanta grundregeln och att en överföring av underskott enligt "Sanierungsklausel" (bestämmelse om företagsrekonstruktion) i § 8c stycke 1a KStG skulle anses utgöra undantaget från denna grundregel. Tribunalen beaktade härvid inte att "Sanierungsklausel" utgjorde en del av den allmänna normala skatteregeln om överföring av underskott enligt § 10d EStG, vilken grundar sig på tysk författningsrätt.

Vidare har tribunalen felaktigt funnit att "Sanierungsklausel" är selektiv. Tribunalen bortsåg ifrån att "Sanierungsklausel" inte alls innebär ett fastställande av ett personligt tillämpningsområde, utan tvärtom är tillgänglig för alla företag oberoende av deras art och ändamål. "Sanierungsklausel" är utan åtskillnad tillämplig på alla företag som drabbas av ekonomiska svårigheter. I detta sammanhang har tribunalen även bortsett ifrån det förhållandet att företag som befinner sig i svårigheter och sunda företag inte i faktiskt och rättsligt hänseende befinner sig i den jämförbara situation, med hänsyn till det relevanta ändamålet med bestämmelsen om förbud mot överföring av underskott, nämligen att förhindra risken för missbruk i samband med överföring av underskott. I de fall som omfattas av "Sanierungsklausel" är missbruk av underskott uteslutet med hänsyn till lagstiftarens befogenhet att kategorisera.

Slutligen har tribunalen felaktigt dragit slutsatsen att "Sanierungsklausel" under alla omständigheter inte ska anses vara berättigad. Klaganden har gjort gällande att "Sanierungsklausel" inte har till syfte att gynna företag i svårigheter, utan avser att beskatta dessa företag enligt principen om att skatt ska betalas efter betalningsförmåga, som är en inneboende princip i den tyska skatterätten. I synnerhet riktar sig bestämmelsen mot ett bibehållande av underskott som kan innebära att så kallade "fiktiva vinster" blir skattefria, vilket uppkommer när lånefordringar efterges, och dessa sedan kvittats mot underskott.

(¹) EUT L 235, s. 26.

Överklagande ingett den 4 februari 2016 av förbundsrepubliken Tyskland av den dom som tribunalen (nionde avdelningen) meddelade den 14 april 2016 i mål T-287/11, Heitkamp BauHolding GmbH mot Europeiska kommissionen

(Mål C-208/16 P)

(2016/C 211/49)

Rättegångsspråk: tyska

Parter

Klagande: Förbundsrepubliken Tyskland (ombud: T. Henze och R. Kanitz, Bevollmäktigade)

Övrig part i målet: Heitkamp BauHolding GmbH, Europeiska kommissionen

Klagandens yrkanden

Klaganden yrkar att domstolen ska

— upphäva den dom som Europeiska unionens tribunal meddelade den 4 februari 2016 i mål T-287/11, i den del talan ogillades,

- ogiltigförklara kommissionens beslut av den 26 januari 2011, K(2011)275 slutlig i ärendet "statligt stöd C 7/2010–KStG, Sanierungsklausel", i enlighet med artikel 61.1 i EU-domstolens stadga,
- förplikta kommissionen att ersätta rättegångskostnaderna i tribunalen och domstolen.

Grunder och huvudargument

Klaganden har anfört en grund till stöd för överklagandet.

Artikel 107.1 FEUF har åsidosatts. Tribunalen har inte beaktat att 8c § stycke 1a KStG, den så kallade *Sanierungsklausel* (bestämmelse om företagsrekonstruktion), inte är selektiv.

- Den så kallade *Sanierungsklausel* är vid första påseende inte selektiv, eftersom det inte föreligger något undantag från det relevanta referenssystemet och eftersom det är fråga om en allmän bestämmelse som alla företag i medlemsstaten kan komma i åtnjutande av.
- Den så kallade *Sanierungsklausel* är även berättigad med hänsyn till dess art och skattesystemets systematik. *Sanierungsklausel* är berättigad för det första med hänsyn till principen om att skatt ska betalas efter betalningsförmåga, för det andra med hänsyn till bekämpningen av skattefusk, det vill säga att förhindra bedrägliga upplägg, och för det tredje med hänsyn till den objektiva skillnaden mellan ett skadligt andelsförvärv och ett andelsförvärv i syfte att genomföra en företagsrekonstruktion.

Överklagande ingett den 22 april 2016 av Dimosia Epicheirisi Ilektrismou AE (DEI) av det beslut som tribunalen (fjärde avdelningen) meddelade den 9 februari 2016 i mål T-639/14, Dimosia Epicheirisi Ilektrismou AE (DEI) mot Europeiska kommissionen

(Mål C-228/16 P)

(2016/C 211/50)

Rättegångsspråk: grekiska

Parter

Klagande: Dimosia Epicheirisi Ilektrismou AE (DEI) (ombud: advokaterna Efthymios Bourtzalas, Anargiros Oikonomou, Efstathia Salaka, Charalampos Synodinos, Charisios Tagaras, Denis Waelbroeck)

Övrig part i målet: Europeiska kommissionen

Klagandenas yrkanden

Klagandena yrkar att domstolen ska

- upphäva det överklagade beslutet,
- återförvisa målet till tribunalen för att denna ska pröva klagandenas yrkanden om ogiltigförklaring av den angripna rättsakten av den 12 juni 2014,
- förplikta svaranden att ersätta rättegångskostnaderna vad avser såväl målet i tribunalen som i förevarande mål.

Grunder och huvudargument

Klagandena gör gällande att det överklagade beslutet ska ogiltigförklaras på grund av flera fall av felaktig rättstillämpning enligt följande:

- 1) Uppenbart felaktig rättstillämpning och bristande motivering vad gäller bedömningen att mål T-639/14 saknade föremål, eftersom denna bedömning grundades på den omständigheten att den angripna rättsakten ersatts med kommissionens rättsakt av den 25 mars 2015.

- 2) Åsidosättande av principen om god förvaltningssed, rättssäkerhetsprincipen och principen om effektivt domstolsskydd genom att det ansetts att rättsakten av den 25 mars 2015 ersatt den angripna rättsakten.
 - 3) Uppenbart felaktig rättstillämpning vad gäller tolkningen och tillämpningen av principen om Europeiska unionens rättsakters lagenlighet.
 - 4) Missuppfattning av omständigheterna och åsidosättande av rättsregler när tribunalen fann att den angripna rättsakten *"inte på något sätt hänvisade till att ett eventuellt stöd i form av skiljedomen skedde med statliga medel"* och en uppenbart oriktig bedömning när tribunalen fann att de felaktigheter som den angripna rättsakten enligt DEI var behäftad med *"med nödvändighet prövas inom ramen för den talan om ogiltigförklaring som väckts i mål T-352/15"*.
 - 5) Missuppfattning av DEI:s argument rörande kriterierna för huruvida talan ska prövas med avseende på klagomålet från 2012 och uppenbart felaktig rättstillämpning vad gäller att tribunalen fann att 2012 års klagomål underförstått avslogs av kommissionen i beslut av den 25 mars 2015.
 - 6) Felaktig rättstillämpning och uppenbart oriktig bedömning när tribunalen slog fast att vardera parten skulle bära sina rättegångskostnader.
-

TRIBUNALEN

Tribunalens dom av den 26 april 2016 – Strack mot kommissionen

(Mål T-221/08) ⁽¹⁾

(Tillgång till handlingar — Förordning (EG) nr 1049/2001 — Handlingar som rör ett utredningsärende hos Olaf — Talan om ogiltigförklaring — Underförstådda och uttryckliga avslag på ansökningar om tillgång till handlingar — Undantag till skydd för den enskildes privatliv och integritet — Undantag till skydd för tredje mans affärsintressen — Undantag till skydd för beslutsförfarandet — Motiveringsskyldighet — Utomobligatoriskt skadeståndsansvar)

(2016/C 211/51)

Rättegångsspråk: tyska

Parter

Sökande: Guido Strack (Köln, Tyskland) (ombud: advokaterna H. Tettenborn och N. Lödler)

Svarande: Europeiska kommissionen (ombud: inledningsvis P. Costa de Oliveira och B. Eggers, därefter B. Eggers et J. Baquero Cruz)

Saken

Talan dels om ogiltigförklaring av samtliga beslut, både underförstådda och uttryckliga, som kommissionen meddelat till följd av Guido Stracks ursprungliga ansökningar om tillgång till handlingar av den 18 respektive den 19 januari 2008, dels om skadestånd.

Domslut

- 1) Det finns inte längre anledning att pröva lagenligheten av de underförstådda besluten om avslag på ansökan om tillgång till handlingar, vilka meddelats med anledning av Guido Stracks ansökningar därom.
- 2) Det finns inte längre anledning att pröva lagenligheten av de uttryckliga besluten om att helt eller delvis avslå ansökan om tillgång till handlingar, vilka antagits av Europeiska gemenskapernas kommission och Europeiska byrån för bedrägeribekämpning (Olaf), med anledning av Guido Stracks bekräftande ansökningar om tillgång till handlingar av den 22 februari respektive den 21 april 2008, i den mån dessa handlingar inte fanns, inte längre var tillgängliga eller helt eller delvis hade gjorts tillgängliga för allmänheten eller i den mån Guido Strack har medgett att de meddelade avslagen på ansökningarna om tillgång till handlingar är lagenliga.
- 3) Olafs beslut av den 30 april 2010 ska ogiltigförklaras i den mån
 - ansökan om tillgång till handlingar med påskriften "PD" har avslagits,
 - Guido Stracks namn har utelämnats i handlingar med påskriften "PA",
 - handlingar har utelämnats i Olafs förteckning av den 30 april 2010 eller inte har delgivits Guido Strack endast på grund av att han var upphovsman till dem, att de innehades av honom i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 45/2001 av den 18 december 2000 om skydd för enskilda då gemenskapsinstitutionerna och gemenskapsorganen behandlar personuppgifter och om den fria rörligheten för sådana uppgifter, eller på annan grund, utan att de har lämnats ut till allmänheten, eller att de inte omfattades av ansökan om tillgång till handlingar, i den mån som de avsåg kommunikationen mellan Olaf och Europeiska ombudsmannen eller Olaf och Guido Strack och rörde Guido Strack utan att ingå i den aktuella utredningsakten.

- 4) Olafs beslut av den 7 juli 2010 ska ogiltigförklaras i den mån
- ansökan om tillgång till handling nr 266 avslogs med stöd av Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1049/2001 av den 30 maj 2001 om allmänhetens tillgång till Europaparlamentets, rådets och kommissionens handlingar,
 - ansökan om tillgång till handling nr 268 avslogs, med undantag för de uppgifter som Guido Strack har kunnat få tillgång till med stöd av förordning nr 1049/2001 i samband med överlämnandet av andra handlingar,
 - Guido Stracks namn hade utelämnats ur de distributionslistor som bifogats nämnda beslut.
- 5) Talan ogillas i övrigt.
- 6) Kommissionen ska bära sina rättegångskostnader och ersätta tre fjärdedelar av Guido Stracks rättegångskostnader.
- 7) Guido Strack ska bära en fjärdedel av sina rättegångskostnader.

(¹) EUT C 223, 30.8.2008.

Tribunalens dom av den 27 april 2016 – European Dynamics Luxembourg m.fl. mot EUIPO

(Mål T-556/11) (¹)

(Offentlig upphandling av tjänster — Anbudsförfarande — Programvaruutveckling och underhållstjänster — En anbudsgivares anbud förkastas — Rangordning av en anbudsgivare i ett kaskadsystem — Skäl till uteslutning — Intressekonflikt — Likabehandling — Omsorgsplikt — Tilldelningskriterier — Uppenbart oriktig bedömning — Motiveringsskyldighet — Utomobligatoriskt skadeståndsansvar — Förlust av en möjlighet)

(2016/C 211/52)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Sökande: European Dynamics Luxembourg SA (Ettelbrück, Luxemburg), European Dynamics Belgium SA (Bryssel, Belgien), Evropaiki Dynamiki – Proigmena Systemata Tilepikoinonion Pliroforikis kai Tilematikis AE (Atens, Grekland) (ombud: inledningsvis advokaterna N. Korogiannakis, M. Dermizakis och N. Theologou, därefter advokaten I. Ampazis och slutligen advokaten M. Sfyri)

Svarande: Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (EUIPO) (ombud: inledningsvis N. Bambara och M. Paolacci, därefter N. Bambara biträdda av advokaterna P. Wytinck och B. Hoorelbeke)

Saken

Talan om ogiltigförklaring av det beslut som fattats av EUIPO i anbudsförfarandet AO/029/10 med rubriken "Programvaruutveckling och underhållstjänster", vilket delgavs genom skrivelse av den 11 augusti 2011, att förkasta anbudet från European Dynamics Luxembourg och andra beslut av EUIPO inom ramen för upphandlingen ifråga, däribland beslutet att tilldela andra anbudsgivare kontraktet, dels skadeståndstalan.

Domslut

- 1) Det beslut som fattats av Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (EUIPO) i anbudsförfarandet AO/029/10 med rubriken "Programvaruutveckling och underhållstjänster", vilket delgavs genom skrivelse av den 11 augusti 2011, att förkasta anbudet från European Dynamics Luxembourg SA och andra beslut av EUIPO inom ramen för upphandlingen ifråga, däribland beslutet att tilldela tre andra anbudsgivare kontraktet i egenskap av anbudsgivare som rangordnats på första till och med tredje platserna i kaskadsystemet, ogiltigförklaras.

- 2) EUIPO ska ersätta den skada som European Dynamics Luxembourg lidit till följd av förlusten av möjligheten att tilldelas ramavtalet som, åtminstone, tredje avtalspart i kaskadsystemet.
- 3) Parterna ska till tribunalen inom tre månader från domen inkomma med uppgift om det skadeståndsbelopp som fastställts genom överenskommelse dem emellan.
- 4) Skulle parterna inte komma överens om skadeståndsbeloppet ska de inom samma frist inge sina yrkanden till tribunalen.
- 5) Frågan om rättegångskostnader anstår.

(¹) EUT C 6, 7.1.2012.

Tribunalens dom av den 27 april 2016 – Pappalardo m.fl. mot kommissionen

(Mål T-316/13) (¹)

(Utomobligatoriskt skadeståndsansvar — Fiske — Bevarande av fiskeresurserna — Återhämtningsplan för blåfenad tonfisk — Nödåtgärder för att förbjuda fiske med snörpvadsfartyg — Tillräckligt klar överträdelse av en rättsregel som har till syfte att ge enskilda rättigheter)

(2016/C 211/53)

Rättegångsspråk: italienska

Parter

Sökande: Salvatore Aniello Pappalardo (Cetara, Italien), Pescatori La Tonnara Soc. coop. (Cetara), Fedemar Srl (Cetara), Testa Giuseppe E C. Snc (Catane, Italien), Pescatori San Pietro Apostolo Srl (Cetara), Camplone Arnaldo & C. Snc di Camplone Arnaldo EC (Pescara, Italien) och Valentino Pesca Sas di Camplone Arnaldo & C. (Pescara) (ombud: advokaterna V. Cannizzaro och L. Caroli)

Svarande: Europeiska kommissionen (ombud: A. Bouquet och D. Nardi)

Saken

En talan om skadestånd i syfte att få ersättning för den skada sökandena har lidit till följd av antagandet av kommissionens förordning (EG) nr 530/2008 av den 12 juni 2008 om fastställande av nödgärder med hänsyn till snörpvadsfartyg som fiskar efter blåfenad tonfisk i Atlanten öster om longitud 45 °V och i Medelhavet (EUT L 155, s. 9).

Domslut

- 1) Talan ogillas.
- 2) Salvatore Aniello Pappalardo, Pescatori La Tonnara Soc. coop., Fedemar Srl, Testa Giuseppe E C. Snc, Pescatori San Pietro Apostolo Srl, Camplone Arnaldo & C. Snc di Camplone Arnaldo EC och Valentino Pesca Sas di Camplone Arnaldo & C. förpliktas att ersätta rättegångskostnaderna.

(¹) EUT C 226, 3.8.2013.

Tribunalens dom av den 27 april 2016 – ANKO mot kommissionen(Mål T-154/14) ⁽¹⁾

(Skiljedomsklausul — Bidragsavtal som ingåtts inom ramen för det sjunde ramprogrammet för verksamhet inom området forskning, teknisk utveckling och demonstration (2007–2013) — Projekten Perform och Oasis — Stödberättigande kostnader — Återbetalning av utbetalade belopp — Motkrav — Dröjsmålsränta)

(2016/C 211/54)

Rättegångsspråk: grekiska

Parter

Sökande: ANKO AE Antiprosopeion, Emporiou kai Viomichanias (Aten, Grekland) (ombud: advokaterna V. Christianos, S. Paliou och A. Skoulikis)

Svarande: Europeiska kommissionen (ombud: R. Lyal och P. Arenas biträdda av advokaten O. Lytra)

Saken

Talan väckt med stöd av artikel 272 FEUF med yrkande om att tribunalen för det första ska förklara att det saknas grund för kommissionens krav på återbetalning av det stöd som utbetalats till sökanden enligt avtalen nr 215754 "En öppen arkitektur för tillgängliga tjänster och för integration och normalisering" och nr 215952 "Ett komplext system med ett stort antal parametrar för effektiv och kontinuerlig bedömning och uppföljning av den motoriska förmågan hos personer med Parkinsons sjukdom eller andra neurodegenerativa sjukdomar", vilka ingåtts inom ramen för det sjunde ramprogrammet för verksamhet inom området forskning, teknisk utveckling och demonstration (2007–2013) och, för det andra, förplikta kommissionen att betala ut den resterande delen av det stöd som inte har betalats ut enligt dessa avtal samt förplikta sökanden, enligt det framställda motkravet, att betala tillbaka det stöd som betalats ut felaktigt enligt dessa avtal.

Domslut

- 1) Den talan som ANKO AE Antiprosopeion, Emporiou kai Viomichanias har väckt ogillas.
- 2) ANKO AE Antiprosopeion, Emporiou kai Viomichanias förpliktas att till Europeiska kommissionen betala 650 625,37 euro, motsvarande återbetalningen av de finansiella stöd som sökanden har åtnjutit enligt avtalen nr 215754 "En öppen arkitektur för tillgängliga tjänster och för integration och normalisering" och nr 215952 "Ett komplext system med ett stort antal parametrar för effektiv och kontinuerlig bedömning och uppföljning av den motoriska förmågan hos personer med Parkinsons sjukdom eller andra neurodegenerativa sjukdomar", vilka ingåtts inom ramen för det sjunde ramprogrammet för verksamhet inom området forskning, teknisk utveckling och demonstration (2007-2013), jämte dröjsmålsränta med 3,75 procent från och med den 3 maj 2014.
- 3) ANKO AE Antiprosopeion, Emporiou kai Viomichanias ska ersätta rättegångskostnaderna.

⁽¹⁾ EUT C 175, 10.6.2014.

Tribunalens dom av den 27 april 2016 – ANKO mot kommissionen(Mål T-155/14) ⁽¹⁾

(Skiljedomsklausul — Bidragsavtal som ingåtts inom ramen för det sjätte ramprogrammet för verksamhet inom området forskning, teknisk utveckling och demonstration (2002–2006) — Projekten Persona och Terregov — Stödberättigande kostnader — Återbetalning av utbetalade belopp — Motkrav — Dröjsmålsränta)

(2016/C 211/55)

Rättegångsspråk: grekiska

Parter

Sökande: ANKO AE Antiprosopeion, Emporiou kai Viomichanias (Aten, Grekland) (ombud: advokaterna V. Christianos, S. Paliou och A. Skoulikis)

Svarande: Europeiska kommissionen (ombud: R. Lyal och P. Arenas, biträdda av advokaten O. Lytra)

Saken

Talan väckt med stöd av artikel 272 FEUF med yrkande om att tribunalen för det första ska förklara att det saknas grund för kommissionens krav på återbetalning av de stöd som utbetalats till sökanden enligt avtalen nr 045459 "Sensoriska rum för främjande av ett oberoende åldrande" och nr 507749 "E-förvaltningens inverkan på lokala myndigheters tjänster", vilka ingåtts inom ramen för det sjätte ramprogrammet för verksamhet inom området forskning, teknisk utveckling och demonstration (2002–2006) och, för det andra, förplikta kommissionen att betala ut den resterande delen av det stöd som inte har betalats ut enligt det första av dessa två avtal samt förplikta sökanden, enligt det framställda motkravet, att betala tillbaka det stöd som betalats ut felaktigt enligt dessa avtal.

Domslut

- 1) Den talan som ANKO AE Antiprosopeion, Emporiou kai Viomichanias har väckt ogillas.
- 2) ANKO AE Antiprosopeion, Emporiou kai Viomichanias förpliktas att till Europeiska kommissionen betala 606 570,61 euro, motsvarande återbetalningen av de finansiella stöd som sökanden har åtnjutit enligt kontrakten nr 045459 "Sensoriska rum för främjande av ett oberoende åldrande" och nr 507749 "E-förvaltningens inverkan på lokala myndigheters tjänster", vilka ingåtts inom ramen för det sjätte ramprogrammet för verksamhet inom området forskning, teknisk utveckling och demonstration (2002–2006), jämte dröjsmålsränta med 3,75 procent från och med den 3 maj 2014.
- 3) ANKO AE Antiprosopeion, Emporiou kai Viomichanias ska ersätta rättegångskostnaderna.

(¹) EUT C 175, 10.6.2014.

Tribunalens dom av den 28 april 2016 – Zehnder Group International mot EUIPO – Stiebel Eltron (comfotherm)

(Mål T-267/14) (¹)

(EU-varumärke — Ogiltighetsförfarande — EU-ordmärke comfotherm — Äldre nationellt ordmärke KOMFOTHERM — Relativt registreringshinder — Artikel 8.1 b förordning nr (EG) nr 207/2009 — Risk för förväxling — Varuslagslikhet — Omsättningskrets — Samspel mellan kriterier)

(2016/C 211/56)

Rättegångsspråk: tyska

Rättegångsdeltagare

Klagande: Zehnder Group International AG (Gränichen, Schweiz) (ombud: advokaten J. Krenzle)

Motpart: Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (EUIPO) (ombud: inledningsvis A. Pohlmann, därefter S. Hanne)

Motpart vid överklagandenämnden, som intervenerat vid tribunalen: Stiebel Eltron GmbH & Co. KG (Holzminden, Tyskland) (ombud: advokaterna J. Eberhardt, H. Förster och Y. Holderied)

Saken

Överklagande av det beslut som meddelades av EUIPO:s fjärde överklagandenämnd den 21 februari 2014 (ärende R 1318/2013-4) om ett ogiltighetsförfarande mellan Stiebel Eltron GmbH & Co. KG och Zehnder Group International AG.

Domslut

- 1) Överklagandet ogillas.
- 2) Zehnder Group International AG ska ersätta rättegångskostnaderna.

(¹) EUT C 194,24.6.2014.

Tribunalens dom av den 27 april 2016 – Österreichische Post mot kommissionen

(Mål T-463/14) (¹)

(Direktiv 2004/17/EG — Förfarandena vid upphandling på områdena vatten, energi, transporter och posttjänster — Genomförandebeslut som undantar vissa tjänster inom postsektorn i Österrike från tillämpningen av direktiv 2004/17 — Artikel 30 i direktiv 2004/17 — Motiveringsskyldighet — Uppenbart oriktig bedömning)

(2016/C 211/57)

Rättegångsspråk: tyska

Parter

Sökande: Österreichische Post AG (Wien, Österrike) (ombud: advokaterna H. Schatzmann, J. Bleckmann och M. Oder)

Svarande: Europeiska kommissionen (ombud: A. Tokár och C. Vollrath)

Saken

Talan om delvis ogiltigförklaring av kommissionens genomförandebeslut 2014/184/EU av den 2 april 2014 om undantag av vissa tjänster inom postsektorn i Österrike från tillämpningen av Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/17/EG om samordning av förfarandena vid upphandling på områdena vatten, energi, transporter och posttjänster (EUT L 101, s. 4), i den del nämnda direktiv fortsatt ska gälla för ingående av avtal om vissa posttjänster i Österrike.

Domslut

- 1) Kommissionens genomförandebeslut 2014/184/EU av den 2 april 2014 om undantag av vissa tjänster inom postsektorn i Österrike från tillämpningen av Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/17/EG om samordning av förfarandena vid upphandling på områdena vatten, energi, transporter och posttjänster, ogiltigförklaras i den del beslutet föreskriver att nämnda direktiv fortsatt ska gälla på marknaden för posttjänster som avser internationella adresserade brevfrösendelser företag-till-företag och företag-till-privatkund i Österrike.
- 2) Talan ogillas i övrigt.
- 3) Österreichische Post AG ska bära sina rättegångskostnader och ersätta åtta tiondelar av Europeiska kommissionens rättegångskostnader.
- 4) Europeiska kommissionen ska bära två tiondelar av sina rättegångskostnader.

(¹) EUT C 303, 8.9.2014 .

Tribunalens dom av den 28 april 2016 – Fon Wireless mot EUIPO – Henniger (Neofon)(Mål T-777/14) ⁽¹⁾

(EU-varumärke — Invändningsförfarande — Ansökan om registrering av EU-varumärke i form av ordmärket Neofon — Det äldre nationella ordmärket FON — Relativt registreringshinder — Förväxlingsrisk — Artikel 8.1.b i förordning (EG) nr 207/2009)

(2016/C 211/58)

Rättegångsspråk: tyska

Rättegångsdeltagare

Klagande: Fon Wireless Ltd (London, Förenade kungadömet) (ombud: advokaterna J.-B. Devaureix och L. Montoya Terán)

Motpart: Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (ombud: D. Walicka)

Motpart vid överklagandenämnden, som intervenerat vid tribunalen: Andreas Henniger (Starnberg, Tyskland) (ombud: advokat T. von Groll-Schacht)

Saken

Överklagande av det beslut som meddelades av den fjärde överklagandenämnden vid EUIPO den 15 september 2014 (ärende R 2519/2013-4) om ett invändningsförfarande mellan Fon Wireless Ltd och Andreas Henniger.

Domslut

- 1) Beslutet som meddelats av den fjärde överklagandenämnden vid Europeiska immaterialrättsmyndigheten (EUIPO) av den 15 september 2014 (mål R 2519/2013-4) ogiltigförklaras.
- 2) EUIPO ska bära sina rättegångskostnader och ersätta rättegångskostnaderna för Fon Wireless Ltd.
- 3) Andreas Henniger ska bära sina rättegångskostnader.

⁽¹⁾ EUT C 26, 26.1.2015.

Tribunalens dom av den 28 april 2016 – Gervais Danone mot harmoniseringskontoret – Mahou (B'lue)(Mål T-803/14) ⁽¹⁾

(EU-varumärke — Invändningsförfarande — Ansökan om registrering som EU-varumärke av figurmärket B'lue — Det äldre EU-ordmärket BLU DE SAN MIGUEL — Relativt registreringshinder — Risk för förväxling — Artikel 8.1 b i förordning (EG) nr 207/2009)

(2016/C 211/59)

Rättegångsspråk: engelska

Rättegångsdeltagare

Klagande: Compagnie Gervais Danone (Paris, Frankrike) (ombud: advokat A. Lakits-Josse)

Motpart: Europeiska immaterialrättsmyndigheten (ombud: M. Rajh)

Intervenient vid tribunalen, som övertagit *San Miguel, Fabricas de Cerveza y Malta, SA:s rättigheter*, motpart vid överklagandenämnden: *Mahou, SA* (Barcelona, Spanien) (ombud: advokat A. Gómez-López)

Saken

Överklagande av det beslut som meddelades av immaterialrättsmyndighetens femte överklagandenämnd den 30 september 2014 (ärende R 1382/2013-5), om ett invändningsförfarande mellan *San Miguel, Fabricas de Cerveza y Malta, SA* och *Compagnie Gervais Danone*.

Domslut

- 1) *Talan ogillas.*
- 2) *Compagnie Gervais Danone ska ersätta rättegångskostnaderna.*

⁽¹⁾ EUT C 34, 2.2.2015.

Tribunalens dom av den 26 april 2016 – *Franmax mot EUIPO – Ehrmann (Dino)*

(Mål T-21/15) ⁽¹⁾

(Unionsvarumärke — Invändningsförfarande — Ansökan om unionsfigurmärket Dino — Äldre unionsfigurmärke föreställande en dinosaurie — Relativt registreringshinder — Artikel 8.1 b i förordning (EG) nr 207/2009)

(2016/C 211/60)

Rättegångsspråk: engelska

Rättegångsdeltagare

Klagande: *Franmax UAB* (Vilnius, Litauen) (ombud: advokat E. Saukalas)

Motpart: Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (EUIPO) (ombud: J. Crespo Carrillo, biträdd av advokaten B. Uriarte Valiente)

Motpart vid överklagandenämnden, som intervenerat vid tribunalen: *Ehrmann AG Oberschöneck im Allgäu* (Oberschöneck, Tyskland) (ombud: advokaten A. Gaul)

Saken

Överklagande av det beslut som femte överklagandenämnden vid EUIPO meddelade den 23 oktober 2014 (ärende R 2012/2013-5), angående ett invändningsförfarande mellan *Ehrmann AG Oberschöneck im Allgäu* och *Franmax UAB*.

Domslut

- 1) *Överklagandet avslås.*
- 2) *Franmax UAB ska ersätta rättegångskostnaderna.*

⁽¹⁾ EUT C 107, 30.3.2015.

Tribunalens dom av den 28 april 2016 – Sharif University of Technology mot rådet(Mål T-52/15) ⁽¹⁾

(Gemensam utrikes- och säkerhetspolitik — Restriktiva åtgärder mot Iran för att förhindra spridning av kärnmaterial — Frysning av tillgångar — Stöd till den iranska regeringen — Forskning och teknologisk utveckling inom militära områden eller områden med militär anknytning — Rätten till försvar — Rätt till ett effektivt domstolsskydd — Felaktig rättstillämpning och oriktig bedömning — Rätt till egendom — Proportionalitet — Maktmissbruk — Yrkande om skadestånd)

(2016/C 211/61)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Sökande: Sharif University of Technology (Teheran, Iran) (ombud: M. Happold, barrister)

Svarande: Europeiska unionens råd (ombud: V. Piessevaux och M. Bishop)

Saken

Talan om ogiltigförklaring av rådets beslut 2014/776/Gusp av den 7 november 2014, om ändring av beslut 2010/413/Gusp om restriktiva åtgärder mot Iran (EUT L 325, s. 19), i den del sökandens namn finns upptaget i förteckningen i bilaga II till beslut 2010/413/Gusp av den 26 juli 2010 om restriktiva åtgärder mot Iran och om upphävande av gemensam ståndpunkt 2007/140/Gusp (EUT L 195, s. 39) och av rådets genomförandeförordning (EU) nr 1202/2014 av den 7 november 2014 om genomförande av förordning (EU) nr 267/2012 om restriktiva åtgärder mot Iran (EUT L 325, s. 3), i den del sökandens namn finns upptaget i förteckningen i bilaga IX till rådets förordning (EU) nr 267/2012 av den 23 mars 2012 om restriktiva åtgärder mot Iran och om upphävande av förordning (EU) nr 961/2010 (EUT L 88, s. 1), dels ett yrkande om skadestånd.

Domslut

- 1) *Talan ogillas.*
- 2) *Sharif University of Technology ska bära sina rättegångskostnader och ersätta de rättegångskostnader som uppkommit för Europeiska unionens råd.*

⁽¹⁾ EUT C 138, 27.4.2015.

Tribunalens dom av den 28 april 2016 – Jääkiekon SM-liiga mot EUIPO(Mål T-54/15) ⁽¹⁾

(EU-varumärke — Ansökan om registrering som EU-varumärke av figurmärket Liiga — Absoluta registreringshinder — Beskrivande karaktär — Särskiljningsförmåga saknas — Artikel 7.1 b och c och 7.2 i förordning (EG) nr 207/2009)

(2016/C 211/62)

Rättegångsspråk: engelska

Rättegångsdeltagare

Klagande: Jääkiekon SM-liiga Oy (Helsingfors, Finland) (ombud: advokaten L. Laaksonen)

Motpart: Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (EUIPO) (ombud: A. Schiffko och E. Śliwińska)

Saken

Överklagande av det beslut som meddelades av EUIPO:s andra överklagandenämnd den 1 december 2014 (ärende R 576/2014-2) om en ansökan om registrering som EU-varumärke av figurkännetecknet Liiga.

Domslut

- 1) Överklagandet ogillas.
- 2) Jääkiekon SM-liiga Oy ska ersätta rättegångskostnaderna.

(¹) EUT C 107, 30.3.2015.

Tribunalens dom av den 27 april 2016 – Niagara Bottling mot EUIPO (NIAGARA)

(Mål T-89/15) (¹)

(EU-varumärke — Internationell registrering som designerar Europeiska unionen — Ordmärket NIAGARA — Absoluta registreringshinder — Artikel 7.1 b och c i förordning (EG) nr 207/2009)

(2016/C 211/63)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Klagande: Niagara Bottling LLC (Ontario, Förenta staterna) (ombud: M. Edenborough, QC)

Motpart: Europeiska immaterialrättsmyndigheten (EUIPO) (ombud: A. Jakab, A. Schifko och D. Walicka)

Saken

Överklagande av det beslut som meddelades av den femte överklagandenämnden vid EUIPO den 12 december 2014 (ärende R 784/2014-5) om internationell registrering som designerar Europeiska unionen av ordmärket NIAGARA.

Domslut

- 1) Överklagandet ogillas.
- 2) Niagara Bottling LLC ska ersätta rättegångskostnaderna.

(¹) EUT C 118, 13.4.2015.

Tribunalens dom av den 28 april 2016 – L'Oréal mot EUIPO – Theralab (VICHY LABORATOIRES V IDÉALIA)

(Mål T-144/15) ⁽¹⁾

(EU-varumärke — Invändningsförfarande — Ansökan om registrering som EU-varumärke av figurmärket VICHY LABORATOIRES V IDÉALIA — Det äldre EU-ordmärket IDEALINA — Relativt registreringshinder — Risk för förväxling — Artikel 8.1 b i förordning (EG) nr 207/2009)

(2016/C 211/64)

Rättegångsspråk: engelska

Rättegångsdeltagare

Klagande: L'Oréal (Paris, Frankrike) (ombud: advokaten J. Sena Mioludo)

Motpart: Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (EUIPO) (ombud: A. Lukošiuė)

Motpart vid överklagandenämnden, som intervenerat vid tribunalen: Theralab – Produtos Farmacêuticos e Nutracêuticos, Lda (Viseu, Portugal)

Saken

Överklagande av det beslut som meddelades av EUIPO:s fjärde överklagandenämnd den 22 januari 2015 (ärende R 1097/2014-4) om ett invändningsförfarande mellan Theralab – Produtos Farmacêuticos e Nutracêuticos och L'Oréal.

Domslut

- 1) Överklagandet ogillas.
- 2) L'Oréal, SA, ska ersätta rättegångskostnaderna.

⁽¹⁾ EUT C 171, 26.5.2015.

Tribunalens beslut av den 21 april 2016 – Inclusion Alliance for Europe mot kommissionen

(Mål T-539/13) ⁽¹⁾

(Talan om ogiltigförklaring — Sjunde ramprogrammet för verksamhet inom området forskning, teknisk utveckling och demonstration (2007–2013) — Projekten MARE, Senior och ECRN — Beslut att återkräva en del av det bidrag som utbetalats — Verkställighetsbeslutet — De anförda grundernas karaktär — Uppenbart att talan i vissa delar inte kan tas upp till sakprövning och i övriga delar är ogrundad)

(2016/C 211/65)

Rättegångsspråk: italienska

Parter

Sökande: Inclusion Alliance for Europe GEIE (Bukarest, Rumänien) (ombud: advokaten S. Famiani)

Svarande: Europeiska kommissionen (ombud: L. Di Paolo och F. Moro, biträdda av advokaten D. Gullo)

Saken

Talan om ogiltigförklaring av kommissionens beslut C (2013) 4693 final av den 17 juli 2013 angående kravet på återbetalning av 212 411,89 euro, jämte ränta, som sökanden är skyldig att erlägga inom ramen för projekten MARE, Senior och ECRN.

Avgörande

- 1) *Talan ogillas.*
- 2) *Inclusion Alliance for Europe GEIE ska ersätta rättegångskostnaderna.*

(¹) EUT C 15, 18.1.2014.

Överklagande ingett den 18 februari 2016 – Banca Monte dei Paschi di Siena mot EUIPO – ING-DIBa (WIDIBA)

(Mål T-83/16)

(2016/C 211/66)

Överklagandet är avfattat på engelska

Parter

Klagande: Banca Monte dei Paschi di Siena SpA (Siena, Italien), Wise Dialog Bank SpA (Banca Widiba SpA) (Milano, Italien) (ombud: advokaterna L. Trevisan och D. Contini)

Motpart: Europeiska immaterialrättsmyndigheten (EUIPO)

Motpart vid överklagandenämnden: ING-DIBa AG (Frankfurt, Tyskland)

Uppgifter om förfarandet vid harmoniseringskontoret

Varumärkessökande: Klagandena

Omtvistat varumärke: EU-ordmärket "WIDIBA" – Registreringsansökan nr 12 192 308

Förfarande vid EUIPO: Invändningsförfarande

Överklagat beslut: Beslut meddelat EUIPO:s andra överklagandenämnd den 26 november 2015 i de förenade ärendena R 112/2015-2 och R 190/2015-2R

Yrkanden

Klagandena yrkar att tribunalen ska

— ogiltigförklara det överklagade beslutet, eftersom klagandenas yrkande om återställande av försutten tid inte bifölls, och återförvisa ärendena till överklagandenämnden,

för det fall det första yrkandet inte bifalls,

— ogiltigförklara det överklagade beslutet, eftersom det fastställde invändningsenhetens beslut att inte bifalla registreringsansökan nr 12 192 308 för vissa specifika varor och tjänster, och fastställa att EU-varumärkesansökan nr 12 192 308 får registreras för sådana varor och tjänster, alternativt, återförvisa ärendet till EUIPO för att myndigheten ska vidta relevanta åtgärder,

i vart fall,

- ogiltigförklara det överklagade beslutet i den del det innebar bifall till ING-DIBas överklagande angående kreditkort och fastställa att EU-varumärkesansökan nr 12 192 308 får registreras för sådana varor och tjänster, alternativt, återförvisa ärendet till EUIPO för att myndigheten ska vidta relevanta åtgärder,

i vart fall,

- förplikta EUIPO att bära sina egna rättegångskostnader samt de rättegångskostnader som orsakats Banca Monte dei Paschi di Siena SpA och Wise Dialog Bank SpA i detta förfarande och förfarandet vid EUIPO.

Grunder

- Åsidosättande av artiklarna 81.1 och 60 i förordning nr 207/2009.
- Åsidosättande av 8.1 b i förordning nr 207/2009.

Överklagande ingett den 18 februari 2016 – Banca Monte dei Paschi di Siena et Banca Widiba mot EUIPO – ING-DIBa (widiba)

(Mål T-84/16)

(2016/C 211/67)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Klagande: Banca Monte dei Paschi di Siena SpA (Siena, Italien), Wise Dialog Bank SpA (Banca Widiba SpA) (Milano, Italien) (ombud: advokaterna L. Trevisan och D. Contini)

Motpart: Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (EUIPO)

Motpart vid överklagandenämnden: ING-DIBa AG (Frankfurt am Main, Tyskland)

Uppgifter om förfarandet vid EUIPO

Varumärkessökande: Klaganden

Omtvistat varumärke: EU-figurmärke innehållande ordet "widiba" – Registreringsansökan nr 12 192 415

Förfarande vid EUIPO: Invändningsförfarande

Överklagat beslut: Beslut meddelat av andra överklagandenämnden vid EUIPO den 26 november 2015 i de förenade ärendena R 113/2015-2 och R 174/2015-2

Yrkanden

Klaganden yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara det överklagade beslutet, eftersom ansökan om återställande av försutten tid (*restitutio in integrum*) inte beviljades, och återförvisa ärendet till överklagandenämnden, och

för det fall att det första yrkandet ovan skulle ogillas

- i första hand ogiltigförklara det aktuella överklagade beslutet, eftersom det fastställde invändningsenhetens beslut att avslå varumärkesansökan nr 12 192 415 avseende vissa särskilda varor och tjänster, samt slå fast att ansökan om EU-varumärke nr 12 192 415 kan registreras för sådana varor och tjänster och i andra hand återförvisa ärendet till EUIPO så att EUIPO kan vidta de nödvändiga åtgärderna, och

under alla omständigheter

- i första hand ogiltigförklara det överklagade beslutet i den mån ING-DIBa:s överklagande avseende kreditkort däri bifölls, samt slå fast att ansökan om EU-varumärke nr 12 192 15 kan registreras för sådana varor och i andra hand återförvisa ärendet till EUIPO så att EUIPO kan vidta de nödvändiga åtgärderna, och

under alla omständigheter

- förplikta EUIPO att bära sina rättegångskostnader och ersätta de kostnader som Banca Monte dei Paschi di Siena SpA och Wise Dialog Bank SpA haft för det aktuella förfarandet och förfarandet vid EUIPO.

Grunder

- Åsidosättande av artiklarna 81.1 och 60 i förordning nr 207/2009.
- Åsidosättande av artikel 8.1 b i förordning nr 207/2009.

Överklagande ingett den 18 mars 2016 – Sandvik Intellectual Property mot EUIPO – Unipapel (ADVEON)

(Mål T-115/16)

(2016/C 211/68)

Överklagandet är avfattat på engelska

Rättegångsdeltagare

Klagande: Sandvik Intellectual Property AB (Sandviken, Sverige) (ombud: advokaten S. Maaßen)

Motpart: Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (EUIPO)

Motpart vid överklagandenämnden: Unipapel Industria, Comercio y Servicios, SL (Madrid, Spanien)

Uppgifter om förfarandet vid EUIPO

Varumärkessökande: Klaganden

Omtvistat varumärke: Internationell registrering som designerar Europeiska unionen av ordet "ADVEON" i standardtypsnitt – Internationell registrering som designerar Europeiska unionen nr 1 164 374

Förfarande vid EUIPO: Invändningsförfarande

Överklagat beslut: Beslut meddelat av fjärde överklagandenämnden vid EUIPO den 15 januari 2016 i ärende R 738/2015-4

Yrkanden

Klaganden yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara det överklagade beslutet,
- ändra det överklagade beslutet på så sätt att invändningen avslås och att den internationella registreringen som designerar Europeiska unionen IR 1164374 beviljas,
- förplikta EUIPO att ersätta rättegångskostnaderna, eller

- förplikta motparten vid överklagandenämnden att ersätta rättegångskostnaderna,
- vilandeförklara målet till dess att EU-domstolen har meddelat sitt avgörande i målet om begäran om förhandsavgörande från Högsta domstolen (Sverige), som gavs in den 7 december 2015 i målet Länsförsäkringar AB mot A/S Matek (mål C-654/15).

Grund

- Åsidosättande av artikel 8.1 b i förordning nr 207/2009.

Talan väckt den 4 april 2016 – Dröge m.fl. mot kommissionen

(Mål T-142/16)

(2016/C 211/69)

Rättegångsspråk: tyska

Parter

Sökande: Katharina Dröge (Berlin, Tyskland), Britta Haßelmann (Berlin) och Anton Hofreiter (Berlin) (ombud: professor W. Cremer)

Svarande: Europeiska kommissionen

Yrkanden

Sökandena yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara svarandens icke publicerade och muntliga viljeförklaring om att ingå ett avtal som är bindande för parterna, nämligen Europeiska unionen och Amerikas förenta stater, som rör villkoren för tillträde till förhandlingsdokument rörande ett transatlantiskt partnerskap för handel och investeringar (så kallade TTIP-dokument), i den del ledamöter av medlemsstaternas parlament är strikt förbjudna att ta med sig medarbetare (som godkänts i säkerhetskontrollen), däri inbegripet medarbetare från samma politiska grupp, när dessa läser nämnda dokument i de speciella TTIP-läsasalar som anordnats i detta syfte, eller i andra förklara att denna viljeförklaring strider mot unionsrätten (jämför ordningen för tillgång till bilaga III till rådsdokument nr 14029/15),
- ogiltigförklara svarandens föregående beslut, som inte publicerats (men uttryckts muntligen), om att inge nämnda viljeförklaring angående godkännande av avtalet (nedan kallat godkännandebeslutet) i den del ledamöter av medlemsstaternas parlament är strikt förbjudna att ta med sig medarbetare (som godkänts i säkerhetskontrollen), däri inbegripet medarbetare från samma politiska grupp, när dessa läser nämnda dokument i de speciella TTIP-läsasalar som anordnats i detta syfte,
- ogiltigförklara svarandens (muntliga) beslut angående att ingå ett politiskt avtal som inte är bindande för parterna, nämligen Europeiska unionen och Amerikas förenta stater, som rör villkoren för tillträde till TTIP-dokument, varigenom denna ordning förklaras vara bindande enligt unionsrätten, i den del ledamöter av medlemsstaternas parlament är strikt förbjudna att ta med sig medarbetare (som godkänts i säkerhetskontrollen), däri inbegripet medarbetare från samma politiska grupp, när dessa läser nämnda dokument i de speciella TTIP-läsasalar som anordnats i detta syfte,
- förplikta svaranden att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan åberopar sökanden två grunder.

1. Första grunden: Åsidosättande av artikel 10.3 första meningen FEU, jämförd med artikel 1.2 FEU

Sökandena hävdar att artikel 10.3 första meningen FEU uppställer objektiv princip som är bindande för unionen och dess institutioner, enligt vilken dessa ska fatta sina beslut på ett så öppet sätt som möjligt. Denna optimeringsprincip stärks av artikel 1.2 FEU. Principens syfte är att åstadkomma största möjliga öppenhet vad rör unionens verksamhet. Frånsteg från denna princip får göras om det i det konkreta fallet visas att det föreligger skäl som har lagligt stöd i unionsrätten och den aktuella inskränkningen är lämplig, nödvändig och proportionerlig i förhållande till det angivna syftet. Vad rör möjligheten att vägra ledamöter av medlemsstaternas parlament att ta med sig medarbetare från samma politiska grupp, som godkänts i säkerhetskontrollen avseende tillträde till TTIP-dokumentet, föreligger inte sådana skäl.

Dessutom finns det inga skäl att hindra unionsmedborgare från att ta del av TTIP-dokument på det sätt som sker i läsesalarna.

Även artikel 10.3 första meningen FEU har åsidosatts, eftersom svarandens förhandlingsmandat avseende TTIP även omfattar frågor som omfattas av medlemsstaternas behörighet.

2. Andra grunden: Åsidosättande av artikel 15.1 FEUF, jämförd med artikel 1.2 FEU, av samma skäl som anges i första grunden.

Talan väckt den 11 april 2016 – Spliethoff's Bevrachtingskantoor mot kommissionen

(Mål T-149/16)

(2016/C 211/70)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Sökande: Spliethoff's Bevrachtingskantoor BV (Amsterdam, Nederländerna) (ombud: advokaten P. Glazener)

Svarande: Europeiska kommissionen

Yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara kommissionens genomförandebeslut C(2015) 5274 av den 31 juli 2015 om att upprätta en förteckning över förslag som valts ut för att erhålla ekonomiskt EU-stöd inom ramen för fonden för ett sammankopplat Europa (CEF) – Transportsektorn, med anledning av en inbjudan att inkomma med förslag som publicerades den 11 september 2014 på grundval det fleråriga arbetsprogrammet,
- förplikta kommissionen att med beaktande av tribunalens avgörande anta ett nytt beslut beträffande sökandens förslag inom tre månader från det att domen meddelas,
- förplikta kommissionen att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan åberopar sökanden två grunder.

1. Första grunden: Uppenbart oriktig bedömning

- Bedömningen av sökandens förslag är felaktig när det gäller kriterierna för beviljande såvitt avser relevans, inverkan och kvalitet. Vid en korrekt bedömning mot bakgrund av dessa kriterier skulle förslaget ha valts ut för EU:s medfinansiering.

2. Andra grunden: Åsidosättande av likabehandlingsprincipen

- Kommissionen åsidosatte likabehandlingsprincipen i det angripna beslutet eftersom den inte valde sökandens förslag trots att den har valt ut liknande förslag rörande teknik för utsläppsminskning.

Överklagande ingett den 6 april 2016 – Ecolab USA mot EUIPO (ECOLAB)

(Mål T-150/16)

(2016/C 211/71)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Klagande: Ecolab USA, Inc. (Wilmington, Delaware, Förenta staterna) (ombud: advokaterna V. Töbelmann och C. Menebröcker)

Motpart: Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (EUIPO)

Uppgifter om förfarandet vid EUIPO

Omtvistat varumärke: Internationell registrering som designerar Europeiska unionen av varumärket "ECOLAB" – Registreringsansökan nr 1 180 255

Överklagat beslut: Beslut meddelat av EUIPOs fjärde överklagandenämnd den 26 januari 2016 i ärende R 644/2015-4

Yrkanden

Klaganden yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara det överklagade beslutet, och
- förplikta EUIPO att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder

- Åsidosättande av artiklarna 7.1 b, 7.1 c och 7.2 i förordning nr 207/2009.
 - Åsidosättande av principen om likabehandling och rättssäkerhetsprincipen.
 - Åsidosättande av artikel 75 första meningen i förordning nr 207/2009.
-

Talan väckt den 11 april 2016 – Megasol Energie mot kommissionen**(Mål T-152/16)**

(2016/C 211/72)

Rättegångsspråk: tyska

Parter*Sökande:* Megasol Energie AG (Deitingen, Schweiz) (ombud: T. Wegner)*Svarande:* Europeiska kommissionen**Yrkanden**

Sökanden yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara kommissionens genomförandeförordningar (EU) 2016/185 och 2016/184 av den 11 februari 2016,
- i andra hand, ogiltigförklara kommissionens genomförandeförordningar (EU) 2016/185 och 2016/184 av den 11 februari 2016 i den mån de föreskriver en antidumpnings- och utjämningsstull på sökandens export av solcellsmoduler till unionen när solcellsmoduler som ursprungligen avsänts från Taiwan innehåller solceller som härrör från bolag som beviljats befrielse från sådana åtgärder,
- i tredje hand, ogiltigförklara kommissionens genomförandeförordningar (EU) 2016/185 och 2016/184 av den 11 februari 2016 i den mån de föreskriver en antidumpnings- och utjämningsstull på sökandens export av solcellsmoduler till unionen när solcellsmoduler som ursprungligen avsänts från Taiwan innehåller solceller som härrör från olika bolag,
- i fjärde hand, ogiltigförklara kommissionens genomförandeförordningar (EU) 2016/185 och 2016/184 av den 11 februari 2016 i den del de avser sökanden, och
- förplikta svaranden att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan åberopar sökanden sex grunder.

1. Den första grunden avser avsaknad av undersökning av exporten från Schweiz

Sökanden gör gällande att antidumpningstullar endast kan utvidgas om villkoren i artikel 13 i den grundläggande antidumpningsförordningen är uppfyllda. Detta innebär särskilt att en undersökning om kringgående måste ha inletts och faktiskt genomförts vad gäller den aktuella exporten.

Eftersom sökanden exporterar solcellsmoduler till unionen från Schweiz, men att någon undersökning inte har inletts avseende Schweiz i strid med artikel 13.3 i den grundläggande antidumpningsförordningen, kan sökandens solcellsmoduler inte bli föremål för åtgärder.

2. Den andra grunden avser en oriktig fastställelse av de faktiska omständigheterna rörande Taiwan

Kommissionen har i strid med artikel 13.1 tredje meningen i den grundläggande antidumpningsförordningen inte korrekt fastställt de faktiska omständigheterna avseende en ändring i handelsmönstret mellan Kina och Taiwan. De fastslagna värdena av de statistiska upplysningarna om handel är nämligen inte övertygande. Värdena gör det inte möjligt att dra den slutsatsen att en omlastning har företagits via Taiwan. Inte heller har det skett någon väsentlig ändring av handelsmönstret vad gäller Taiwan, med hänsyn till att ökningen av exporten från Taiwan var ytterst liten.

3. Den tredje grunden rör avsaknad av fastställelse av de faktiska omständigheterna rörande Schweiz

Utvidgade tullar kunde inte tillämpas på sökandens export av solcellsmoduler redan av den anledningen att någon ändring i handelsmönstret inte alls har konstaterats i den mening som avses i artikel 13.3 tredje meningen i den grundläggande antidumpningsförordningen vad gäller handelsförbindelserna mellan Kina och Schweiz.

4. Den fjärde grunden avser avsaknaden av omotiverade ändringar i handelsmönstret

Även om det till skillnad från vad sökanden gör gällande fanns en ändring i handelsmönstret beträffande Taiwan och Schweiz har kommissionen inte konstaterat att den inte är motiverad.

5. Den femte grunden rör oriktiga bedömningar från kommissionen när den antog de angripna förordningarna i det att det inte var möjligt att bevilja sökanden befrielse genom upprättande av en åtagandefaktura

Medan bolag i unionen kan importera varor som är befriade från åtgärder genom upprättande av åtagandefakturer, är detta inte möjligt för sökanden. Åtagandets lydelse är nämligen inte anpassad för bolag i tredjeland som använder celler från Malaysia eller Taiwan.

6. Den sjätte grunden avser oriktiga bedömningar från kommissionen när den antog de angripna förordningarna i anledning av åsidosättande av de grundläggande rättigheterna i unionen och av avtalet mellan Europeiska ekonomiska gemenskapen och Schweiziska edsförbundet

Sökanden gör slutligen gällande ett åsidosättande av rätten till fritt yrkesval och näringsfrihet (artiklarna 15 och 16 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna, nedan kallad stadgan), av den grundläggande rätten till egendom (artikel 17 i stadgan) och av principen om likhet inför lagen (artikel 20 i stadgan), eftersom sökanden får en sämre ställning bland annat i förhållande till bolag i unionen. Avtalet mellan Europeiska ekonomiska gemenskapen och Schweiziska edsförbundet förbjuder all diskriminering mellan bolagen från de avtalslutande staterna.

Överklagande ingett den 6 april 2016 – CFA Institute mot EUIPO – Bloss m.fl. (CERTIFIED FINANCIAL ENGINEER CFE)

(Mål T-155/16)

(2016/C 211/73)

Överklagandet är avfattat på engelska

Parter

Klagande: CFA Institute (Charlottesville, Virginia, Förenta staterna) (ombud: advokaterna S. Rohlfing och G. Engels)

Motpart: Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (EUIPO)

Motpart vid överklagandenämnden: Michael Bloss (Nürtingen, Tyskland), Dietmar Ernst (Nürtingen), Joachim Häcker (Nürtingen)

Uppgifter om förfarandet vid EUIPO

Varumärkessökande av det omtvistade varumärket: Motparten vid överklagandenämnden

Omtvistat varumärke: EU-figurmärke innehållande ordelementet "CERTIFIED FINANCIAL ENGINEER CFE" – Registreringsansökan nr 9 569 765

Förfarande vid EUIPO: Invändningsförfarande

Överklagat beslut: Beslut meddelat av den andra överklagandenämnden vid EUIPO den 21 januari 2016 i ärende R 454/2015-2

Yrkanden

Klaganden yrkar att tribunalen ska

— ogiltigförklara det överklagade beslutet, och

- godta klagandens invändning mot registreringsansökan nr 9 569 765 avseende registrering av varumärke som motparten vid överklagandenämnden lämnat in,
- förplikta EUIPO att ersätta rättegångskostnaderna, eller
- förplikta motparten vid överklagandenämnden att, för det fall att denne deltar i förfarandet som intervenient, ersätta klagandens rättegångskostnader i samband med både förfarandet för överklagande vid EUIPO och talan vid tribunalen.

Grunder

- Åsidosättande av artikel 8.1 b i förordning nr 207/2009,
- Åsidosättande av artikel 8.5 i förordning nr 207/2009.

Överklagande ingett den 7 april 2016 – CFA Institute mot EUIPO – Ernst och Häcker (CERTIFIED FINANCIAL MODELER CFM)

(Mål T-156/16)

(2016/C 211/74)

Överklagandet är avfattat på engelska

Parter

Klagande: CFA Institute (Charlottesville, Virginia, Förenta staterna) (ombud: advokaterna S. Rohlfing och G. Engels)

Motpart: Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (EUIPO)

Motpart vid överklagandenämnden: Dietmar Ernst (Nürtingen, Tyskland), Joachim Häcker (Nürtingen)

Uppgifter om förfarandet vid harmoniseringskontoret

Varumärkessökande av det omtvistade varumärket: Motparten vid överklagandenämnden

Omtvistat varumärke: EU-figurmärke innehållande ordelementet "CERTIFIED FINANCIAL MODELER CFM" – Registreringsansökan nr 9 569 658

Förfarande vid EUIPO: Invändningsförfarande

Överklagat beslut: Beslut meddelat av andra överklagandenämnden vid immaterialrättsmyndigheten den 26 januari 2016 i ärende R 9/2015-2

Yrkanden

Klaganden yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara det överklagade beslutet,
- godta klagandens invändning mot registreringsansökan nr 9 569 658 avseende registrering av varumärke som motparten vid överklagandenämnden lämnat in,
- förplikta EUIPO att ersätta rättegångskostnaderna, eller

- förplikta motparten vid överklagandenämnden att, för det fall att denne deltar i förfarandet som intervenient, ersätta klagandens rättegångskostnader i samband med både förfarandet för överklagande vid EUIPO och talan vid tribunalen.

Grunder

- Åsidosättande av artikel 8.1 b i förordning nr 207/2009.
- Åsidosättande av artikel 8.5 i förordning nr 207/2009.

Överklagande ingett den 15 april 2016 – Metronia mot harmoniseringskontoret – EUIPO – Zitro IP (TRIPLE O NADA)

(Mål T-159/16)

(2016/C 211/75)

Överklagandet är avfattat på spanska

Parter

Klagande: Metronia SA (Madrid, Spanien) (ombud: advokaten A. Vela Ballesteros)

Motpart: Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (EUIPO)

Motpart vid överklagandenämnden: Zitro IP Sàrl (Luxemburg, Luxemburg)

Uppgifter om förfarandet vid EUIPO

Varumärkessökande: Klaganden

Omtvistat varumärke: EU-figurmärket innehållande ordelementet "TRIPLE O NADA" – Registreringsansökan nr 11 603 529

Förfarande vid EUIPO: Invändningsförfarande

Överklagat beslut: Beslut meddelat av EUIPO:s fjärde överklagandenämnd den 15 februari 2016 i ärende R 2605/2014-4

Yrkanden

Klaganden yrkar att tribunalen ska

- bifalla överklagandet av överklagandenämndens beslut av den 15 februari 2016 och bifalla ansökan om registrering som EU-varumärke, och
- förplikta svaranden att ersätta rättegångskostnaderna.

Grund

- Åsidosättande av artikel 8.1 b i förordning nr 207/2009.

Talan väckt den 15 april 2016 – Centro Clinico e Diagnostico G.B. mot kommissionen

(Mål T-172/16)

(2016/C 211/76)

Rättegångsspråk: italienska

Parter

Sökande: Centro Clinico e Diagnostico G.B. (Catania, Italien) (ombud: advokaten E. Castorina)

Svarande: Europeiska kommissionen

Yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara kommissionens beslut (EU) 2016/195 slutligt C(2015) 5549 av den 14 augusti 2015, offentliggjort i *Europeiska unionens officiella tidning* den 18 februari 2016, i den del (artikel 4.5) det fastställs att "Italien ska dessutom ställa in alla utestående betalningar av stöd under samtliga stödordningar som anges i artikel 1 med effekt från den dag beslutet antas" och, härutöver, i den mån beslutet leder till att sökandebolaget berövas möjligheten att återfå de belopp som inbetalats till Agenzia delle Entrate dello Stato italiano utöver schablonbeloppet på 10 % av sökandens skattemässiga situation (åren 1990-1992), i den mening som avses i artikel 9.17 i lag nr 289/2002; vilket är den bestämmelse som domstolarna grundar sig på i den italienska rättsordningen.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan åberopar sökanden en grund.

- Sökanden gör gällande att då Europeiska kommissionen slagit fast i det angripna beslutet att det är objektivt omöjligt att (med avseende på andra företag vars återbetalningsskyldighet begränsas till 10 % av beloppet) återkräva statliga stöd som anses som olagliga, kan det inte i rättsligt hänseende bestridas – med avseende på nämnda principer – att sökanden har rätt till återbetalning av de belopp som utbetalats för mycket i förhållande till vad som stadgas i lag nr 289/2002. En annan bedömning skulle leda till en icke godtagbar och allvarlig skillnad i behandling mellan sökanden och företagen i Catania-regionen som enligt det angripna beslutet nu undantas från skyldigheten att betala 90 procent av den icke erlagda skatten.

Det angripna beslutet från Europeiska kommissionen leder till och med till att alla de övriga företagen ges en konkurrensförmån till nackdel för sökanden som hänger samman med de skador som lidits på grund av en naturkatastrof som inträffade 10 år innan beslutet av den 14 augusti 2015 antogs. Enligt italiensk rätt är företag inte skyldiga att bevara sina administrativa handlingar och bokföringshandlingar längre än 10 år. Sökanden kommer därför inte att ha möjlighet att styrka på ett sätt som är förenligt med artikel 107 FEUF att man lidit skada. Detta strider uppenbart mot likhetsprincipen, principen om rätten till försvar, principen om berättigade förväntningar (artikel 20 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna) och principen om snedvridning av konkurrensen i en situation med likhet mellan aktörerna.

Överklagande ingett den 18 april 2016 – Wessel-Werk mot EUIPO – Wolf PVG (dammsugarmunstycken)

(Mål T-174/16)

(2016/C 211/77)

Överklagandet är avfattat på tyska

Parter

Klagande: Wessel-Werk GmbH (Reichshof, Tyskland) (ombud: advokat C. Becker)

Motpart: Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (EUIPO)

Motpart vid överklagandenämnden: Wolf PVG GmbH & Co. KG (Vlotho, Tyskland)

Uppgifter om förfarandet vid harmoniseringskontoret

Innehavare av den omtvistade formgivningen: Klaganden

Omtvistad formgivning: Gemenskapsformgivning nr 725932-004 (dammsugarmunstycken)

Överklagat beslut: Beslut meddelat av EUIPO:s tredje överklagandenämnd den 18 februari 2016 i ärende R 1652/2014-3

Yrkanden

Klaganden yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara det överklagade beslutet, och
- förplikta de rättegångsdeltagare som tappar målet att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder

- Åsidosättande av artikel 25.1 b i förordning nr 6/2002.
- Åsidosättande av artikel 63.1 i förordning nr 6/2002.
- Åsidosättande av artikel 62 i förordning nr 6/2002.

Överklagande ingett den 18 april 2016 – Wessel-Werk mot EUIPO – Wolf PVG (dammsugarmunstycken)

(Mål T-175/16)

(2016/C 211/78)

Överklagandet är avfattat på tyska

Parter

Klagande: Wessel-Werk GmbH (Reichshof, Tyskland) (ombud: advokaten C. Becker)

Motpart: Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (EUIPO)

Motpart vid överklagandenämnden: Wolf PVG GmbH & Co. KG (Vlotho, Tyskland)

Uppgifter om förfarandet vid EUIPO

Innehavare av den omtvistade formgivningen: Klaganden

Omtvistad formgivning: Gemenskapsformgivning nr 725932-0008 (dammsugarmunstycken)

Överklagat beslut: Beslut meddelat av tredje överklagandenämnden vid EUIPO den 18 februari 2016 i ärende R 1725/2014-3

Yrkanden

Klaganden yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara det överklagade beslutet, och
- förplikta de tappande rättegångsdeltagarna att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder

- Åsidosättande av artikel 25.1 b förordning nr 6/2002.
- Åsidosättande av artikel 63.1 förordning nr 6/2002.
- Åsidosättande av artikel 62 förordning nr 6/2002.

Överklagande ingett den 22 april 2016 – Mema mot CPVO (Braeburn 78 (11078))**(Mål T-177/16)**

(2016/C 211/79)

Rättegångsspråk: tyska

Parter*Klagande:* Mema GmbH I.G. (Terlan, Italien) (ombud: advokaterna B. Breitinger och S. Kirschstein-Freund)*Motpart:* Gemenskapens växtsortsmyndighet (CPVO)**Uppgifter om förfarandet vid CPVO***Omtvistad gemenskapens växtförädlarrätt:* Braeburn 78 (11078) – Ansökan om gemenskapens växtförädlarrätt nr 2009/0954*Överklagat beslut:* Beslut meddelat av CPVO:s överklagandenämnd den 12 februari 2016 i ärende A001/2015**Yrkanden**

Klaganden yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara det överklagade beslutet samt återförvisa ärendet till överklagandenämnden för att nämnden ska ogiltigförklara beslutet och förelägga CPVO att utföra en kompletterande undersökning enligt artikel 57.3 i förordning nr 2100/94, och
- i andra hand, ogiltigförklara det beslut som meddelades av CPVO:s överklagandenämnd den 12 februari 2016 (ärende A001/2015),
- i sista hand, för det fall tribunalen inte skulle bifalla första- och andrahandsyrkandena, vilandeförklara målet enligt artikel 69.3 d i tribunalens rättegångsregler (i den lydelse som gäller sedan den 1 juli 2015) till dess att ett slutligt avgörande meddelats i det mål angående ogiltigförklaring av gemenskapens växtförädlarrätt avseende referenssorten Royal Braeburn (ansökan nr 1998/1082, sort nr 11960). Det målet utgör en förutsättning för förevarande talan, eftersom beroende på utgången, referenssorten försvinner eller inte, det klargörs huruvida Angers-Beaucouzé är en lämplig plats eller inte för undersökningar och att framgår huruvida en kompletterande undersökning är nödvändig.
- förplikta OCVV att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder

- Överskridande av befogenhet – Åsidosättande av artikel 57.3 i förordning nr 2100/94.
- Åsidosättande av en rättsregel som är tillämplig vid genomförandet av förordning nr 2100/94.
- Åsidosättande av punkt 57 i OCVV:s tekniska protokoll angående äppelträd.

- Åsidosättande av avsnitt IV i OCVV:s tekniska protokoll angående äppelträd.
- Åsidosättande av artikel 75 andra meningen i förordning nr 2100/94 – rätten att yttra sig.
- Åsidosättande av artikel 75 första meningen i förordning nr 2100/94 – otillräcklig motivering.

**Överklagande ingett den 22 april 2016 – Policolor mot EUIPO – CWS-Lackfabrik Conrad W. Schmidt
(Policolor)**

(Mål T-178/16)

(2016/C 211/80)

Överklagandet är avfattat på engelska

Parter

Klagande: Policolor SA (Bukarest, Rumänien) (ombud: advokaten M. Comanescu)

Motpart: Europeiska immaterialrättsmyndigheten (EUIPO)

Motpart vid överklagandenämnden: CWS-Lackfabrik Conrad W. Schmidt GmbH & Co. KG (Düren-Merken, Tyskland)

Uppgifter om förfarandet vid EUIPO

Varumärkessökande: Klaganden

Omtvistat varumärke: EU-figurmärke innehållande ordelementet "Policolor" – Registreringsansökan nr 10 277 176

Förfarande vid EUIPO: Invändningsförfarande

Överklagat beslut: Beslut meddelat av EUIPO:s första överklagandenämnd 29 januari 2016 i ärende R 346/2015-1

Yrkanden

Klaganden yrkar att tribunalen ska

- ändra det överklagade beslutet i sin helhet,
- följaktligen ogiltigförklara det överklagade beslutet,
- ogiltigförklara det beslut som meddelades av EUIPO:s invändningsenhet den 16 december 2014 i invändning nr B 1 991 457,
- förplikta EUIPO och motparten vid överklagandenämnden att ersätta rättegångskostnaderna, inbegripet kostnaderna i förfarandet vid överklagandenämnden.

Grunder

- Åsidosättande av artikel 8.1 b i förordning nr 207/2009.
 - Åsidosättande av artikel 71.1 i förordning nr 2015/2424
-

PERSONALDOMSTOLEN

Talan väckt den 23 mars 2016 – ZZ mot kommissionen

(Mål F-141/15)

(2016/C 211/81)

Rättegångsspråk: franska

Parter

Sökande: ZZ (ombud: advokaterna J.-N. Louis och N. de Montigny)

Svarande: Kommissionen

Saken och beskrivning av tvisten

Ogiltigförklaring av kommissionens beslut genom vilket sökanden nekas utbetalning av de lönebelopp som hållits inne enligt artikel 24.4 i bilaga IX till tjänsteföreskrifterna.

Sökandens yrkanden

- Ogiltigförklaring av kommissionens beslut av den 13 mars 2015 genom vilket sökanden nekas utbetalning av de lönebelopp som hållits inne enligt beslutet av den 14 december 2006.
- Förpliktande av kommissionen att till sökanden utbetala de belopp som hållits inne enligt ovan jämte ränta med den räntesats som fastställs enligt artikel 12 i bilaga XII till tjänsteföreskrifterna.
- Förpliktande av kommissionen att ersätta rättegångskostnaderna.

Personaldomstolens beslut av den 26 april 2016 – Claus mot kommissionen

(Mål F-101/12) ⁽¹⁾

(2016/C 211/82)

Rättegångsspråk: franska

Ordföranden på första avdelningen har förordnat om avskrivning av målet.

⁽¹⁾ EUT C 147, 25.5.2013, s. 36.

ISSN 1977-1061 (elektronisk utgåva)
ISSN 1725-2504 (pappersutgåva)

Europeiska unionens
publikationsbyrå
L-2985 Luxemburg
LUXEMBURG

SV